

Giới thiệu Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Thể loại: ngôn tình, sắc hiệp sủng

Một câu chuyện được xây dựng dựa trên tình yêu của hai cặp đôi chính họ cùng nhau trải qua những cung bậc cảm xúc những khó khăn và thử thách.

Cặp đôi đầu tiên: Hà Thiên Hạo & Hà Nguyệt Nhi

Kể từ khi hắn đưa người phụ nữ khác trở về nhà khiến tim cô như muốn chết đi. Hắn yêu thương ả, chăm sóc và quan tâm ả hết mực. Hắn không còn là người đàn ông trước kia từng hi sinh tất cả vì cô nữa rồi. Hắn thay đổi vậy mà cô vẫn cứ ngu ngốc dành cả thời thanh xuân tươi đẹp nhất của một người phụ nữ để đợi chờ hắn quay trở về bên cô. Rốt cuộc cô là gì trong mắt hắn. Liệu rằng hắn có còn yêu cô nhiều như ngày xưa hay không.

Cặp đôi thứ hai: Hàn Lục Thiên & Đường Hy

Hắn một người lạnh lùng tàn ác giết người không gớm tay. Cô và hắn gặp nhau có lẽ là một mối nghiệt duyên, hắn chưa bao giờ nói rằng hắn yêu cô nhưng sức chiếm hữu của hắn quá lớn. Đến bao giờ hắn mới yêu cô đây. Cô từ một thiếu nữ chỉ mới 16 tuổi mà đã bị hắn ép phải ở bên cạnh hắn. Hắn cho cô tất cả những thứ mà cô muốn, nhưng duy nhất chỉ có tự do là hắn không thể cho cô được. Cô thật sự rất muốn được tự do để có thể tìm được một tình yêu mới cho chính mình mà không bị anh bắt nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-1: Mở đầu

*Nếu ai muốn đọc quyển này thì xin hãy đọc lại quyển 1 **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**. Vì truyện sẽ được nối tiếp quyển 1 nên ai chưa đọc quyển 1 thì chắc sẽ không hiểu về truyện này nha. Còn ai không thích thì có thể không đọc cũng được, nhưng nếu không hiểu thì xin đừng trách tác giả sáng tác không rõ ràng diễn biến nha.*

=> Tên hai quyển truyện nối tiếp nhau:

Quyển 1: Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma

Quyển 2: Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

☐ Tuy là khác tên nhưng vẫn là nhân vật cũ và cũng là nối tiếp diễn biến của **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

Có điều Quyển 2 này Hạo ca và Nhi tỷ chỉ là vai phụ thôi nha. Vì mình muốn viết thêm một cặp chính nữa chứ không phải chỉ nghiêng về Hạo ca và Nhi tỷ thôi đâu

Nam chính: Hàn Lục Thiên

Nữ chính: Đường Hy

Nam phụ: Hà Thiên Hạo

Nữ phụ: Hà Tuyết Nhi (Hàn Diệp Tố)

- Nhắc lại:

Cô và anh từng rất yêu nhau, yêu nhau thấm thiết. Chỉ vì một lần anh rời xa cô để đi công tác, anh từng hứa với cô rằng anh chỉ đi 2 ngày thôi, 2 ngày sau anh sẽ trở về chăm sóc cô. Nhưng đầu ai ngờ rằng anh bị truy sát nên đã mất tích, hiện tại không ai biết anh đang ở đâu, anh còn sống hay đã chết. Cô vẫn luôn đợi anh, đợi anh trở về. Nhiều người hỏi cô tại sao cô vừa xinh đẹp lại còn thông minh sao cô lại không tiến thêm một bước nữa, họ kêu cô hãy quên anh đi và tìm cho bản thân thêm một người chồng nữa. Nhưng những điều họ nói, cô điều không quan tâm vì đối với cô đơn giản chỉ vì "cô yêu anh" ba từ đó sẽ mãi khắc cốt ghi tâm trong tim cô không bao giờ thay đổi

Liệu rằng anh còn sống hay đã chết. Mọi người hãy đón chờ Quyển 2 trong thời gian sớm nhất nhé

Và trong Quyển 2 này thì Thiên Hạo và Nguyệt Nhi sẽ chỉ là cặp phụ thôi nhé. Vì Na không thể viết như thế nào để cho Thiên Hạo và Nguyệt Nhi làm vai chính được. Nếu TH & NN là vai chính thì truyện sẽ rất ngắn.

Na mời mọi người đọc vài chương đầu là TH & NN còn những chương sau thì đa số đều là cặp chính thôi nhé.

Follow and vote Na để ủng hộ tinh thần cho Na ra tiếp quyền 2 nào

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1-2: Cuộc sống đau đớn

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 1: Cuộc sống đau đớn

"Nguyệt Nhi em phải cố gắng lên, em không được bỏ anh em có nghe không hả" Gia Dương nắm tay cô chạy vào bệnh viện, còn cô thì nằm trên giường được các bác sĩ y tá đẩy vào phòng cấp cứu

Thanh Thanh, Nhất Phong, Gia Thành, Băng Băng cùng nhau chạy đến bệnh viện xem Nguyệt Nhi ra sao

Lúc này đây mắt cô vẫn mở nhưng sức lực của cô không còn cho phép cô khỏe mạnh nữa. Giờ phút này cô chỉ muốn chết đi, thuốc rất mạnh khiến cho cả người cô như muốn bị tê liệt

Cho dù có đau đớn mệt mỏi đến nhường nào đi nữa thì cô vẫn vậy, lẽ như bây giờ Thiên Hạo xuất hiện trước mặt cô thì sao. Trước khi chết nếu như cô còn có thể nhìn thấy anh thì cô sẽ yên tâm mà nhắm mắt

Nhưng không, ông trời không thể thực hiện được ước muốn của cô. Lúc cô đau đớn và cần anh nhất thì ông trời lại mang Thiên Hạo của cô đi đâu rồi, Thiên Hạo vẫn còn sống hay đã chết.

Cô mệt mỏi và đau đớn, mắt cô từ từ nhắm lại và được bác sĩ đẩy vào phòng cấp cứu

Bọn họ đồng thanh nhìn Gia Dương đang lo lắng ngồi trước phòng cấp cứu "Sao rồi?"

Anh quay qua nhìn bốn người bọn họ "Hết rồi, chấm dứt hết rồi. Cô ấy bỏ chúng ta mà ra đi rồi. Cô ấy không muốn sống nữa, Nguyệt Nhi uống hết cả một hộp thuốc ngủ. Nếu tinh thần cô ấy phấn chấn thì nhất định sẽ có khả năng tỉnh lại, nhưng đối với tâm trí hiện tại của cô ấy bây giờ thì có lẽ là không thể rồi"

Thanh Thanh xém chút đã ngất xỉu nhưng rất may cô vẫn còn đủ tỉnh táo hỏi anh "Chẳng phải anh là bác sĩ giỏi sao, tại sao anh không vào trong phẫu thuật cho Nhi Nhi. Sao anh lại để cậu ấy một mình chứ hả....huhu...."

Nhất Phong nắm tay Thanh Thanh "Chị à, chị nhìn anh Gia Dương xem anh ấy như vậy thì ai cho anh ấy vào phẫu thuật chứ. Chị cũng nên biết khi bước chân vào phòng phẫu thuật phải luôn có niềm tin và đừng sợ hãi hay lo lắng điều gì nhưng còn Gia Dương anh ấy tuy là một bác sĩ giỏi nhưng nhìn bộ dạng lo lắng sợ hãi thì làm sao phẫu thuật được cho chị Nguyệt Nhi đây"

Suốt 4 tiếng đồng hồ cuối cùng đèn trong phòng cấp cứu cũng đã tắt. Bác sĩ bước từ phòng cấp cứu ra. Mọi người bước đến "Thiếu phu nhân đã qua cơn nguy kịch rồi, nhưng có lẽ do tâm hồn của thiếu phu nhân không muốn tỉnh dậy nên có thể thiếu phu nhân sẽ trở thành người thực vật. Nếu muốn thiếu phu nhân tỉnh lại thì chỉ có thể làm gì đó cho cô ấy vui" bác sĩ rời khỏi

Môi Thanh Thanh hơi nhếch lên "Ông bác sĩ đó có phải đã bị điên rồi không. Nhi Nhi cậu ấy đã trở thành người thực vật rồi thì làm sao có thể làm cậu ấy vui đây"

Gia Dương thờ dãi nói "Tuy đã trở thành người thực vật, nhưng những gì chúng ta nói Nguyệt Nhi đều sẽ nghe thấy hết những gì chúng ta nói. Thiên Hạo là nguồn sống của cô ấy, nếu nhắc đến Thiên Hạo thường xuyên thì có khả năng Nguyệt Nhi sẽ tỉnh lại" anh biết nếu dùng cách này sẽ khiến tim anh rất đau, nhưng vì muốn cô tỉnh lại thì anh đành phải hi sinh

Thời gian cứ lặng lẽ qua đi suốt 2 năm. Hà Nguyệt Nhi cô vẫn chưa thể nào quên được Hà Thiên Hạo. Cuộc sống đau đớn cứ thế tiếp diễn trong suốt 2 năm. Cô đã ngủ suốt 2 năm rồi. Và cuối cùng sau 2 năm cô cũng đã tỉnh dậy khiến mọi người ai cũng vui

Nhưng cô từ một người vui vẻ hay nói chuyện, hòa đồng với tất cả mọi người chỉ sau 2 năm lại thay đổi tất cả. Cô trở nên lạnh nhạt và ít nói hơn, cô xem những người đàn ông trên thế giới này đều là rác rưởi. Ngay cả Thanh Thanh còn phải sợ độ lạnh lùng và tàn nhẫn của cô.

Thời gian cứ như thế lại trôi qua thêm 2 năm nữa. Thật nực cười anh bỏ cô đi suốt 4 năm rồi. Cô nhớ anh muốn anh trở về thăm cô, dù chỉ được gặp anh một lần thôi cô cũng mãn nguyện rồi. Cô không cần gì nữa, chỉ cần anh thôi

Đã 4 năm rồi nhưng tại sao anh vẫn chưa chịu quay trở về gặp cô. Cô muốn biết rằng anh vẫn còn sống hay đã chết. Nếu anh còn sống thì tại sao lại

không quay về bên cô, còn nếu anh đã chết thì lý do gì mà suốt 4 năm qua mọi người không thể nào tìm thấy xác của anh

Công ty Hà Thị được Nhất Phong và Gia Dương quản lý. Còn có sự góp cổ phần của công ty HTN là công ty của Gia Thành, Gia Thành bây giờ cũng đã có gia đình và có cuộc sống riêng của chính bản thân anh.

Có điều khi cô tỉnh dậy cô đã không để cho Gia Dương thay thế Thiên Hạo quản lý công ty nữa. Bao nhiêu cổ phần trong công ty của Thiên Hạo đều thuộc về cô hết. Bây giờ cô không chỉ là vợ của chủ tịch mà còn là người nắm hết tất cả mọi quyền hành trong công ty

Nhưng còn Gia Dương anh ấy vẫn chưa thể nào quên được cô, cô đã khuyên anh suốt 4 năm qua rằng mong anh hãy quên cô đi nhưng anh lại nói với cô "Tình yêu không phải nói muốn quên là quên. Anh sẽ đợi em Hà Nguyệt Nhi" lúc nào anh cũng nói những lời đó với cô, khiến cô cảm thấy thật có lỗi với anh

Trong lòng cô lúc nào cũng nói rằng Thiên Hạo vẫn còn sống. Từ khi anh mất tích đêm nào cô cũng nằm mơ thấy anh, trong giấc mơ là một mảng trời tối, anh đứng rất xa cô nhưng đủ để cô có thể nhìn thấy anh. Trong giấc mơ anh nói "Nguyệt Nhi hãy đợi anh, anh vẫn còn sống, nhất định anh sẽ trở về bên em. Nên xin em hãy đợi anh" những lời nói đó tuy là trong mơ nhưng lúc nào cũng lặp đi lặp lại trong trí nhớ của cô. Nó bảo cô rằng hãy luôn đợi anh, được cô sẽ đợi anh đợi đến khi anh trở về bên cô

Tại một công viên lớn, Nguyệt Nhi một mình đi dạo xung quanh công viên. Đây là nơi Thiên Hạo và cô hay cùng nhau đi dạo. Mỗi lần cô và anh giận nhau, anh luôn là người nắm lấy tay cô đưa cô đi dạo quanh công viên, ở công viên này tạo cho cô và anh một cảm giác rất lãng mạn

Nước mắt của cô từng giọt, từng giọt rơi ra. Nơi này thật sự rất nhiều kỷ niệm đối với cô. Cô ở cái thành phố S này được mọi người tôn trọng, trước mặt cô bọn họ đều nói tốt về cô. Không ai dám bắt kỉnh với cô, nếu họ dám nhất định Gia Dương sẽ không tha cho họ vì dù sao cô vẫn còn là Hà Thiếu Phu Nhân của Hà Thiên

Gia Dương bước tới, anh lấy tay lau đi nước mắt cho cô "Nguyệt Nhi, xin em đừng khóc nữa. Nhìn thấy em khóc như vậy khiến anh thật sự rất đau"

Cô nhìn anh, đau lòng hỏi "Anh có biết Hạo Hạo của em đang ở đâu không anh?"

Anh im lặng không trả lời khiến cô tức giận quát lớn "Luu Gia Dương em đang hỏi anh đó. Anh nói cho em biết đi Hạo Hạo đang ở đâu vậy anh, anh mau tìm anh ấy về đây cho em... huhu, anh tìm Hạo Hạo về cho em đi mà..... aaaaaaaa Hạo Hạo em nhớ anh rồi, Nguyệt Nhi nhớ anh rồi hic....aaaa" cô vừa khóc vừa la lên trong tuyệt vọng

Gia Dương hốt hoảng ôm chặt lấy cô "Nguyệt Nhi em bình tĩnh lại đi, em đừng như vậy nữa. Thiên Hạo cậu ta chết rồi, em mau quên cậu ta đi. Chẳng phải em còn có anh bên cạnh hay sao, em quên Thiên Hạo đi có được không. Chỉ cần em đồng ý thì anh nhất định sẽ mang cả thể giới trao cho em, anh nhất định sẽ khiến em hạnh phúc. Anh sẽ yêu em và quan tâm em hơn cả cậu ta, nên Nguyệt Nhi làm vợ anh nha" anh không còn biết quan tâm tới tình bạn bè như 4 năm về trước lúc Thiên Hạo mới vừa mất tích nữa

Cô dùng sức đẩy Gia Dương ra "Rốt cuộc anh có còn xem Hạo Hạo là bạn không hả?"

"Phải, Thiên Hạo là bạn anh. Nhưng anh không cần biết, em nhất định phải là của anh. Anh sẽ cướp em từ cậu ta. À mà đâu gọi là cướp vì dù sao cậu ta cũng chết lâu rồi. Nên từ lâu em đã thuộc về anh" anh điên rồi, thật sự điên rồi, anh điên vì quá yêu cô

Cô nhìn anh với ánh mắt buồn bã "Em không ngờ anh lại là con người như vậy. Anh mau đi đi, em muốn đi dạo một mình, em không muốn gặp anh nữa" nói rồi cô xoay người qua chỗ khác không thèm nhìn anh

"Nguyệt Nhi à, sao em..."

Lời của anh còn chưa nói hết đã bị cô quát "Cút đi"

Anh đau lòng lặng lẽ bỏ đi. Để lại cô đứng một mình, nước mắt rơi mãi không dừng. Chỉ tại cô mà tình bạn giữa hai người họ mới kết thúc như vậy. Điều tại cô hết, cô còn sống trên đời này làm gì nữa chứ

Có lẽ cô nên rời đi rồi, đi đến một nơi thật xa để không thể nhìn thấy Gia Dương nữa, để anh có thể quên đi cô

Trời bắt đầu đổ mưa, có lẽ ông trời đang khóc thay cho số phận trớ trêu của cô. Ông đang tội nghiệp cô. Cô không cần ai tội nghiệp hay thương hại cô, vì cô biết Thiên Hạo của cô vẫn luôn dõi theo cô, vẫn luôn yêu thương cô nên cô không cần sự thương hại của ai hết. Nhất định anh vẫn còn sống, anh vẫn ở bên cô, anh sẽ không rời xa cô đâu

Những giọt nước mưa đang rơi xuống trên người cô thì đột nhiên dừng lại, hình như có ai đó vừa mới che dù cho cô

Cô quay sang nhìn người đã che ô cho cô mà nước mắt cô càng rơi nhiều hơn, là anh sao chồng à, thật sự là anh sao

Người đàn ông che ô cho cô mỉm cười ngọt ngào, cô nhìn anh và hỏi anh rất nhiều câu "Hạo Hạo, anh thật sự vẫn còn sống sao. Hạo Hạo anh quay về bên em rồi sao, anh sẽ không bỏ em đi nữa có đúng không. Anh có thật sự là Hạo Hạo không, chồng à sao anh không nói gì hết vậy chứ anh đừng làm em sợ mà có được không. Dạo gần đây anh sống có tốt không hả?....."

Không đợi anh trả lời cô đã ôm chặt lấy anh, tay không ngừng đánh vào lưng anh, còn nước mắt thì vẫn rơi "Anh nói gì đi có được không. Anh đã bỏ đi đâu vậy hả???" Huhu..... anh có biết 4 năm qua em nhớ anh đến phát điên không. Em hận anh nhiều lắm Hạo Hạo à, em ghét anh lắm hic.m.....huhu..."

Người đàn ông ấy vẫn im lặng không trả lời câu nào, nhưng sự dịu dàng lúc này đã biến mất. Mà thay thế vào đó chính là sự lạnh lùng đầy sát khí, liệu anh có phải là Thiên Hạo không. Cô đã chờ Thiên Hạo suốt 4 năm rồi, cô thường hay ảo tưởng người khác là Thiên Hạo. Nhưng lần này liệu rằng cô đã đúng hay cô vẫn sai

Hết Chương 1

-Còn tiếp-

=> Chap 2: Hận không thể giết chết anh

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Hận không thể giết chết anh

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 2: Hận không thể giết chết anh

"Hà Thiên Hạo anh có biết em hận anh lắm không. Em hận vì em không thể giết chết anh, em yêu anh hơn tất cả vậy mà anh lại nỡ bỏ rơi em suốt 4 năm huhu....hic" Nguyệt Nhi đứng ôm anh mà khóc dưới cơn mưa, còn anh thì đang cầm dù che cho cả hai không bị ướt

Anh vẫn luôn như vậy, vẫn lạnh lùng. Cô biết nếu những người khác thấy cảnh này thì sẽ nói cô đã làm người, có lẽ người cô đang ôm là Nhất Phong

không phải Thiên Hạo. Vì Nhất Phong rất giống Thiên Hạo

Nhưng không cô biết đây chính là Thiên Hạo, họ sai rồi họ nói Thiên Hạo đã chết nhưng Thiên Hạo vẫn đang đứng ôm cô đây. Cô cảm nhận được sự ấm áp yêu thương từ người đàn ông này. Cô dám chắc đây chính là Thiên Hạo của cô, lần này nhất định cô sẽ không nhận nhầm người nữa

Ang vuốt tóc cô, dịu dàng nói "Nguyệt Nhi, anh xin lỗi" giọng nói này, phải cô không hề sai, đúng đây chính là giọng nói lạnh lùng nhưng không thiếu phần ấm áp của Thiên Hạo dành cho cô. Anh trở về rồi, anh đã trở về bên cạnh cô rồi

Cô càng ôm chặt anh hơn giống như sợ đây chỉ là một giấc mơ, một tình yêu ảo ảnh trong trí nhớ của cô, cô sợ khi buông ra, anh sẽ lại tiếp tục biến mất khỏi thế giới của cô

"Anh đáng ghét lắm, em nhớ anh Hạo Hạo à"

Cô ngẩng đầu lên nhìn anh, chân cô hơi nhướn lên, anh biết cô định làm gì nên đã cúi đầu xuống. Hai đôi môi mềm mại của cô và anh đụng vào nhau, cảm giác của hai năm trước đang dần ùa về trong tâm trí hai người

Cây dù trên tay anh từ từ rơi xuống đất, thân hình một nam một nữ đang đứng hôn nhau dưới cơn mưa trong thật lãng mạn. Lưỡi anh đưa vào trong thăm dò trong miệng cô, cô vẫn vậy miệng cô rất ngọt khiến anh không nỡ buông ra. Hai người cứ thế đứng tráo lười cho nhau dưới cơn mưa, hình ảnh này thật lãng mạn. Ước gì thời gian có thể dừng tại đây mãi mãi để cô và anh không thể chia cách nhau được nữa

Nhưng nào có ai biết được ở phía sau vẫn còn có một người đàn ông khác đang đứng nhìn cảnh người phụ nữ mình yêu cùng người đàn ông khác hạnh phúc. Liệu rằng có ai hiểu được cảm giác này của Gia Dương. Phải anh từng ước rằng Thiên Hạo sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt cô nữa để anh có cơ hội chăm sóc yêu thương cô. Nhưng ước mơ đó đã bị phá vỡ rồi, anh vẫn tiếp tục là người đứng sau nhìn bọn họ yêu nhau

Anh quay đi, chân anh bước đi dưới cơn mưa cùng với những nỗi buồn sâu thẳm trong trái tim anh. Anh mất rồi, mất hết tất cả rồi, liệu rằng trên đời này còn có ai có thể yêu anh chứ

Bóng dáng anh dần xa khuất khỏi công viên. Còn Thiên Hạo và Nguyệt Nhi vẫn đang hôn nhau say đắm

Anh buông môi cô ra vì cô sắp thở không nổi nữa. Cô lại một lần nữa ôm chặt lấy anh mà nói "Hạo Hạo chúng ta có thể nào trở về Thiên Gia không anh, trở về ngôi nhà riêng của anh và em"

Anh gạt đầu hôn một cái lên trán cô "Được, anh sẽ cùng em trở về Thiên Gia. Nhưng"

Lời nói của anh hơi nghẹn lại, cô ngẩng cao đầu nhìn anh "Nhưng thế nào hả anh?"

Anh xoa đầu cô mỉm cười dịu dàng "Nhưng lúc này anh không thể trở về được. Bây giờ anh sẽ đưa em về Thiên Gia rồi anh sẽ đi, đợi khi nào giải quyết xong công việc thì anh liền trở về cạnh em có được không?"

Cô lắc đầu lia lịa "Không, không được. Em muốn anh ngay bây giờ trở về với em, em không muốn xa anh nữa đâu hic...huhu" cô nức nghẹn trong từng câu nói

"Anh hứa với em, thời gian anh giải quyết xong việc sẽ rất nhanh, em đợi anh nha. Anh sẽ trở về sớm thôi" anh dịu dàng trong từng câu nói

Nước mắt cô càng rơi nhiều hơn hòa nhập vào những giọt nước mưa đang rơi "Anh có biết tại sao hôm nay em lại ra đây không?"

"Vì sao?"

Cô tiếp tục nói "Vì ngày này của 4 năm trước ở tại ngay đây, anh đã hứa với em rằng anh đi công tác chỉ có hai ngày thôi, nhưng lời hứa đó của anh thật vô nghĩa. Vì anh không chỉ đi hai ngày mà anh đi tới tận 4 năm, hai ngày của anh là một khoảng thời gian rất dài đối với em đó anh có biết không"

Cô mệt mỏi nói tiếp "Em thật sự không muốn chuyện trước kia sẽ tái diễn thêm lần nào nữa, thời gian xa anh đối với em nó còn dài hơn cả một thế kỷ"

Anh nắm lấy tay cô "Nguyệt Nhi, anh hứa lần này..."

Lời của anh chưa kịp nói xong liền bị cô đẩy anh ra, cô đưa hai tay lên che tai mình lại "Em thật không muốn nghe anh hứa nữa. Hic...hic anh chẳng bao giờ thực hiện đúng lời hứa cả. Bây giờ anh kêu em phải chờ anh thêm mấy ngày nữa, mấy ngày của anh là 4 năm nữa, 5 năm hay là 10 năm anh muốn em chờ anh tới bao lâu đây hả. Em mệt rồi, em thật sự mệt mỏi lắm rồi, em không muốn tin những lời hứa của anh nữa huhu..... Hạo Hạo tại sao anh luôn làm em đau"

Cô đặt tay của chính mình lên ngực trái của cô "Anh có biết anh đã bao lần làm nơi này đau rồi không, anh có biết chỉ vì anh mà em ngày ngày như muốn chết đi, vì tim em nó giống như bị hàng ngàn con dao nhọn đâm vào. Thật sự rất đau, anh có hiểu được cảm giác của em không anh"

Anh theo đó cũng rơi nước mắt, cô nghĩ chỉ có mỗi một mình cô đau thôi hay sao. Anh cũng đau lắm chứ, anh cũng rất yêu cô kia mà

"Bây giờ chúng ta không nên đứng dưới mưa nói chuyện như thế này nữa. Anh đưa em về Thiên Gia rồi anh sẽ nói hết tất cả mọi chuyện cho em hiểu có được không?"

Cô từ từ cũng bình tĩnh lại rồi được anh cùng đưa về Thiên Gia, ngôi nhà chứa đầy niềm vui và đau khổ của anh và cô

Hết Chương 2

-Còn tiếp-

=> Chương 3: 4 năm gặp lại

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: 4 năm gặp lại

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 3: 4 năm gặp lại

Thiên Hạo lái xe đưa Nguyệt Nhi trở về Thiên Gia, do hai người đã dầm mưa nên cả người đều ướt hết

Lúc anh vừa mới bước vào cổng Thiên Gia liền khiến cho tất cả mọi người phải trở mắt nhìn anh. Anh vừa mới bước vào nhà thì dì Lâm liền đi tới nhìn anh "Thiếu gia cuối cùng con cũng về rồi" bà vừa vui vừa buồn nhìn anh. Vui vì anh đã trở về, buồn vì nhớ anh. Anh cũng coi dì Lâm như một người mẹ vì từ nhỏ anh đã được dì Lâm chăm sóc cho đến lớn nên tình cảm của hai người đặc biệt rất tốt

Anh mỉm cười nhẹ nhàng "Dì Lâm đi có thể chuẩn bị cho con nhanh một bộ quần áo để cho con và Nguyệt Nhi thay có được không"

"Được được" bà gật đầu rồi bước chân lên lầu để chuẩn bị quần áo cho anh và cô

Thay đồ xong cô cùng anh ngồi trên ghế ở phòng khách, ngay cả Gia Dương, Nhất Phong, Gia Thành, Thanh Thanh đều tới. Vừa nghe được A Phúc thông báo Thiên Hạo đã trở về là bọn họ liền nhanh chân chạy đến Thiên Gia để xem anh như thế nào

Nguyệt Nhi được Thiên Hạo ôm vào lòng trông hạnh phúc vô cùng nhưng Gia Dương đành phải chịu đau đớn trong lòng mà nhìn họ ôm ấp nhau

"Hạo Hạo anh kể cho mọi người nghe đi. Rốt cuộc là thời gian qua anh gặp phải chuyện gì, tại sao 4 năm anh mới quay lại?" Nguyệt Nhi là người lên tiếng trước. Cô thật sự rất muốn biết suốt 4 năm vừa qua là vì chuyện gì mà anh lại bỏ rơi cô

Thanh Thanh tức giận hỏi tội anh "Phải đó anh mau nói cho mọi người biết đi"

Anh thờ dài rồi bắt đầu kể:

4 năm trước

4 năm trước lúc anh đang trên đường về khách sạn, lúc đó do anh đi ngang qua một con sông, thấy khung cảnh ở đó đẹp mà còn yên tĩnh nên anh đã dừng xe lại và ngồi trên xe ngắm phong cảnh xung quanh. Do không khí quá yên tĩnh nên đã không biết anh ngủ lúc nào không hay

Chưa chợp mắt được bao lâu anh liền nghe thấy tiếng súng, anh vừa mới mở mắt ra chưa kịp phản ứng gì hết liền bị một viên đạn bắn vào cánh tay, do anh không cẩn thận khi ngủ trong xe không đóng cửa sổ lại nên tên sát thủ mới dễ khiến anh bị thương như vậy

Máu chảy rất nhiều, từng giọt máu nhiều xuống ghế, áo sơ mi màu trắng của anh cũng bị nhuộm thành màu đỏ, anh vội mở cửa xe ra và cầm trên tay thêm một cây súng. Máu nhiều xuống đường tạo ra một cuộc tàn sát đầm máu nên trên thời sự đã theo dõi mà đăng lên chứ họ không biết thật ra anh chỉ bị bắn ở ngay tay thôi chứ không có gì mà phải gọi là tàn sát

Chân mày anh hơi nhíu lại, khẩu súng liền chia về tên đã bắn anh, anh bắn súng rất giỏi tuy tên đó đang chạy rất xa nhưng chỉ một viên đạn anh liền bắn thẳng vào tên đó

Chưa bao lâu lập tức liền có rất nhiều người đi đến chỗ anh, thêm một viên đạn nữa nhắm thẳng vào ngực anh. Hô hấp của anh ngày càng khó khăn hơn "Các người là ai tại sao lại muốn giết tôi" anh cố gắng từng chữ một hỏi tội bọn họ

Một tên trong đám bọn họ lên tiếng "Mày không cần biết tao là ai mà mày chỉ cần biết ngày này năm sau sẽ là ngày giỗ của mày" nói rồi hắn cầm súng bắn thêm một viên đạn nữa vào phía anh

Anh rất may mắn tuy bị thương nhưng vẫn có thể né được viên đạn vừa rồi. Anh nhìn ra phía sau mình thì mới nhớ ra rằng sau lưng anh có một con sông rất lớn. Nếu anh nhảy xuống dưới tuy khả năng sống sót sẽ rất ít nhưng thả rất ít thì còn có khả năng sống. Chứ nếu như anh không nhảy thì anh sẽ mau chết thôi

Nếu không bị bắn ngay ngực mà là chỗ khác thì có lẽ bây giờ bọn họ mới là người không có khả năng sống sót với anh. Chẳng qua ai lại không biết anh chính là sát thủ bắn súng, tại ngực là điểm yếu của anh thôi, mà còn ngay bên ngực trái nữa chứ. Ắt hẳn chỗ đó của ai chẳng là điểm yếu nhỉ

Hô hấp của anh ngày càng yếu hơn, anh nhanh chóng nhảy xuống sông. Mấy tên kia nhanh chân chạy đến cạnh bờ sông "Chết tiệt lại để nó chạy thoát rồi"

Một tên khác nói "Anh yên tâm đi chưa chắc gì nó vẫn còn sống, chẳng phải lúc này anh bắn một viên vào tim nó sao. Thế nào nó cũng chết, cho dù mạng nó có lớn đến mức nào đi nữa thì cũng không thể qua được ải này của chúng ta đâu"

"Cậu nói cũng phải. Bây giờ chúng ta về cứ thông báo với lão đại nó đã chết là được" rồi bọn họ lên xe rời đi

Còn anh ở dưới nước máu cứ theo nhau mà chảy ra, ai lại không biết khi đang chảy máu mà gặp phải nước thì nhất định máu sẽ càng chảy ra nhiều hơn

Ở dưới nước anh nhớ ra được rất nhiều chuyện và cũng suy nghĩ thật nhiều. Anh nhớ tới những ngày tháng bên cạnh Nguyệt Nhi người con gái anh yêu nhất trên đời này. Còn suy nghĩ của anh chính là, nếu anh chết đi rồi thì cô sẽ ra sao đây, ai có thể thay thế anh chăm sóc cô ấy, ai có thể hiểu được Nguyệt Nhi đang muốn và làm điều gì. Rồi cuộc sống của cô ấy sẽ như thế nào, cô ấy trông đợi vào anh rất nhiều lại còn đem cả cuộc sống của chính cô dâng cho anh để anh bảo vệ và yêu thương cô. Nhưng giờ đây nếu anh chết đi thì ai có thể thực hiện được điều đó, Gia Thành thì đã có Vũ Băng Băng. Có ai nói cho anh biết trên đời này ai yêu thương Nguyệt Nhi của anh hơn anh hay không. Nếu có anh nhất định sẽ đồng ý để cho người đó chăm sóc Nguyệt Nhi cả đời, chỉ cần khiến cô vui điều gì anh cũng chấp nhận.

Rồi mắt anh từ từ nhắm lại, cả cơ thể anh cứ để yên mặt kệ cho dòng sông cuốn trôi anh đi. Nếu không bị thương thì có lẽ anh đã bơi lên trên bờ rồi.

Nguyệt Nhi của anh, cho dù có làm quỷ anh cũng sẽ đi theo bảo vệ em. Anh yêu em

Hết Chương 3

-Còn tiếp-

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Sự thật quá phũ phàng

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma

Chương 4: Sự thật quá phũ phàng

Sau khi anh kể xong Nguyệt Nhi lo lắng hỏi "Rồi chuyện gì đã xảy ra vậy hả anh?"

Anh nhìn nhin cô gắng kìm nén cảm xúc kể tiếp câu chuyện của 4 năm về trước

4 năm trước

Lúc anh nhảy xuống sông, do nước chảy quá siết nên đã cuốn trôi anh đến vùng PYM nơi đây rất đẹp, mọi người ở đây rất thân thiện và hòa đồng với nhau

Khi anh mở mắt tỉnh dậy thì đã nhìn thấy bản thân mình đang ở trong một căn phòng hơi nhỏ nhưng rất đẹp, anh nhìn xung quanh phòng thì thấy có một cô gái đang ngồi chăm chú đọc một quyển sách. Cô gái quay qua nhìn anh, cô gái ấy rất đẹp, đẹp đến điên đảo

Cô đi đến cạnh giường đỡ anh ngồi dậy "Anh tỉnh rồi sao, anh có đói không? Hay là để tôi đi nấu chút gì đó cho anh"

"Cô là ai? Đây là đâu? Còn tôi, tôi là ai? Tôi bị gì vậy, sao cơ thể tôi đau quá vậy?....?" Anh hỏi cô rất nhiều

"Tôi tên là Lâm Tuyết Như, còn nơi đây là vùng Pym. Anh nói gì vậy, anh không nhớ anh là ai sao?" Cô khó hiểu nhìn anh

Anh ôm đầu của mình "Tôi không nhớ gì hết....aaaaa đầu tôi đau quá, tại sao tôi không nhớ gì hết vậy nè aaaaaa" anh bị mất trí nhớ rồi, do lúc dòng nước cuốn anh đi đã đập đầu anh vào vách đá nên hiện tại anh không hề nhớ mình là ai. Và cũng có nghĩa là anh không còn biết ở nhà vẫn đang có một người vợ mà anh yêu thương nhất đang đợi anh trở về

"Không sao đâu, từ từ nhớ lại cũng được. Anh đợi tôi một chút, tôi sẽ đi gọi bác sĩ tới kiểm tra cho anh" cô gấp gấp chạy đi tìm điện thoại của mình

Một lúc sau bác sĩ đã kiểm tra xong cho anh, còn anh do đau đầu quá nên đã thiếp đi từ lâu

"Bác sĩ anh ấy bị sao vậy" lúc này cô đang nói chuyện với bác sĩ

Ông lắc đầu trả lời "Thăm tiểu thư tôi e là đầu cậu ấy bị chấn động mạnh vào thứ gì đó, và cộng thêm tâm trạng cậu ấy không tốt nên dẫn đến mất trí nhớ"

Trước lúc bác sĩ tới đây cô cũng biết là anh bị mất trí nhớ rồi nên không có gì quá ngạc nhiên "Vậy anh ấy có thể nhớ lại không?"

"Có thể, nhưng tâm trạng cậu ấy phải tốt. Nhưng thời gian nhớ lại có thể sẽ rất lâu"

"Vâng tôi biết rồi"

Vài tuần sau do đã khỏe hẳn nên anh đã có thể bước xuống giường và đi lại bình thường

Anh và cô ngồi nói chuyện cùng nhau "Tại sao tôi lại ở đây?" Đây là điều đầu tiên anh muốn biết nhất khi đã khỏe

Cô thở dài trả lời "Lúc nhìn thấy anh là anh đang nằm bất tỉnh ngoài bờ sông. May là tôi đi ngang qua con sông đó và thấy anh nên đã đưa anh trở về đây và băng bó vết thương lại trên người anh. Mà anh thật sự rất may mắn là vì viên đạn chưa vào tim anh chứ nếu không là giờ này anh sẽ không ngồi đây nói chuyện với tôi được đâu"

Anh gật đầu hỏi tiếp "Vậy cô có biết tôi là ai không?"

Cô thất thần trả lời "Tôi đâu phải là thánh đâu, làm sao tôi biết anh là ai được"

"Rốt cuộc tôi tên gì? Tôi là ai?" Tuy là anh nói nhỏ nhưng đủ để cô nghe thấy

Đột nhiên cô nghĩ ra được ý kiến gì đó rồi nói "Hay là để tôi đặt tên cho anh, anh thấy có được không?"

"Được" anh lạnh lùng trả lời đại

"Vậy từ nay tên của anh sẽ là Lưu Thiên" Lưu trong dòng sông, Thiên tượng trưng cho một người may mắn

"Được thôi, tên cũng hay đấy" tuy là bị mất trí nhớ nhưng tính tình của anh vẫn không hề thay đổi. Lời nói lúc nào cũng lạnh lùng, khuôn mặt luôn tràn đầy sát khí

Và hằng ngày vẫn cứ như vậy, cô và anh hay ngồi lại nói chuyện với nhau, anh không có đi làm ở công ty mà ngồi làm ở máy vi tính. Dù mất trí nhớ nhưng anh vẫn rất thông minh, anh ngồi chỉnh sửa bản thiết kế trên mạng, nếu anh làm đủ yêu cầu của họ thì họ sẽ đưa tiền cho anh. Còn cô thì làm thợ may, cô rất hòa đồng thân thiện lại còn xinh đẹp. Người gặp người yêu

Cho đến một ngày anh yêu cô và cô cũng yêu anh. Hai người họ kết hôn với nhau và trở thành vợ chồng

Quay về hiện tại

Nước mắt Nguyệt Nhi tuôn ra trong tuyệt vọng "Vậy là anh đã cưới thêm một người vợ nữa. Cô ta tên là Lâm Tuyết Như"

Anh gật đầu, anh biết cô rất đau khi nghe tin anh cưới người phụ nữ khác, nhưng anh không thể dấu cô được. Càng dấu sẽ càng làm cô buồn hơn

bóp

Một cú đấm bay thẳng vào mặt của Thiên Hạo, cú đấm này là do Gia Dương đấm. "Mày vừa nói gì, mày nói lại cho tao nghe xem"

Anh đứng nhìn cô một cái rồi quay sang nhìn hấn "Nếu mày thích thì tao nhường cô ấy cho mày" lời nói này của anh rốt cuộc là có ý gì đây. Anh muốn nhường cô cho người khác sao

Hết Chương 4

-Còn tiếp-

⇒ **Chương 5: Thanh xuân tàn nhẫn**

Vote nhiều vào nhé. Lượt vote của mọi người chính là động lực giúp Na viết truyện đầy ạ.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Thanh xuân tàn nhẫn

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 5: Thanh xuân tàn nhẫn

Nguyệt Nhi từng bước tiến lại gần anh hơn "Hà Thiên Hạo tôi cho anh nói lại lần nữa"

Môi anh hơi nhếch lên "tôi nói tôi đã có người khác rồi"

Gia Dương định tiến tới đánh cho anh thêm một cái nữa thì bị Gia Thành ngăn lại. Anh tức giận đến mức gân xanh đều nổi lên hết "Mày có biết mày khiến cô ấy đau lòng hơn 4 năm rồi không. Tao nói cho mày biết Nguyệt Nhi sinh ra là để yêu thương chứ không phải để mày làm đau cô ấy. Tao cảnh cáo mày đừng để cho Nguyệt Nhi phải khóc vì mày thêm lần nào nữa nếu không thì tao nhất định sẽ không tha cho mày đâu"

Anh thờ dài rồi từng bước đi đến chỗ hắt "Mày không tha cho tao, vậy mày định làm gì tao?"

Bóp

Một cú đâm vào mặt hấn khiến hấn ngã ra phía sau. Anh chỉ tay vào mặt hấn "Tao cũng nói cho mày biết. Trên đời này mày chẳng có thứ gì hơn tao cả. Tiền tài, chức vị, phụ nữ mày đều không bằng tao. Chắc mày cũng biết tính tao, một khi Hà Thiên Hạo này chơi chán thì sẽ quăng đi, đợi tới khi nào tao chơi chán thì tao sẽ cho mày. Nhưng tao cũng thật không ngờ mày lại thích đồ cũ của tao"

Chát

Một cái tát được giáng thẳng vào mặt anh. Phải cô chịu đựng đủ rồi, anh nói cô là đồ cũ. Anh nói anh muốn đem cô cho người khác, anh rõ ràng không phải Hạo Hạo của cô, mà anh là một thằng khốn

Nước mắt cô cứ thế rơi ra, rơi ra rất nhiều "Anh có biết tôi dành cả thanh xuân của mình để đợi anh quay trở về. Nhưng cuối cùng tôi nhận được thứ gì từ anh hả. Thứ anh cho tôi sau 4 năm gặp lại đó chính là một thời thanh xuân tàn nhẫn. Tôi yêu anh nhiều như vậy mà Hạo Hạo, anh có còn trái tim không. Hay anh không phải là chồng tôi, nói đi rồi cuộc anh là ai?" Cô thật không thể tin Hạo Hạo có thể thốt ra những lời nói nhảm tâm đó với cô. Vì anh rất yêu cô đơn giản là vậy

Nước mắt anh cũng vậy mà rơi " Em nói tôi tàn nhẫn. Vậy còn em thì sao, chẳng phải suốt 4 năm qua em cùng bạn thân tôi chơi đùa hay sao. Cả công ty của tôi em đều giao cho nó, báo chí đăng rất nhiều về em và nó. Tôi còn nghe nói em và nó sắp đính hôn với nhau. Tôi đã nhớ ra hết tất cả vào 1 năm trước rồi. Lúc đó em có biết điều tôi muốn nhất là gì không. Đó là tôi có thể trở về gặp em, gặp người phụ nữ tôi luôn cất giữ trong lòng mình"

Sự tức giận của cô giờ đây chỉ còn sự đau lòng xót thương nhớ nhưng " Vậy tại sao anh lại không quay về tìm em chứ?" Phải rồi anh nói anh muốn về bên cô sao. Nhưng sao anh lại không trở về sớm hơn mà còn phải để cô đợi hơn 1 năm nữa rồi mới trở về. Cô muốn biết anh yêu cô cỡ nào

Anh nói tiếp "Tôi vì em mà trở về. Nhưng tôi lại nghe được tin em đem toàn bộ công ty của tôi giao lại cho Gia Dương, em có biết lúc đó tôi cảm thấy mình như suy sụp hoàn toàn không hả. Tôi cảm thấy rất có lỗi với em vì đã quên em, nhưng thật ra người có lỗi nhiều hơn phải là em chứ không phải tôi"

"Đó là bởi vì em không thể nào không đem công ty giao lại cho Gia Dương. Các cổ đông trong công ty đều nói ngoại trừ cổ phần của anh trong công ty ra thì cổ phần của Gia Dương là lớn nhất. Họ nói anh đã chết, còn em chỉ là một người phụ nữ nên không thể nào tiếp quản cái ghế chủ tịch đó. Lúc đó em không biết phải làm gì để giữ lại cái ghế chủ tịch đó cho anh nên em mới ngậm đắng nuốt cay để giao lại cho Gia Dương. Anh có biết em yêu anh đến mức đã tự tử vì anh không. Nhưng khi gặp lại anh em nghĩ em thật may mắn vì đã không chết. Cho đến khi anh nói anh có người phụ nữ khác thì em ước gì mình có thể chết sau lần tự tử đó để không phải gặp anh trong tình trạng như bây giờ hic....huhu...."

Cô đi đến nắm lấy tay anh "Anh có thể nào trả lại Hạo Hạo trước kia cho em không anh. Anh có thể yêu em như trước kia không. Tại sao anh lại nói....."

Lời của cô còn chưa nói xong đã bị một nụ hôn cuồng bạo của anh chiếm lấy lời nói của cô. Mọi người đều đứng hình bởi hành động của anh. Anh lưu luyến buông môi cô ra "Không cần nói nữa. Anh yêu em, anh vẫn luôn yêu em như trước mà"

Nước mắt cô càng tuôn ra nhiều hơn khi nghe anh nói như vậy. Cô ôm chặt lấy anh, ôm anh thật chặt. Có lẽ bây giờ cô không còn ngại ngùng như trước kia khi ôm anh trước mặt mọi người nữa rồi. Vì sức chiếm hữu của cô bây giờ rất lớn, cô muốn nói cho tất cả phụ nữ trên đời này biết rằng. Hà Thiên Hạo anh chính là người đàn ông của cô. Đừng ai mơ mộng muốn dành lấy người đàn ông của cô

Anh nhìn hấn bằng ánh mắt khinh bỉ. Vì anh vẫn luôn là người chiến thắng. Cô là của anh, cũng đừng có ai muốn cướp cô từ tay anh. Còn hấn đau lòng vì biết hấn đã thua rồi, cho dù anh có làm tổn thương cô như thế nào đi nữa thì cô vẫn luôn yêu anh. Cô chẳng thể dành một chút tình cảm nào cho hấn

Hết Chương 5

-Còn tiếp-

=> Chương 6: Lâm Tuyết Như

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Lâm Tuyết Như

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 6: Lâm Tuyết Như

Sáng hôm sau Thiên Hạo dẫn một người phụ nữ xinh đẹp đến Thiên Gia.

Nguyệt Nhi vừa mới thấy anh và cô ấy tay trong tay cùng nhau bước vào nhà trông họ thật hạnh phúc khiến cho mắt cô cay cay "Hạo Hạo" cô gọi nhỏ tên anh cô thật muốn chạy tới ôm anh và khóc trong lòng anh. Nhưng có lẽ từ nay cô sẽ không được khóc trong lòng anh nữa rồi, vì anh đã có người mới, nhìn hai người họ thật xứng đôi

Gia Thành, Gia Dương, Thanh Thanh, Nhất Phong đều biết rằng bây giờ cô đang rất đau khi người đi cùng anh là một người phụ nữ khác chứ không phải cô

Anh dẫn cô ấy tới trước mặt cô "Cô ấy tên là Lâm Tuyết Như" anh nhìn mọi người từ người làm đến bạn bè cất giọng lạnh lẽo nói "Và cô ấy cũng sẽ là Nhị thiếu phu nhân ở Thiên Gia và cũng đồng nghĩa với việc cô ấy chính là vợ của tôi. Nếu ai dám đối xử không tốt với cô ấy thì coi chừng cái mạng chó của các người."

Lâm Tuyết Như cái tên nghe thật hay. Cô nhìn thấy cô ấy từ lúc này tới giờ luôn dính lấy Thiên Hạo một giây cũng không buông. Cô cười, cười vì bị một người phụ nữ lạ mặt bám lấy chồng mình và được gọi là Nhị thiếu phu nhân nhưng cô lại chẳng thể làm được gì

Cô ấy gật đầu ý là chào mọi người "Chào chị, chị là..... Hà Nguyệt Nhi vợ của Lưu Thiên"

Cô lạnh lùng bước tới chỗ cô ấy "Đừng bao giờ gọi chồng tôi là Luru Thiên khi ở trong cái nhà này. Và tôi cũng nói cho cô biết ở trong cái nhà này cả danh phận cô đều không bằng tôi. Nên đừng bao giờ làm những điều tôi không thích, nếu không nghe lời thì tôi sẽ cho cô biết sự ngược đãi dành cho một con tiểu tam là gì" nói rồi cô đi ngang qua người cô ấy để cô ấy lo lắng sợ hãi, mặt cô ấy như muốn khóc. Cô ấy chưa bao giờ bị gọi là tiểu tam nhưng hôm nay cô lại gọi cô ấy là tiểu tam cô còn nói là muốn hành hạ cô ấy

Chân mày của anh hơi nhíu lại vì đây là lần đầu tiên anh nhìn thấy cô lạnh lùng và lạnh lẽo đến vậy. Nguyệt Nhi dịu dàng đáng yêu lúc trước của anh đâu mất rồi, giờ đây cô không còn là người vợ mà trước kia anh yêu nữa rồi

Gia Dương đi đến môi hần hơi nhếch lên "Tôi nói cho cậu biết. Nguyệt Nhi bây giờ đã không còn là Nguyệt Nhi của 4 năm trước nữa rồi" nói rồi hần cũng theo đó mà lướt ngang qua người anh

Nguyệt Nhi bây giờ không còn là Nguyệt Nhi của 4 năm trước là ý gì chứ

Cô ấy ôm chặt cánh tay của anh hơn "Luru Thiên em sợ"

Anh vuốt tóc cô ấy mỉm cười mà nói "Không sao, có anh ở đây sẽ không có bất cứ một ai dám làm hại em cả. Từ nay đừng gọi anh là Luru Thiên nữa mà phải gọi anh là Thiên Hạo"

"Vâng"

Hết Chương 6

-Còn tiếp-

=> Chương 7: Anh có còn yêu em?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Anh có còn yêu em?

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 7: Anh có còn yêu em?

Giờ ăn tối đã đến, các món ăn đều đã dọn sẵn lên bàn. Mọi người cũng đều tập hợp đầy đủ để chuẩn bị ăn tối. Từ khi anh trở về thì nguyên một nhóm lúc nào cũng ở Thiên Gia cho đến khuya mới về, nên cả nhà rất náo nhiệt. Có điều....

"Nguyệt Nhi đâu. Tại sao cô ấy không xuống ăn tối cùng mọi người?" Anh thấy chỗ ngồi của cô còn trống nên có phần hơi khó chịu

Di Lâm hiện hậu trả lời "Thưa thiếu gia, thiếu phu nhân nói là thấy không khỏe nên muốn đến bệnh viện kiểm tra"

Chân mày anh hơi nhíu lại khi nghe Di Lâm nói như vậy "Cô ấy không khỏe. Tại sao các người không nói cho tôi biết"

"Thiếu phu nhân nói là không muốn để thiếu gia biết vì sợ cậu sẽ lo lắng nên đã cố ý đi một mình"

"Tôi biết rồi. Mọi người mau ăn đi" giọng nói của anh càng trầm lắng và lạnh lẽo hơn lúc này tới giờ khiến ai cũng phải cảm nín không dám nói một từ

Sau khi ăn xong mọi người đều ngồi nói chuyện ở phòng khách, mọi người đặc biệt rất yêu thích Tuyết Như vì tính cách cô rất dịu dàng và dễ gần, nói chuyện đến khuya mọi người cũng trở về nhà hết.

Bây giờ trong phòng khách chỉ còn Thiên Hạo và Tuyết Như, hai người họ ngồi ôm nhau cùng nhau xem TV trông thật hạnh phúc. Nhưng đến khi cô trở về thì đã phá tan không khí vui vẻ trong cái nhà này

Cô đi đến nhìn vào anh và cô ấy đang ngồi cạnh nhau trông thật hạnh phúc "Cô thắng rồi" ba chữ này từ miệng cô thốt ra là có ý gì đây

"Em muốn nói gì?" Anh lạnh lùng lên tiếng

"Lời của em chắc anh sẽ không hiểu đâu nhỉ, nhưng cô ta thì hiểu rất rõ"

Cô đi đến nắm chặt lấy tay của cô ấy, cô ấy vì đau nên đứng dậy, cô nhìn cô ấy bằng ánh mắt đầy căm phẫn "Cuối cùng tôi lại thua bởi con tiện nhân như cô. Cô chỉ là một con hồ ly tinh chuyên đi cướp chồng người khác. Cô mau rút khỏi mắt tôi đi" lời này thật là do cô nói ra sao, cô thay đổi rồi. Cô không giống lúc trước nữa, bởi vì bây giờ sức chiếm hữu của cô rất cao. Cô không muốn chia sẻ chồng mình cho bất kỳ ai

Cô ấy khóc rồi, nhìn cô ấy khóc thật đáng thương. Anh đẩy cô ra và ôm lấy cô ấy vào lòng "Tuyết Như em nín đi, có anh ở đây nên không sao cả. Cô ấy sẽ không dám làm gì em" lời của anh dành cho cô ấy thật ấm áp, lời này anh đã từng nói với cô vào 4 năm trước

Cô vỗ tay, vỗ tay cho sự thua cuộc của chính cô "Vợ chồng các người thật hạnh phúc. À cô ta là vợ của anh vậy còn em, em là gì của anh"

"Cả hai người đều là vợ của anh"

Cô la lớn, tay tự đánh vào tim mình "Em không muốn. Em không muốn chia sẻ chồng của mình cho người khác. Hạo Hạo anh chỉ là người đàn ông của một mình Nguyệt Nhi thôi, anh là của em không muốn ai cướp anh từ em hic....hic" nước mắt của cô rơi ra, cô thật sự nhịn không được nữa rồi

"Nguyệt Nhi em đừng như vậy có được không. Em làm vậy sẽ khiến cho Tuyết Như sợ và bỏ đi đấy" anh vẫn ôm cô ấy rất chặt, anh chính mắt nhìn thấy cô tự đánh chính bản thân cô nhưng anh lại không can mà chỉ đứng đó ôm thật chặt cô ấy vì sợ cô ấy sẽ bỏ đi

Cô ngẩng đầu lên trần nhà cố gắng để nước mắt không rơi, nhưng cô làm vậy cũng vô dụng vì hiện tại nước mắt cô tuôn ra rất nhiều. Không thể nào ngưng lại được

Cô nhìn anh rồi nói "Anh có biết em đã từng tự tử một lần vì anh không. Tại sao lúc đó em không chết đi cho rồi, em hôn mê suốt 2 năm. Em trở thành một con người thực vật, nhưng tâm trí em lúc nào cũng nghĩ về anh. Em gặp anh trong giấc mơ của em, nhìn thấy anh trở về yêu thương em, chiều chuộng em. Nhưng đến khi anh quay trở về đối với em giấc mơ đó như ác mộng. Hà Thiên Hạo anh có còn yêu em không?" Đây là câu cô muốn hỏi anh nhất sau 4 năm gặp lại

Hết Chương 7

-Còn tiếp-

=> Chương 8: Chúc anh hạnh phúc

ÁC MA CÙNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cùng Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chúc anh hạnh phúc

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

(VIỆT NAM VÔ ĐỊCH)

Ác Ma Cùng Chiều Vợ Yêu

Chương 8: Chúc anh hạnh phúc

"Anh có còn yêu em không anh?" Cô thật sự muốn biết câu trả lời của anh là gì. Bây giờ anh yêu cô ấy hay là cô ấy

Anh không trả lời câu hỏi của cô, chỉ nói một câu "Khuya rồi, em nghỉ ngơi đi"

Cô biết là anh sẽ không trả lời vì cô ở đây nên anh không trả lời cô "Em muốn anh ngủ cùng em"

Anh nhìn cô ấy, ý muốn hỏi ý xem cô ấy có đồng ý cho anh ngủ cùng cô không. Thấy cô ấy mỉm cười gật đầu thì anh mới quay sang nhìn cô "Được"

Ngay cả ngủ cùng cô mà anh cũng phải xem coi biểu hiện của cô ấy như thế nào. Cô mới là chính còn cô ấy chỉ là bé thôi mà, sao cô lại cảm thấy cô giống như cô mới là bé vậy

Trong căn phòng tối chỉ có đèn ngủ được bật ra. Căn phòng này vào 4 năm trước ngày nào cũng ngọt ngào và ấm áp. Nhưng bây giờ chỉ còn lại sự lạnh lẽo, lạnh đến mức muốn chết vì rét.

Cô và anh nằm cùng một chiếc giường ngủ. Anh ôm cô vào lòng, đây là cảm giác cô cần nhất suốt 4 năm qua, anh trở về cùng đã được hơn 2 tuần rồi

nhưng anh đều không trở về phòng ngủ cùng cô. Mà anh luôn ở cùng cô ấy

Cô nhẹ giọng hỏi anh "Anh rất yêu cô ấy sao?"

"Phải" anh không chán chừ hay suy nghĩ điều gì liền trả lời cô

"Vâng" cô buông anh ra nhẹ nhàng, quay người sang chỗ khác. Nước mắt cô lại rơi nữa rồi

Tại sao khi cô hỏi anh, anh có còn yêu cô không thì anh lại không thể trả lời được. Nhưng còn cô ấy, anh lại trả lời rằng anh yêu cô ấy rất nhiều. Anh thật sự hết yêu cô rồi. Anh yêu cô ấy rất nhiều, nên cô không còn chỗ trong trái tim anh nữa. Từng giọt nước mắt cứ vậy mà rơi ướt đầm cả gối. Cô khóc anh không hề hay biết, vậy mà anh lại thảnh thơi ngủ còn cô thì đau lòng vì anh đến phát khóc

Đến sáng, anh thức dậy đã không thấy cô đâu mà thấy trên bàn chỉ để một bức thư và chiếc nhẫn cưới của hai người, chân mày anh hơi nhíu lại. Từ từ mở bức thư ra

Gửi anh! Chồng yêu!

Có lẽ khi anh đọc được bức thư này thì khi đó em đã ra đi, em sẽ không ở lại làm phiền anh và cô ấy nữa.

Chắc anh cũng biết em từng sử dụng rất nhiều thuốc ngủ để tự xác, cho nên hôm qua em đã đi đến bệnh viện để kiểm tra sức khỏe định kỳ. Thật ra sau cái lần tự tử đó, từ đó nào em không được tốt như người bình thường. Cho dù em có hôn mê suốt 2 năm đi nữa, khi tỉnh lại bác sĩ nói em đã bị ngấm thuốc vào não, sức khỏe em sẽ yếu hơn người bình thường. Và sẽ ngủ rất nhiều trong một ngày.

Thời gian đó em hằng tuần đều sẽ đến bệnh viện kiểm tra một lần, hôm qua bác sĩ có nói với em, em không còn sống được bao lâu nữa có thể trong giấc ngủ nào đó em sẽ ngủ mãi mãi và không bao giờ tỉnh lại. Hôm qua em xin lỗi vì đã nói những lời quá đáng với người con gái anh yêu. Em sẽ ra đi, em sẽ sống với quãng đường còn lại của em. Hào Hào em yêu anh nhiều lắm, mong anh đừng quên em người phụ nữ dành cả tính mạng của mình để đợi anh quay trở về

Bây giờ anh trở về rồi, anh còn dẫn thêm cô ấy về khiến em rất đau. Nhưng em sẽ cố gắng để em không phải đau nữa. Hào Hào anh là người em quan tâm và lo lắng nhất, em yêu anh, anh là người đàn ông khiến em yêu đến chết đi sống lại. Bây giờ khi ra đi em sẽ không còn phải lo lắng cho anh nữa, vì đã có Tuyết Như chăm sóc cho anh rồi.

Em thật ra chỉ là hay đổ kị với cô ấy vì được anh yêu thương. Chứ em không hề ghét cô ấy, Tuyết Như là một cô gái rất tốt, rất dễ mến. Anh nhất định phải chăm sóc cho cô ấy thật tốt, đừng bỏ rơi cô ấy giống như anh đã bỏ em. Đừng vội hứa với cô ấy điều gì khi anh chưa thể nắm chắc lời hứa đó, vì một khi anh đã hứa mà không thực hiện được sẽ khiến cho người yêu anh rất đau.

Hào Hào, chúc anh hạnh phúc. Nhớ phải yêu thương và luôn bên cạnh cô ấy, em sẽ ra đi rất thanh thản. Em mong rằng anh sẽ sống thật hạnh phúc, Hào Hào cho dù em không còn sống trên đời này nữa, nhưng em vẫn sẽ mãi mãi dõi theo bước chân của anh. Anh phải sống thật hạnh phúc nhé người đàn ông của em!

- Vợ cũ từng được anh yêu

Cuối cùng giọt nước mắt của anh cũng đã rơi sau khi đọc xong bức thư dài do cô viết ra, anh lầm rơi bức thư xuống đất rồi vội vàng chạy ra ngoài

Tuyết Như đang bưng đĩa trái cây thì thấy anh như vậy cô liền đặt đĩa trái cây lên bàn đi tới trước mặt anh "Hào à, anh sao lại gấp gáp quá vậy. Có chuyện gì sao anh, sao anh lại khóc" Tuyết Như hơi ngạc nhiên khi thấy anh khóc như vậy, vì đây là lần đầu tiên cô thấy anh khóc

Mẹ anh từ bên ngoài đi vào "Tiểu Hào, Nguyệt Nhi con dâu cưng của mẹ đâu rồi?" Bà đã biết anh về từ 2 tuần trước rồi nên không có gì đáng ngạc nhiên khi thấy anh. Hôm nay bà tới đây là muốn đưa cô con dâu cưng của bà đi ra ngoài. Nhưng...

Chân anh từ từ ngã quỵ xuống đất khiến bà hoảng hốt chạy tới đỡ con trai của bà "Con sao lại như vậy. Chuyện Gì nói mẹ nghe"

Anh ngẩng đầu lên nhìn bà "Con xin lỗi" anh đứng lên chỉ nói 3 chữ với bà rồi lại đi ra ngoài

"Ồ nè.... con đi đâu vậy hả?"

Hết Chương 8

-Còn tiếp-

=> Chương 9: Mất em như mất cả thế giới

ÁC MA CÙNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cùng Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Mắt em như mắt cả thế giới

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cùng Chiều Vợ Yêu

Chương 9: Mắt em như mắt cả thế giới

Anh đi tìm cô đến tận tối mới trở về nhà, vừa mới bước chân vào nhà đã bị mẹ anh tra hỏi, bà tức giận quăng bức thư vào người anh "Chuyện này là sao?" Do lúc này người làm lên dọn phòng cho anh và đã vô tình nhìn thấy bức thư này rồi đưa xuống cho bà đọc. Khi đọc xong bà có một sự lo lắng trộn lẫn với nỗi sợ rất lớn. Bà lo lắng vì không biết Nguyệt Nhi sẽ đi đâu, sợ rằng con trai bà sẽ nổi điên lên.

Lúc trước cô cũng bỏ anh đi giống như vậy, nhưng khi đó sức khỏe cô vô cùng bình thường. Còn bây giờ cô không sống được bao lâu nữa. Cú sốc lần này quá lớn với anh rồi. Bà là người đã sinh ra anh nên bà hiểu rõ anh đang muốn làm gì và nghĩ gì

Anh cúi người xuống cầm lấy bức thư rồi đi thẳng lên phòng. Bà đau đớn nhìn thẳng con trai mà bà yêu thương nhất từ trước đến giờ lại bị như ngày hôm nay người làm mẹ như bà làm sao mà chịu nổi đây

Từ khi Thiên Di mất anh đã mắc phải căn bệnh trầm cảm ít nói, nhưng đến khi gặp cô anh lại thay đổi, anh không còn ít nói và lạnh lùng như trước nữa. Nhưng sự việc của năm đó lại tái diễn thêm một lần nữa với anh. Bà sợ lần này anh sẽ tự làm đau chính mình

Cho dù lo lắng cho anh đến đâu thì bà cũng phải trở về Hà Thiên

Râm

Tấm kính bị vỡ, anh đã dùng tay mà đập vỡ tấm kính. Máu từ từ rơi càng ngày càng nhiều hơn. Con người anh bây giờ thật sự rất lạnh lẽo, nó giống như là chỉ cần đụng vào liền sẽ bị đóng băng, anh cứ ngồi trên giường mà đọc đi đọc lại lá thư cuối cùng cô để lại cho anh "Nguyệt Nhi à, vợ ơi em đang ở đâu. Về đây với anh đi em, anh sẽ tìm một bác sĩ thật giỏi để chữa trị cho em. Anh sẽ không để em như vậy mà biến mất đâu vợ à"

Tuyết Như sau khi nghe thấy tiếng động chói tai từ phòng Nguyệt Nhi vang ra, cô vội vàng chạy lên phòng. Điều khiến cô hoảng hốt nhất chính là máu từ trên tay anh đang chảy ra rất nhiều, tấm ga giường từ màu trắng bây giờ đã có một phần bị nhuộm thành màu đỏ của máu tanh

Cô nhanh chóng đi tìm một hộp thuốc rồi chạy tới gần anh, cô ngồi xuống nắm nhẹ lấy tay đang bị thương của anh để sát trùng rồi băng bó. Anh ngồi im đó để cho cô làm mà không nói lời gì

Đến khi cô làm xong hết rồi thì đứng dậy đi cất hộp thuốc, cô chưa đi được 3 bước thì đã bị anh nắm chặt lấy tay cô "Ồ lại nói chuyện với anh một chút"

Cô ngoan ngoãn ngồi xuống ạnh anh "Anh đừng buồn nữa" trong không khí lạnh lẽo và yên tĩnh này cô là người mở miệng ra an ủi anh

Anh thâm trầm nhìn cô rồi nói "Làm sao anh không buồn đây" một giọt nước mắt cứ như vậy mà rơi ra từ mắt của anh "Mắt cô ấy, anh giống như là mất cả thế giới"

Hết Chương 9

-Còn tiếp-

=> Chương 10: Cô là người tuyệt vời

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cô là người tuyệt nhất

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Chiều Vợ Yêu

Chương 10: Cô là người tuyệt nhất

"Anh có thể kể cho em nghe về chuyện của anh và chị ấy không?"

Anh lẳng lặng nói "Em biết không. Nguyệt Nhi cô ấy là một người tuyệt nhất đối với anh. Cô ấy tuy không biết nhiều điều về anh, nhưng cô ấy lại rất quan tâm đến anh. Anh chưa bao giờ yêu ai hơn cô ấy"

Ánh mắt thâm trầm của anh lẳng lặng nhìn Tuyết Như đang buồn khi nghe anh nói như vậy "Tuyết Như anh yêu em" cô ngẩng đầu lên mỉm cười nhìn anh. Thì ra anh cũng yêu cô chứ không phải anh cười cô vì trách nhiệm

Anh lấy ly rượu đã được rót sẵn lên bàn, anh chỉ cầm mà không uống "Đúng là anh yêu em, nhưng anh xin lỗi vì anh không thể yêu em hơn Nguyệt Nhi được" lần này anh mới đặt ly rượu lên miệng rồi uống cạn ly

Anh đang định rót thêm rượu vào ly thì bị cô giật lấy chai rượu "Em không cần anh phải yêu em nhiều hơn chị ấy. Em chỉ cần anh yêu em một chút cũng được, chỉ mong sao anh đừng cưới em vì trách nhiệm. Em không nhận nổi tình yêu của anh dành cho em lớn hơn chị ấy đâu anh. Chị ấy dù sao vẫn là người đến trước, chị ấy yêu anh cho nên tình yêu anh cũng nên dành cho chị ấy nhiều hơn em"

"Cho dù có lật tung cả trái đất này lên thì anh nhất định phải tìm cho bằng được Nguyệt Nhi"

Cô đặt tay lên vai anh "Em tin anh sẽ tìm được chị ấy. Anh nhất định không được bỏ cuộc" ai nói là tiểu tam đều ác chứ. Quyển 2 cô vẫn là nữ chính thì làm sao ác được, cô rất biết suy nghĩ cho người khác. Đúng là cô rất yêu anh, nhưng cô không muốn chỉ vì cô mà lại khiến cho Thiên Hạo và Nguyệt Nhi phải rời xa nhau. Cô nhất định sẽ thực hiện tốt lời hứa của mình rằng sẽ chăm sóc thật tốt cho anh, cho đến khi nào Nguyệt Nhi quay trở về. Nhưng liệu lúc đó Nguyệt Nhi có còn sống hay không?

Trên thế giới này đối với anh cô chính là người phụ nữ tuyệt vời nhất đối với anh, cô là người có thể khiến anh yêu hơn cả thế giới, cô giúp anh thay đổi tính cách. Nhưng nếu bây giờ cô không còn nữa thì anh sẽ ra sao đây, cô là cả nguồn sống của anh kia mà

.....

Một ngày, hai ngày, ba ngày, bốn ngày..... mọi ngày cứ như vậy mà trôi qua, anh chắc chẳng thể nào đếm được thời gian cô biến mất đã là bao lâu nữa rồi

Anh nhớ cô, thật sự nhớ cô đến phát điên luôn rồi. Bây giờ cô sống chết ra sao anh vẫn chưa biết được. Thì ra đây chính là cảm giác của cô vào 4 năm trước khi anh đột ngột mất tích trong khi cô không biết anh còn sống hay đã chết

Cảm giác này đau lắm, nó còn đau hơn cả bị hàng ngàn con dao đâm vào tim nữa. Hình bóng ấy của cô luôn hiện trong đầu anh, anh luôn bị hình bóng ấy của cô làm cho anh nhớ nhưng lúc nào cũng tưởng tượng ra cô đang ở bên cạnh anh. Nhưng không, đó chỉ là trí tưởng tượng của anh thôi, vì có lẽ cô sẽ chẳng bao giờ quay về nữa.

Chỉ vì anh cô mới ra đi, nếu không phải vì anh thì có lẽ bây giờ cô đang sống rất hạnh phúc. Bây giờ anh chỉ ước gì cô đang đứng trước mặt anh và nói với anh là "Hạo Hạo à, vợ của anh đã trở về rồi" và lúc đó anh sẽ đi đến ôm cô thật chặt, để cô không thể nào bỏ đi nữa và anh sẽ nói nhỏ và tai cô là "anh xin lỗi" xin lỗi vì anh chỉ toàn mang lại đau khổ cho cô. Anh đã không thể nào chăm sóc tốt cho cô

Liệu rằng có ai có thể nói cho anh biết cô đang ở đâu có được không. Chỉ cần tìm thấy cô anh hứa sẽ không bao giờ làm cô buồn nữa. Anh sẽ không để cô phải chịu khổ vì anh thêm một lần nữa đâu. Cầu xin cô quay trở về để cho anh được vui đi cảm giác nhớ nhung, đau buồn tội lỗi của những gì anh đã gây ra với cô.

Anh sai rồi. Từ đầu tới cuối anh luôn luôn sai chưa bao giờ đúng.

Hết Chương 10

-Còn tiếp-

=> Chương 11: Gặp lại em

ÁC MA CÙNG CHIỀU VỢ YÊU

“Cả thế giới đều không bằng em”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cùng Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Gặp lại em

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cùng Chiều Vợ Yêu

Chương 11: Gặp lại em

Hôm nay trong căn nhà này lại thiếu vắng hình bóng của cô nữa rồi. Đến khi nào cô mới trở về đây, ai nói cho anh biết cô đang ở đâu đi. Chỉ cần cô quay trở về thôi, anh nhất định sẽ không bao giờ làm cô buồn nữa. Anh sẽ làm cho cô trở thành một người phụ nữ hạnh phúc nhất trên đời này, anh nhớ cô nhiều lắm.

Những khi bước vào Thiên Gia, bước vào căn phòng ấy khiến tim anh rất đau. Nơi đây chẳng phải là nơi cô và anh cùng nhau ân ái, cùng nhau vui vẻ hạnh phúc hay sao. Nhưng tại sao bây giờ tại nơi này chỉ còn cô đơn và lạnh lẽo, trong căn nhà này không còn hình bóng của cô nữa rồi.

Giờ đây anh chỉ muốn ra ngoài anh không muốn ở Thiên Gia nữa, ở đây chỉ khiến cho anh sẽ nhớ cô hơn.

Anh đi vào một quán bar, nơi đây rất âm i, anh vào đây không phải vui chơi. Anh vào đây là để giải sầu, anh muốn dùng rượu để quên đi ký ức đau buồn kia. Dù sao cô cũng đi được hơn 2 tháng rồi, suốt 2 tháng qua anh chỉ biết cúi đầu vào rượu bia. Anh chẳng còn tâm trạng để làm việc nữa.

Thật nực cười, liệu rằng trên đời này còn có cặp đôi nào giống như anh và Nguyệt Nhi không chứ. 5 năm trước cô vì say thai đau lòng vì anh mà bỏ đi suốt 1 năm, 1 năm sau cô và anh gặp lại nhau chưa được 1 năm thì anh lại mất tích suốt 4 năm nữa, sau 4 năm thì cuối cùng anh đã quay trở về. Anh trở về được 2 tuần thì lại đến lượt cô bỏ đi. Nếu vậy thì tính ra cô và anh quen nhau được hơn 6 năm, nhưng thời gian ở cạnh nhau chưa chắc gì đã được 2 năm. Anh không bỏ đi thì cô lại bỏ anh mà đi.

Anh thì đang uống rượu còn mọi người thì đang vui chơi. Anh liếc mắt sang một phía thì thấy có một người phụ nữ làm anh vừa nhìn tim đã nhói lên. Anh đứng lên, từng bước tiến lại gần phía cô gái. Cô ấy cũng đang vui chơi cùng những người trong băng đảng xã hội đen. Vì anh là một lão đại của H Thiên nên mấy tên xã hội đen này khi thấy anh liền đứng lên chào anh

"Chào anh, lão đại H Thiên" có lẽ đây là tên cầm đầu, nhìn hấn có vẻ rất hống hách kêu ngạo

Anh không thèm nhìn hấn dù chỉ một cái, anh vẫn cứ như vậy chỉ nhìn về phía cô thật lâu sau rồi mới quay sang hấn "Tôi có thể ngồi ở đây chứ Hàn Kiệt thiếu gia"

Hấn gật đầu đồng ý "Chủ tịch Thiên đây có vẻ hơi khách sáo rồi chứ nhỉ. Dù sao một đại thiếu gia nhỏ bé như tôi thì làm sao dám so sánh với anh kia chứ. Mời ngồi"

"Xem như anh hiểu chuyện" môi anh khẽ nhếch lên rồi ngồi xuống ngay cái ghế đối diện với cô, anh nhìn cô nói "Cô gái này...."

Hấn nhanh chóng chưa đợi anh nói xong đã chen ngang trả lời "Đây là Hàn Diệp Tổ em gái của tôi"

Nghe hấn nói như vậy khiến lòng anh có phần hơi hụt hẫng, cô chẳng phải là Nguyệt Nhi của anh hay sao, từ bao giờ cô lại trở thành Hàn Diệp Tổ em gái của cái tên kêu ngạo này "Tại sao tôi chưa từng nghe nói anh có em gái?"

"Từ lúc Diệp Tổ mới 5 tuổi đã mất tích, cho tới bây giờ gia đình tôi mới có thể gặp lại con bé" đúng, những gì hấn nói đều không sai. Vậy rốt cuộc cô ấy có phải là Nguyệt Nhi, hay cô ấy chỉ là tiểu thư thất lạc của nhà họ Hàn

"Em mệt rồi, em muốn về nhà" tới giờ phút này cô mới chịu mở miệng ra nói chuyện

Giọng nói, khuôn mặt, thân hình còn có cái gì khác Nguyệt Nhi không. Anh dám đảm bảo 99% cô chính là Nguyệt Nhi của anh, nhưng vẫn còn 1% nữa liệu suy nghĩ của anh có hoàn toàn đúng

Hấn quay sang nhìn cô dịu dàng nói "Được vậy để anh đưa em về" nói rồi hấn cúi đầu thành kính nói với anh "Xin lỗi anh chủ tịch Thiên. Bây giờ tôi phải đưa Diệp Tổ về nhà rồi nên không thể ngồi đây nói chuyện với anh"

"Không sao" anh lạnh lùng trả lời, anh đứng lên liếc mắt nhìn cô một cái rồi đi tới bàn rượu của mình

Diệp Tổ nhìn bóng lưng của anh từng bước rời đi, khiến mắt cô chợt nhòe đi "Hàn Kiệt, anh có thể đừng hống hách như vậy?"

Hấn bỏ hai tay vào túi quần "Loại người như cái thằng Thiên Hạo đó bây giờ chẳng là cái thá gì nữa. Tại sao anh phải lễ phép với nó"

Cô thở dài chẳng thèm quan tâm tới hấn nữa, cô ủ rũ bước đi trước để hấn theo sau

Do anh mất tích suốt 4 năm khiến trong thị trường kinh doanh lẫn thế giới ngầm bây giờ đều không xem anh ra gì. Bọn họ nghĩ anh đã chết nên đã lấn sang thị trường kinh doanh của anh, khiến công ty anh ngày càng suy yếu.

Na đổ mọi người đoán được ý nghĩa của Quyển 2 này là gì? Cũng coi như Hàn Diệp Tổ rốt cuộc có danh tính như thế nào?. Na dám đảm bảo sẽ không ai đoán được Diệp Tổ là ai. Và Nguyệt Nhi bây giờ còn sống hay đã chết?□□□

Hết Chương 11

-Còn tiếp-

=> Chương 12: Có phải là em?

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Có phải là em?

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 12: Có phải là em?

Hôm nay anh rảnh rỗi đi tới công ty Hàn Thị, anh vừa bước vào công ty khiến ai cũng ngạc nhiên. Vì đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy chủ tịch Hà Thị lại tới đây.

Còn cô Hàn Diệp Tố, cô đang đứng nói chuyện với nhân viên thì nhìn thấy anh tới. Cô nhẹ nhàng từng bước tiến đến chỗ của anh. Anh nhìn cô từ xa và đánh giá cô khi cô đang đi tới phía anh.

Hôm nay cô mặc một chiếc áo sơ mi màu đỏ được tháo hai nút áo ngay cổ làm cho hờ xương quai xanh và làn da trắng hồng trông thật quyến rũ. Cô mặc một cái váy màu đen ngắn tới giữa đùi, mái tóc dài được nhuộm vàng đỏ xõa ra thật xinh đẹp. "Có phải là em?" Đây là câu hỏi anh trầm suy nghĩ. Người phụ nữ này có phải là Nguyệt Nhi hay không. Hay chỉ là một người phụ nữ có vóc dáng, khuôn mặt lẫn giọng nói giống Nguyệt Nhi thôi.

Cô đi đến mỉm cười dịu dàng đầy sức quyến rũ "Chủ tịch Hà anh đến đây là vì chuyện gì?"

Môi anh khẽ nhếch lên "Tôi đến đây chẳng phải là muốn kết bạn xã giao với Hàn tiểu thư đây hay sao?"

Cô cười ra tiếng, lấy tay vuốt tóc một cái rồi ngẩng đầu lên nhìn anh "Thật sao, anh có thể đừng đùa như vậy chứ. Tôi làm sao xứng đáng kết bạn với anh?"

"Không thử thì làm sao biết được" anh có ý gì đây. Anh muốn thử là thử điều gì?

"Vậy bây giờ anh muốn kết bạn với tôi như thế nào?" Chân mày cô hơi nhíu lại nhưng miệng vẫn luôn cười "Tuy thân thể của tôi không bằng anh. Nhưng muốn kết bạn với tôi thật không dễ đâu, với lại tôi sợ Nhị thiếu phu nhân ở nhà sẽ giận lắm cho xem"

Anh ngạc nhiên nhìn cô, cô gái này rốt cuộc là ai. Anh vẫn chưa công bố với mọi người rằng anh đã cưới thêm một người vợ nữa kia. Ngoại trừ người thân với anh thì cũng chẳng có ai biết cả "Tại sao cô biết?"

"Vì tôi và Thiếu phu nhân có quen biết nhau, nên cô ấy đã kể hết cho tôi nghe. Bây giờ tôi còn biết cô ấy đang ở đâu đấy. Không biết anh có muốn..."

Lời của cô còn chưa nói xong thì cô đã bị anh nắm chặt tay mình "Nguyệt Nhi đang ở đâu. Cô mau đưa tôi đến gặp cô ấy?"

Cô rút tay về và nhìn thẳng vào mắt anh, đầy phẫn nộ nói "Cho dù anh có cầu xin tôi thì anh cũng đừng mơ tôi nói ra chỗ ở của Nguyệt Nhi. Anh làm khổ cô ấy nhiều rồi, chẳng phải anh đã có Tuyết Như rồi sao?"

Anh tức giận nói "Cô muốn chết, cô có biết chỉ cần 24h là tôi đã có thể khiến cô chết cũng không có đất chôn thân. Nhà tan cửa nát hay không hả?"

Cô quay lưng với anh "Nếu anh muốn. Tôi không sợ"

Cô bước đi được vài bước thì dừng chân lại nói với anh nhưng vẫn không quay lưng lại nhìn anh "Nguyệt Nhi kêu tôi gửi lại lời của cô ấy cho anh. Cô ấy kêu anh hãy quên cô ấy đi, cô ấy muốn anh hạnh phúc bên cạnh Tuyết Nhi" rồi cô bước đi. Đi xa khỏi tầm mắt của anh

Anh đứng nhìn cô cho đến khi không nhìn thấy cô nữa, gì chứ Nguyệt Nhi kêu anh phải quên cô, làm sao anh quên được cô đây. Cô nghĩ quên một người rất dễ hay sao, nhanh quên lắm sao. Tại sao cô lại tàn nhẫn với anh như vậy. Anh nhất định sẽ tìm ra cô thôi, nhất định

Hết Chương 13

-Còn tiếp-

=> Chương 14: Bắt đầu của sự trả thù

Không hiểu sao Na vẫn luôn cứ thắc mắc một điều rằng tên của nam chính trong truyện là Hà Thiên Hạo kia mà. Nhưng tại sao lại có nhiều bạn đọc giả cứ gọi là Hạo Thiên nhi. Na nói thật lòng là Na không muốn ai gọi sai tên nhân vật trong truyện của chính người đó viết ra đâu. Như vậy làm cho Na hơi hụt hẫng khi viết truyện. Lý do Na hay nhắc tên của các nhân vật trong truyện là vì Na luôn muốn mọi người nhớ kỹ tên nhân vật trong truyện nhất là nam chính và nữ chính. Nếu những lời Na nói như vậy khiến mọi khó chịu thì cho Na xin lỗi vì những lời đó luôn rất chân thật trong lòng Na. Nếu ai không ủng hộ Na chỉ vì những lời đó thì Na sẽ không trách cứ gì các bạn cả. Vì Na không xứng đáng để mọi người hộ. Còn những ai luôn ủng hộ truyện của Na thì Na thật lòng cảm ơn các bạn đọc giả nhiều lắm.

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Bắt đầu của sự trả thù

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 13: Bắt đầu của sự trả thù

----- Hàn Gia -----

Hàn Kiệt đứng trước cửa phòng của Diệp Tố nhìn cô trang điểm hỏi "Em đã sẵn sàng cho lời hứa em đã hứa với bản thân em chưa Diệp Tố"

Cô dùng trắng điểm lại, lạnh lùng trả lời hắn "Em đã chuẩn bị sẵn sàng hết rồi. Hôm nay chính em sẽ khiến cho những người từng hại em đều phải trả giá"

Hắn vỗ tay "Tốt lắm em gái thân yêu. Nhanh đi, ba mẹ đang đợi dưới nhà"

"Em biết rồi, anh xuống trước đi" hắn đi ra ngoài đóng cửa lại. Một giọt nước mắt của cô được rơi ra

----- PARTY -----

Hôm nay cô mặc một chiếc đầm dạ hội rất sang trọng và lộng lẫy. Chiếc đầm màu xanh được trải dài xuống gót chân, áo cúp ngực không dây để lộ ra cặp ngực trắng nõn nà. Tóc cô được búi lên và uốn cong lại ở hai cọng tóc mái, nhìn cô để tóc như vậy cứ giống như thiếu nữ 18, nhìn cô như vậy liệu rằng có ai nghĩ cô đã là một người phụ nữ trưởng thành sắp được 24 tuổi.

Hôm nay Thiên Hạo cũng tới, anh chính là tâm điểm chú ý của các nhà báo đến đây. Anh vẫn vậy, trên người anh chủ đạo theo hai màu đen trắng, nhưng

vẫn luôn cuốn hút người nhìn với khuôn mặt đẹp trai như tạc tượng của anh.

Cô chỉ liếc nhìn anh một cái rồi bỏ đi vì nhìn thấy 3 người khiến cô hận không thể giết chết. 3 người đó chẳng phải là Trương Thẩm Ngọc, Trần Nhã và cả Trương Lâm Hùng. Cô từng bước đi đến chỗ 3 người họ

Cả 3 người ai cũng ngạc nhiên khi nhìn thấy cô, nhưng Trần Nhã bà ta là người lên tiếng trước "Lâu quá không gặp cô Nguyệt Nhi"

"Xin lỗi tên của tôi là Hàn Diệp Tổ không phải Nguyệt Nhi" cô đưa ly rượu lên uống cạn ly

"Nè sao cô cứ đổi tên hoài vậy, hết làm kẻ giả mạo Đan Nhi em gái tôi rồi đến giả mạo Thiếu Phu nhân Hà Thị bây giờ còn làm kẻ giả mạo Diệp Tổ tiểu thư em gái của Hàn Kiệt hay sao hả. Rồi sau này người tiếp đến cô giả mạo sẽ là ai đây" giọng ả thật hống hách, đây chẳng phải là buổi tiệc chúc mừng cô trở về Hàn Gia hay sao. Vậy mà ả lại dám chửi cô như vậy

Chát

Một cái tát thật mạnh được dán xuống thẳng mặt ả, ả ta đau đớn ôm mặt quát lớn "Con khốn nạn mày dám đánh tao. Hôm nay tao cho mày chết" cái tát lúc này chẳng phải ai khác mà chính là cô đã đánh ả

Cô liếc mắt nhìn ả "Để tôi xem, ai sẽ là người chết trước. Tôi sẽ không bỏ qua cho gia đình các người vì tội dám thiếu tôn trọng với bốn tiểu thư đầu" cô nghênh ngang bỏ đi để cho gia đình bọn họ tức đến điên

Cô đi đến phía của Hàn Kiệt, và ba mẹ cô là Lưu Phi và Hàn Hải. Mẹ cô nhanh chóng đi tới ôm cô "Con gái hôm nay con thật sự rất đẹp. Không hổ danh là con gái cưng của Hàn Gia đúng ta"

Cô cười tươi "Mẹ à, câu nói này mẹ đã nói với con rất nhiều lần từ nhà lên tới buổi tiệc rồi"

Bà buồn cô ra "Con là đứa con gái mẹ yêu thương nhất. Nhưng mẹ lại không thể nhìn con từng ngày lớn lên, là mẹ không chăm sóc cho con tốt nên mới để cho người khác hành hạ con"

"Mẹ à, lỗi không phải do mẹ mà. Mẹ mà cứ như vậy hoài thì làm sao con nỡ bỏ mẹ mà sang Đức chữa bệnh đây mẹ" cô u buồn nói. Đúng vậy hiện tại cô đang mắc phải một căn bệnh về não, cô phải sang nước Đức để chữa bệnh. Sau khi hoàn toàn khỏi bệnh thì cô sẽ trở về để trả thù

"Mẹ sẽ không buồn nữa. Mẹ chỉ mong con gái của mẹ mau khỏi bệnh để về lại bên ga đình thôi" bà vội lấy tay lau đi những giọt nước mắt trên mặt của bà

"Ba, mẹ bây giờ con muốn ra ngoài hít gió một tí rồi vào" cô ngẩng đầu lên nhìn hán "Hàn Kiệt anh chăm sóc cho ba mẹ giúp em"

"Ừm"

Hết Chương 13

-Còn tiếp-

=> Chương 14: Hà Nguyệt Nhi

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

“Cả thế giới đều không bằng em”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Hà Nguyệt Nhi

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 14: Hà Nguyệt Nhi

Cô đi xung quanh bờ hồ của buổi tiệc, nơi đây rất yên tĩnh, yên tĩnh đến khiếp sợ. Cô đi đến ngồi xuống cái xích đu

"Nguyệt Nhi" cô khẽ nói lên cái tên này. Cái tên cô từng chịu biết bao nhiêu đau khổ, cái tên này vừa khiến cô hạnh phúc nhưng có lẽ đau còn nhiều hơn cả hạnh phúc. Nhưng giờ đây cô không còn mai cái tên đó nữa. Bây giờ tên của cô là Hàn Diệp Tổ, cô sẽ thay đổi hết tất cả. Cô sẽ không yếu đuối như lúc trước nữa. Cô sẽ khiến cho bọn họ phải trả giá vì đã dám hành hạ cô. Từ nay cô không còn là Trương Đan Nh hay là Hà Nguyệt Nhi nữa, mà tên của cô chính là Hàn Diệp Tổ tiểu thư của Hàn Gia

Đột nhiên cô lại chợt nhớ tới một người, một người đàn ông khiến cô yêu đến chết đi sống lại. Người đàn ông cô trao cả thanh xuân của mình để yêu anh, nhưng cuối cùng cô nhận lại được gì từ anh. Là sự kêu gọi tàn nhẫn của anh dành cho cô sao. Cô đã trao đi cho anh cái thời thanh xuân tươi đẹp nhất của một người con gái. Đó là cái năm cô 18 tuổi, năm đó cô trở thành vợ của anh, cô được anh yêu thương biết bao.

Cô quen biết anh từ năm cô chỉ mới là một thiếu nữ 18 tuổi, còn bây giờ cô đã trở thành một người phụ nữ 24 tuổi

Liệu rằng với cái danh phận Hàn Diệp Tổ này thì cô nên để anh yêu cô thêm một lần nữa hay là cô nên buông tay anh. Để anh tìm lại hạnh phúc mới cùng với Tuyết Như. Còn cô ngoại trừ anh ra thì cô chẳng thể yêu thêm một ai nữa. Vì trái tim cô đã chết rồi, chết từ 4 năm trước ngày mà anh mất tích. Bây giờ cô sẽ để cho anh sống hạnh phúc cùng Tuyết Như. Cô sẽ ở bên cạnh ba mẹ và gia đình của mình.

Nhưng cô nhất định sẽ không bao giờ quên anh, cô sẽ cất giấu anh trong trái tim của mình. Cho dù có chết cô cũng sẽ không quên anh. Anh chính là người đàn ông cô yêu nhất trên đời này mãi mãi không thay đổi

Ngày mai cô sẽ đi sang nước Đức để chữa bệnh, khả năng phẫu thuật của cô rất thấp. Liệu rằng cô có còn sống sót để trở về gặp anh lần cuối hay không. Bây giờ cô muốn được ôm anh thật chặt, cô nhớ anh lắm. Cô muốn buông tay anh, nhưng trước khi buông cô vẫn muốn được ôm anh lần cuối cùng.

Cô đứng lên đi vào đại sảnh của buổi tiệc. Nơi dành cho những người giàu có nói chuyện nghề nghiệp với anh

Cô ừ rử bước vào bữa tiệc, vừa nhìn thấy anh cô liền nhanh chân chạy đến ôm anh thật chặt dưới ánh mắt kinh ngạc của toàn bộ khách đang có mặt trong sảnh tiệc.

Hết Chương 14

-Còn tiếp-

=> Chương 15: Yêu hay hận

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Yêu hay hận

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 15: Yêu hay hận

Cái ôm này thật ấm áp, ấm áp đến kỳ lạ. Tại sao khi Diệp Tổ ôm anh thì anh lại có một cảm rất lạ, tại sao tìm anh lại nhói quá vậy. Nếu không phải là Nguyệt Nhi thì tại sao anh lại cảm thấy đau lòng. Hay là do Diệp Tổ có khuôn mặt giống như Nguyệt Nhi cho nên khi ôm cô anh lại có cảm giác giống như đang ôm Nguyệt Nhi hoặc Diệp Tổ chính là Nguyệt Nhi của anh. Trong lòng anh giờ phút này đây nó thật sự rất rối, rối loạn vì cô. Anh nhớ cô đến sắp phát điên rồi vậy mà còn có người phụ nữ giống y hệt cô lại xuất hiện trước mặt mà ôm anh

Cả hai người ôm nhau rất lâu, khiến mọi người trong đại sảnh không khỏi bàn tán

"Đây chẳng phải là Hàn tiểu thư mới trở về sau vụ mất tích là con gái cưng của Hàn Gia hay sao?...."

"Đúng vậy.. nhưng Hàn tiểu thư và Hà thiếu gia rốt cuộc là có quan hệ như thế nào?...."

"Hàn Gia chẳng lẽ là đang muốn sử dụng đứa con gái của mình để tiếp cận Hà Thiên Hạo hay sao"

"Phải không lẽ là như vậy. Công ty Hàn Thị cũng đâu thể nào so sánh được với công ty Hà Thị chứ. Cho nên chắc là Hàn Thị đang muốn sử dụng con gái để có thể ký hợp đồng với Hà Thị rồi"

"Hazzi... nhưng cái đứa con gái này không phải là quá mất mặt hay sao, cho dù có muốn ký hợp đồng thì cũng đâu thể nào ôm người ta khi vẫn có vợ người ta ở đây "

"Đúng là mất mặt mà"

"Hình như Hàn Gia vẫn còn có đứa con gái tên là Đường Hy thì phải"

"Nhưng Đường Hy chỉ là đứa con nuôi thôi, hai bên gia đình đều là người quen của nhau nên đã nhận Đường Hy là con gái nuôi"

"Tại sao tôi thấy cái cô Diệp Tổ này lại giống y hệt Đường Hy vậy chứ"

"Đúng rồi tại sao hai người họ lại giống nhau quá vậy?"

"Nghe nói hôm nay có một vị khách lớn đến đây tham gia tiệc"

"Là Ngũ Gia của Hàn Thiên thì phải. Không ngờ tới người đàn ông có địa vị còn cao hơn tổng thống vậy mà lại tới tham gia buổi tiệc này"

"Địa vị thật cao nha."

Hàn Gia gánh chịu tất cả các lời dị nghị của mọi người xung quanh nhưng trong khi đó cô và anh vẫn đang ôm chặt nhau không buông.

Được ôm anh như thế này cô thật sự không chịu nổi nữa rồi, cô không muốn xa anh nữa cô muốn về lại bên cạnh anh. Gì chứ chẳng phải lúc này cô đã hứa với bản thân mình rằng cô sẽ buông tay hay sao. Nhưng tại sao bây giờ trong đầu cô chỉ toàn là những ý nghĩ cô muốn quay về bên cạnh anh. Rốt cuộc cô đây là đang muốn làm gì. Bây giờ chính là sự lựa chọn tốt nhất rằng cô nên buông tay anh hay là cô sẽ phải quay về bên cạnh anh

Cô đây là đang yêu hay hận hay là cả hai. Nhưng cô chỉ biết rằng nếu như cô càng hận anh thì cô lại càng yêu anh nhiều hơn, nhưng nếu cô đồng ý tha thứ cho anh thì người thiệt thòi nhất chẳng phải là cô hay sao. Cô phải lựa chọn như thế nào đây "Hạo Hạo" tại sao từ trong miệng cô lại thốt ra hai từ này nữa rồi. Chẳng phải cô đã nói rằng sẽ không bao giờ nhắc lại cái biệt danh thân mật mà cô đã đặt ra cho anh hay sao

Anh hơn ngạc nhiên khi nghe cô gọi anh như vậy "Nguyệt Nhi thật sự là em sao?" Anh không chân chừ nữa mà liền đi vào câu hỏi mà anh đang muốn hỏi cô nhất

Cô không không chế được bản thân mình nữa nên đã òa khóc vào lòng anh cô dùng hai tay đánh lên lưng anh vừa đánh vừa khóc vừa chửi mắng anh

"Hạo Hạo anh có biết anh khốn kiếp lắm không. Tại sao ngay thời điểm em muốn quên anh đi nhất thì anh lại xuất hiện trong cuộc sống của em thêm một lần nữa. Huhu... anh có biết thời gian qua em nhớ anh nhiều đến mức nào không, em nhớ anh đến mức sắp chết luôn rồi.hic...hic anh no cho em biết đi, em phải làm sao để quên được anh đây hả Hạo Hạo huhu....hic...".

Môi anh khẽ nhếch lên, anh mặc kệ cho cô đánh cho cô la mắng, anh dùng tay xoa xoa đầu cô "Bảo bối ngoan, nín đi có được không, em không được khóc nữa. Em mà cứ khóc như vậy hoài là anh sẽ đau lòng lắm em có biết không"

Cô hít mũi vài cái rồi buông anh ra, cô ngẩng đầu lên nhìn anh "Vậy anh dạy cho em làm cách nào để quên anh đi có được không?"

"Được thôi. Chỉ cần bây giờ em chịu trở về cùng anh thì anh nhất định sẽ dùng hết sức lực mà anh có để nghĩ ra cách giúp em quên anh" anh lau đi những giọt nước mắt còn dính trên mặt cô. Nhìn cô khóc như vậy khiến tim anh hơi nhói

"Có thật không?"

"Thật mà. Vậy bây giờ bảo bối có đồng ý trở về cùng anh không?"

"Em đồng ý, bảo bối đồng ý mà hic...hic" cô lại một lần nữa lấy hai tay choàng ra sau cổ anh mà ôm anh thật chặt

A Phúc đứng kế bên lấy ra một cái khăn giấy giả bộ lau đi nước mắt. A Hào nhìn thấy hành động kỳ lạ của A Phúc cậu liền hỏi "Nè A Phúc, anh đang làm cái gì vậy"

A Phúc quay qua liếc mắt A Hào một cái rồi lại tiếp tục làm hành động vừa nãy "Cậu không thấy thiếu gia và thiếu phu nhân nhà chúng ta đang rất hạnh phúc hay sao. Cuối cùng trải qua bao nhiêu chuyện thì cả hai người họ mới quay trở về bên nhau"

A Hào thắc mắc hỏi tiếp "Nếu vậy thì đây chính là chuyện vui anh nên cười chứ tại sao anh lại khóc"

"Cậu thất sự rất ngốc. Người ta bị cảm động quá nên khóc thôi"

A Hào nhìn hành động của A Phúc có vẻ thích thú mà cười nhạo A Phúc "Nhìn anh như vậy thật giống một tiểu mỹ thụ"

"Tôi mà là tiểu mỹ thụ thì tôi cũng sẽ thích cậu cho....." lời của A Phúc còn chưa nói hết thì hắn đã cảm thấy có điều gì đó rất không đúng nha

A Phúc nắm cổ áo A Hào "Cậu vừa mới gọi tôi là gì? Cậu có tin tôi đánh chết cậu không hả"

"A Phúc à tôi thật sự không dám nha. Anh.... anh mau thả ra đi, tôi sai rồi tôi xin lỗi"

A Phúc cuối cùng cũng chịu thả Hào ra "Coi như không biết điều. Lần sau đừng có mà chọc anh cậu, coi chừng có ngày tôi đánh cậu không còn đường về"

"Vâng... vâng"

- -----Cách đó không xa-----

"Ông..... ông..... chủ" người thanh niên lo lắng nói

Bên cạnh là một người đàn ông đã tràn đầy sát khí nhưng vẫn không để lộ ra sự tức giận trên gương mặt "Về thôi" nói rồi người đàn ông quay đi rời khỏi bữa tiệc cùng với đám cận vệ đi cạnh

Hết Chương 15

-Còn tiếp-

=> Chương 16: Không còn sống

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 16: Không còn sống

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 16: Không còn sống

Tối đến Nguyệt Nhi chạy đến ôm eo anh "Hạo Hạo người ta thật sự rất nhớ anh nha"

"Cút" lời này của anh là muốn đuổi cô đi sao. Chẳng phải lúc này trong bữa tiệc anh đã hứa rằng sẽ không làm cô buồn nữa hay sao, nhưng bây giờ lời anh nói là có ý tứ gì đây

"Cô đừng tưởng rằng tôi không biết cô là ai, cô rõ ràng không phải là Nguyệt Nhi" lời của anh hoàn toàn không đúng a.

Môi cô hơi nhếch lên, cô đẩy anh ra, rồi cư nhiên vỗ tay "Khá lắm, không hổ danh là chủ tịch Hà Thị ngay cả chuyện tôi không phải là Nguyệt Nhi mà anh cũng có thể nhận ra nha"

"Nói đi cô là ai?"

Cô lạnh nhạt ngồi xuống cái ghế salon bên cạnh "Tôi là Đường Hy"

Anh cư nhiên lại hoảng hốt với cái tên Đường Hy "Cô là thiên kim của Đường Vương em gái họ của Đường Thẩm Vy?"

"Không sai. Hazzz xem ra gia đình tôi cũng thật là quá nổi tiếng rồi, ngay cả anh mà cũng biết đến"

"Cô đến đây tiếp cận tôi là âm mưu gì. Tôi nhớ rõ Hà Thị của tôi chưa từng động chạm đến Đường Vương" anh lạnh nhạt nói, phải rồi rõ ràng là anh chưa từng đụng vào Đường Vương kia mà

Cô nghiêm túc nói "Tôi đến đây không phải vì âm mưu gì cả. Mà tôi đến đây để nói cho anh biết Nguyệt Nhi đã chết rồi"

"Chết rồi. Cô đang đùa sao?"

"Tôi không có thời gian để đùa giỡn cùng anh. Nguyệt Nhi thật sự là đã chết rồi, anh có cần tôi đưa anh tới nơi để xác của cô ấy không? " cô ừ ừ nói

"Được, coi như lần này tôi tin cô"

----- *Tại nhà xác* -----

Anh chết lặng khi nhìn thấy thi thể của Nguyệt Nhi đang được nằm không có một hơi thở trên chiếc giường màu trắng lạnh giá. Khuôn mặt thì bị hủy hoại do xe tông mà cạ xuống mặt đường. Bây giờ anh mới biết mất cô đau đến mức nào, nước mắt của anh cuối cùng cũng đã rơi, anh nắm đôi tay lạnh giá không còn sức sống của Nguyệt Nhi mà nắm chặt

Cô cũng vậy đột nhiên nước mắt của cô cũng rơi khi nhìn thấy cảnh vợ chồng bọn họ bị chia cách.

Lương Viên

Vừa bước vào đại sảnh của Lương Viên trước mắt cô đã là một phong cảnh đầy sát khí. Mọi người tại nơi đây kể cả người hầu lẫn cận vệ ai cũng đều sợ đến run người trước khí thế của người đàn ông đang ngồi trên chiếc ghế salon được đặt giữa đại sảnh

Cô từng bước đi đến ngồi xuống cạnh người đàn ông "Aya Lục Thiên à, chồng à, anh yêu, Bảo bảo à. Anh đừng như vậy có được hay không, Ngũ thúc à"

[Bảo bảo: Một cái tên thân mật dành cho người mình yêu]

"Anh như thế nào?" giọng nói chứa đầy sát khí cộng thêm giọng khàn khàn của anh càng làm người khác khiếp sợ hơn

Cô khoác tay anh nói "Ngũ thúc nói em nghe đi tại sao anh lại tức giận vậy hả?"

Anh quay qua nhìn cô nhưng chẳng nói một lời gì mà đã anh đứng lên đi chưa được vài bước đã nghe tiếng la mắng của cô

"Anh tại sao lại quá đáng như vậy, em hỏi anh rốt cuộc em đã làm sai điều gì tại sao anh lại nổi nóng với em. Dù sao em vẫn chưa phải vợ của anh"

Anh tức giận qua qua bước tới nắm chặt cằm cô "Bây giờ chưa phải, nhưng sau này sẽ phải. Em đừng quên em là người phụ nữ của ai"

"Bảo bảo em là người phụ nữ của anh nha"

Hứa Văn và mọi người đứng kế bên mặt mỉm cười vì cái tính cách này của cô. Cô trở mặt cũng thật nhanh đi nha

"Tôi nói cho em biết, em nên mau chóng chấm dứt với thằng Thiên Hạo đó đi. Em cũng biết tính tôi, tôi có thể khiến cho nó chết bất cứ lúc nào tôi muốn. Tôi sẽ khiến cho nó sống không bằng chết nếu như em còn dám đi gặp nó. Coi như lần này là tôi cảnh cáo em" lần này anh tức giận bỏ mặt cô qua thư phòng làm việc

"Anh" cô tức đến mức muốn phả huyết ra luôn rồi. Lời của anh nói là có ý gì đây rốt cuộc cô đã làm gì mà anh phải giận cô như vậy chứ.

Hết Chương 16

-Còn tiếp-

=> Chương 17: Sự tàn nhẫn của ác ma

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 17: Sự tàn nhẫn của ác ma

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 17: Sự lạnh lùng của ác ma

Lương Viên

Đêm đến cô nằm trên giường cứ lảng qua lảng lại vì không hiểu lý do vì sao lúc này anh lại nóng giận với cô. Đã vậy anh còn kêu cô mau chóng quên đi Thiên Hạo là có ý gì nha. Rõ ràng cô và hắn ta không hề có một chút quan hệ nào cả.

Bình thường anh rất ít khi nổi giận với cô vậy mà lần này cô chẳng hề làm gì hết mà đã bị anh giận. Cô thật là tức đến phở huyết luôn đấy.

reng reng

Đang sắp chớp mắt thì lại bị tiếng điện thoại làm cho giật mình. Cô ngồi dậy nghe điện thoại "Alo"

"Đường Hy à chị có thể nhờ em giúp chị một chuyện được không?" Cô nghe đầu dây bên kia trả lời khiến cô mới vừa rồi đã bớt giận đi nhưng bây giờ càng giận hơn

"Nhi tỷ à vì tỷ mà em phải bị người ta giận nha" cô thẳng thắn nói. Thật sự đó Bảo bảo nhà cô rất ít khi nào giận cô, vậy mà lần này anh lại giận cô. Ngay cả khi ăn tối anh cũng không chịu xuống ăn cùng cô nha.

Giọng nói của Nguyệt Nhi lại vang lên, nhưng lần này giọng nói của Nguyệt Nhi có vẻ ủy khuất "Không sao. Vậy chị tự giải quyết"

Đang nằm thì cô liền ngồi bật dậy nhanh chóng nói "Khoan đã, khoan đã. Nhi tỷ à em chỉ là vì cảm thấy hơi khó chịu thôi nên mới nói như vậy, chứ thật ra em muốn giúp tỷ lắm nha. Tỷ nói đi chuyện gì mà tỷ cần em giúp vậy?"

"Bây giờ chúng ta có thể gặp nhau không?"

"Ồ đâu chị"

" Quán Bar Knen"

"Vậy chị đợi em ở đó. Em sẽ tới ngay"

"Được"

tút tut

Vừa tắt máy cô liền nhanh chóng rời giường để đi thay quần áo, thay xong quần áo cô liền bạch bạch chạy xuống dưới nhà

"1h rồi em còn muốn đi đâu" đang định bước ra khỏi cửa thì bị giọng nói của một người đàn ông làm cô hoảng hốt

Cô quay sang nhìn anh đang ngồi trên ghế salon làm việc. *Anh là ma hay sao, anh xây phòng làm việc để làm gì sao không vào đó mà làm việc. 1h rồi mà còn ngồi đây làm việc, muốn hù ma người ta chắc.*

Cô lon ton chạy đến ngồi bên cạnh anh "Cục cưng à em chỉ là muốn đi gặp Nhi tỷ thôi nha. Anh cho em đi có được không?"

Anh dừng công việc lại mà nhìn cô "Ồ đâu?"

Cô ghen hờn trả lời "À ừm thì quán Bar Knen"

"Ồ nhà không đi đâu hết" cô biết ngay thế nào anh cũng sẽ nói như vậy mà. Từ trước tới giờ anh có bao giờ cho cô đi bar đâu chứ. Huhu số cô mới gặp phải tình huống này.

Cô cố gắng nũng nịu để anh cho cô đi "Chú à, Ngũ ca cho em đi đi có được không?" Cô thấy anh không có động tĩnh gì liền chồm lên hôn lên môi anh một cái thoáng lướt qua "Hay là anh để cho Hứa Văn đưa em đi có được không. Nếu em có chuyện gì thì liền có cậu ta bảo vệ cho em rồi" cô nắm tay anh lắc qua lắc lại "Ngũ thúc à em cầu xin anh đấy"

"Không uống rượu, không quậy phá thì anh liền để cho em đi" giọng trầm thấp của anh cuối cùng cũng vang lên sau một hồi nằng nệ của cô

Cô vui vẻ gật đầu "Được a, em hứa tuyệt đối sẽ không uống rượu không quậy phá"

"Đi đi"

Hứa Văn như cứng đờ vì cô kêu hắn đưa cô đi.

Bà cô của tôi ơi, cô giống như vậy không hề vui chút nào nha. Lúc này tôi bị ông chủ chửi cho một trận vì không canh chừng cô để cho cô đi gặp người đàn ông khác rồi còn chưa đủ sao. Nếu bây giờ cô mà xảy ra chuyện gì nữa thì chắc tôi sẽ phải đi gặp tổ tiên của tôi mất.

Cô thấy Hứa Văn đang chần chừ không chịu bước đi thì mắt cô hơi híp lại "Tiểu đầu tử nguoi còn không đi bôn cung liền trăm nguoi"

Hứa Văn lúc này mới chịu hoàn hồn lại rồi đi theo cô.

Na đó ai đoán được chuyện gì đang xảy ra

Hết Chương 17

-Còn tiếp-

=> Chương 18: Tráo đổi danh phận

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Tráo đổi thân phận

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Na Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 18: Tráo đổi thân phận

Quán Bar Knen

Đường Hy ngồi xuống cái ghế đối diện với Nguyệt Nhi "Chị muốn em giúp chị điều gì chị nói đi"

"Chị có thể tráo đổi thân phận với em được không?" Tráo đổi thân phận, Nguyệt Nhi đây là đang muốn làm gì đây.

Chân mày cô khẽ nhíu lại, vẻ mặt cô càng ngày càng nghiêm trọng "Tại sao chị muốn tráo đổi thân phận với em?" Giọng cô lạnh lùng đến cực độ

"Chị không có đủ can đảm để dùng cái danh phận Hàn Diệp Tổ để trả thù Thiên Hạo" Nguyệt Nhi lấy tay của mình nắm chặt tay Đường Hy

"Đường Hy coi như chị cầu xin em đó, em có thể giúp chị được không. Chị sẽ ở bên cạnh Ngũ thúc thay thế em chăm sóc chú ấy, dù sao chị vẫn là cháu của chú ấy, cùng chú ấy mang họ Hàn, nên em không cần phải lo lắng, dù sao em cũng đâu có yêu Ngũ thúc đâu có phải không. Còn em, em sẽ thay thế chị trở về Hà Thiên để trả thù Thiên Hạo có được không Đường Hy chị cầu xin em đó" cuối cùng nước mắt của Nguyệt Nhi cũng rơi, tiếng nấc nghẹn của Nguyệt Nhi càng ngày càng lớn khiến cô không đành lòng từ chối

"Chị có nắm chắc phần thắng?"

Nguyệt Nhi gật đầu liên tục "Chắc, chị chắc chắn chúng ta sẽ thắng"

"Được. Vậy bây giờ chúng ta vào nhà vệ sinh đi" cô đứng lên bước tới nhà vệ sinh mà đi được vài bước

"Làm gì?"

Cô nghe Nguyệt Nhi nói vậy thì dừng chân lại "Chúng ta nên đổi đồ cho nhau, đâu phải chỉ vì khuôn mặt chúng ta giống nhau thì người khác sẽ không nhận ra"

"Được" cả hai cô gái cùng nhau tiến tới phòng vệ sinh đổi đồ cho nhau

Sau khi đổi quần áo cho nhau thì Nguyệt Nhi đến Cảnh Lương, Đường Hy thì đến Hà Thiên. Trò chơi do hai người họ sắp xếp ra được bắt đầu từ đây

Cảnh Lương

Nguyệt Nhi vừa bước vào nhà đã nhìn thấy sát khí nồng nặc xung quanh Lục Thiên "Tại sao bây giờ mới về?"

Nguyệt Nhi vẫn đứng im tại chỗ không dám nhìn thẳng vào mặt anh "Tại vì em... em phải giúp bạn em làm xong việc rồi mới về được"

Chân mày anh khẽ nhíu một cái "Lại đây" anh vừa mới nói gì nha. Anh kêu Nguyệt Nhi đi lại đó, à quên Nguyệt Nhi đang ở trong thân phận của Đường Hy cho nên cô phải đi tới đó rồi

Cô nhẹ nhàng từng bước hướng tới ngồi kế bên anh, anh quay sang nhìn cô "việc gì?" Cô thẩn thòai bởi 2 chữ từ miệng anh buông ra

"Việc anh đây là đang hỏi chuyện gì?"

Anh không thèm trả lời cô mà quay qua tiếp tục làm việc, anh dù sao cũng là chủ của cô nên cô không thể nào để im khi nhìn thấy anh làm việc được. Cô dùng tay của mình nắm lấy tay anh "Bây giờ cũng khuya rồi, hay là chú... anh đi nghỉ ngơi đi" vì Nguyệt Nhi đã quen gọi anh là chú rồi nên cô hơi bị liệu bởi lời nói

Sắc mặt anh càng ngày càng nguy hiểm hơn, anh nhìn xuống tay của anh đang được cô nắm. Anh vội vàng rút tay về, anh nhìn cô bằng ánh mắt đầy sát khí "Đường Hy đâu?" Giọng nói trầm thấp của anh vang lên cùng sự sợ hãi khó nói của cô

Hết Chương 18

-Còn tiếp-

=> Chương 19: Mắc bệnh sạch sẽ

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Mắc bệnh sạch sẽ

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 19: Mắc bệnh sạch sẽ

Nguyệt Nhi đặt tay của mình lên tay anh "Anh.... um hay là anh đi nghỉ ngơi đi có được không?"

Sắc mặt của Hàn Lục Thiên càng ngày càng khó coi hơn, anh vội vàng đẩy cô ra rút tay về, anh đứng bậc dậy. Ánh mắt đầy sát khí hỏi bằng một giọng trầm thấp "Đường Hy đâu?" Giọng anh rất trầm thấp, giọng nói của anh chẳng để lộ ra sự giận dữ nào. Nhưng khuôn mặt lạnh lùng của anh khiến người ta khiếp sợ

Nguyệt Nhi sợ run cả người, đây không phải là lần đầu tiên cô nhìn thấy đàn ông nổi giận. Khi Thiên Hạo giận rất đáng sợ. Nhưng người đàn ông này, người đàn ông trước mặt cô tuy chỉ thốt ra vài chữ thôi đã có thể khiến cô sợ đến mức muốn tìm một cái hòm nào đó để chôn ở nơi đó.

Giọng cô mềm mại trả lời "Lục Thiên anh.... anh đây là ý tứ gì chứ. Em rõ ràng là Đường Hy mà"

Giọng anh bây giờ mới bắt đầu hiện rõ sự tức giận "Cháu đừng nghĩ rằng tôi không biết cháu là Hàn Diệp Tố" anh từ từ ngồi xuống. Lạnh giọng nói "Hứa Văn lấy nước rửa tôi cho tôi"

Hứa Văn đứng bên cạnh khuôn mặt cũng đã cứng đờ. Cậu vội vàng chạy đi lấy đồ mà ông chủ cậu cần. Cậu đưa cho anh một chai nước xịt tựa như một chai nước hoa nhưng đó là nước rửa để làm sạch vết bẩn trên cơ thể, và một cái khăn ướt.

Anh cầm lấy chai nước rửa và cái khăn. Anh nhấn vào nút xịt mấy lần để nước chảy ra lên cổ tay anh, chỗ lúc này Nguyệt Nhi đã nắm. Anh xịt xong liền lấy tờ cái khăn ước lau đi lay lại lao rất nhiều lần, lau nhiều đến mức da tay đã đỏ hỏn lên.

Cô quỳ xuống, giọng nấc nghẹn cùng sự đau khổ lo lắng mà thốt ra từng câu nói yếu ớt "Chú à, là là cháu sai rồi. Lỗi đều do cháu gây ra, Đường Hy em ấy không có liên quan gì đến vụ này. Chú có thể đừng làm tổn thương em ấy hay không, xin lỗi chú. Đều do cháu không suy nghĩ liên tục ý làm nên mới khiến chú tức giận. Xin lỗi, xin lỗi chú..." cô nói rất nhiều từ xin lỗi. Bây giờ cô mới tin được lời đồn của báo chí rằng Hàn Lục Thiên chủ tịch công ty Hàn Vương mắc bệnh sạch sẽ không đến gần phụ nữ. Cô cứ tưởng đó chỉ là lời đồn dối trá của bọn báo chí, cô thật không ngờ tới anh thật sự mắc phải căn bệnh quái dị đó.

Nếu vậy chắc Đường Hy cũng chẳng thể nào lại gần anh được, cho nên Đường Hy mới không thể yêu anh. Đường Hy cũng từng nói với cô rằng anh và cô ấy vẫn chưa làm chuyện gì hết. Bây giờ thì cô đã biết lý do vì sao hai người bọn họ đã quen nhau rất lâu rồi nhưng vẫn chưa làm gì nhau là vì chuyện gì rồi. Đó là do anh bệnh sạch sẽ không đụng vào người khác thì làm sao anh và cô ấy có thể làm chuyện đó được. Tội nghiệp Đường Hy một cô gái tràn đầy tuổi thanh xuân chỉ mới 19 tuổi đã bị một người đàn ông có bệnh như Lục Thiên giam giữ.

Anh vẫn không nói gì mà vẫn cứ ngồi nơi đó lau chùi cổ tay, cách anh lau tay rất mạnh. Cả cổ tay bây giờ đã có dấu hiệu trầy da và sắp chảy máu. Anh không thèm nhìn Nguyệt Nhi lấy một cái mà luôn hướng mắt nhìn ra ngoài cửa

"Nhi tử, Lục Thiên" bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng bước chân và giọng nói của một cô gái. Cánh ngày bóng dáng ấy càng rõ hơn trong đêm tối

Anh vẫn bình tĩnh ngồi ở đó. Nhưng còn Nguyệt Nhi trên khuôn mặt tràn đầy vẻ hoảng hốt khi nhìn thấy cô gái đang từ từ tiến lại gần bọn họ.

Hết Chương 19

-Còn tiếp-

=> Chương 20: Lạnh đến chết người

(75 vote nha m.n)

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Lạnh đến chết người

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 20: Lạnh đến chết người

Người đang từ bên ngoài chính là Đường Hy, cô từng bước nhanh nhẹn tiến về phía Nguyệt Nhi đang định đi. Nguyệt Nhi đứng lên, khi nhìn thấy Nguyệt Nhi quỳ xuống để cầu xin Lục Thiên khiến cô cực kỳ tức giận.

Cô vội về mặt đầy oán trách nhìn thẳng về phía anh "Lục Thiên anh chính là em trai của ba chị ấy, là Ngũ thúc của Nhi tỷ. Nhưng tại sao một người chú như anh lại để cháu ruột của mình phải khóc lóc quỳ lạy van xin anh nhưng anh lại không biết thương cảm hay sao. Anh quá đáng, anh có biết.... "

Lời của cô còn chưa nói xong thì đã bị anh cướp lời "Là ai quá đáng?"

Cô tức giận gằng từng chữ một "Anh quá đáng. Lỗi là do em, anh muốn trách mắng thì cứ nhắm vào em. Nguyệt Nhi chị ấy không có lỗi nên anh đừng đổ lỗi cho chị ấy" khuôn mặt anh tỏ đầy sát khí khiến cô rất sợ nhưng phải cố tỏ ra không sợ sệt điều gì để nói chuyện nghiêm túc với anh

Anh nhìn về phía Hứa Văn "Đem Hắc Long đến đây"

Nguyệt Nhi không hề biết chuyện gì xảy ra, Hắc Long là cái gì. Còn Hứa Văn và Đường Hy khuôn mặt đã cứng đờ. Hứa Văn cố giữ bình tĩnh rồi đi tìm Hắc Long

Cô gào thét khóc lóc "Lục Thiên anh rốt cuộc có còn là con người không. Lương tâm anh đã bị chó gặm rồi" chân cô đứng không vững nữa, bị kích động đến mức đã té xuống đất

Gào tiếng hét chói tai đang tiến gần tới phía bọn họ. Đó là một con bạch hổ tên là Hắc Long. Là thú cưng của Lục Thiên

"Hức" cô cười một cách khinh bỉ "Anh đúng là không phải con người, anh là ma quỷ. Hàn Lục Thiên anh chính là ma quỷ chết người" nước mắt cô càng ngày càng rơi nhiều, cô gào thét trong tuyệt vọng

Nguyệt Nhi nhìn thấy con Bạch Hổ đang tiến về phía mình khiến Nguyệt Nhi sợ đến phát khóc

Cô đứng lên che chắn cho Nguyệt Nhi để con bạch hổ không thể lại gần. Cô dúi dằng bước lại gần "Hắc Long ngươi không được làm hại Nguyệt Nhi. Cô ấy chính là bạn của ta, nếu ngươi dám làm bị thương cô ấy thì ta sẽ không đem thịt ngon đến cho ngươi nữa"

Cô đang che chắn cho Nguyệt Nhi thì giọng nói của anh vang lên "Hắc Long qua đây" con bạch hổ này nó chẳng sợ ai cả vì nó chính là thú cưng chuyên dùng để giết người của Lục Thiên. Nhưng nó thật sự rất sợ anh, nó cực kỳ nghe lời mà đi đến bên cạnh ông chủ của nó.

Anh nhìn về phía Nguyệt Nhi rồi đứng lên nói "Cháu theo tôi"

"Anh tính làm gì?" Cô lo lắng nắm chặt tay của Nguyệt Nhi. Nhưng Nguyệt Nhi thì gỡ tay cô ra. Cô quay qua nhìn Nguyệt Nhi thì thấy cô ấy gật đầu ý là đồng ý đi theo.

Trên phòng

Cô thấy hai người bọn họ làm gì trên phòng lâu quá nên đã chạy lên xem. Vừa lên tới trên phòng đó chính là một cảnh tượng khiến cô như chết đứng. Mắt cô đã bắt đầu có vài giọt nước mắt rơi xuống.

Chuyện này, cảnh tượng này khiến cô khiếp sợ. Trong phòng chỉ toàn mùi máu tanh khiến cô buồn nôn. "Chuyện.... chuyện gì vậy??"

Cô chạy đến bên cạnh ôm con người lạnh lẽo đang nằm dài trên vũng máu. Cơ thể lạnh ngắt không còn hơi ấm nào. Máu tanh xộc thẳng lên mũi. Tâm trí của cô như muốn điên loạn. Miệng cô rất muốn nói nhưng tại sao lại chẳng thể nói ra lời gì nữa. Đôi mắt cô từ từ hướng tới nơi con người kia đang trợn tròn mắt hoảng sợ đứng bên cạnh. Ánh mắt cô đầy vẻ căm hận, cô hận vì không thể giết chết con người đang đứng trước mặt cô. Cô tin lắm người rồi, con người này thật đáng sợ. Đáng sợ tới mức cô không thể thốt lên một lời nào nữa rồi.

Nói cho Na biết cảm nghĩ của mọi người về Hàn Lục Thiên có được không. Cmt cho Na biết ai ghét ai thích anh ý nha.

Hết Chương 20

-Còn tiếp-

=> Chương 21: Cả đời không thể tha thứ

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Cả đời không thể tha thứ

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 21: Cả đời không thể tha thứ

(CẢM ƠN M.N VÌ ĐÃ GIÚP NA NHÉ, BN ẤY XÓA TRUYỆN RỒI)

Vừa mới mở cửa phòng ra thì cảnh tượng khủng khiếp khi cô nhìn thấy. Cảnh tượng này khiến cô chết đứng, mùi máu tanh xộc thẳng vào mũi và tâm trí của cô, cô thật không thể nói nên lời khi nhìn thấy cảnh ghê tởm tràn đầy mùi máu tanh này

Trên sàn đó chính là một người đàn ông đang nằm trong vũng máu, trên ngực là một vết thương đau đớn đang chảy máu không ngừng. Người đàn ông này lại chính là Lục Thiên người khiến cô hận nhất là người luôn muốn cô yêu anh.

Nguyệt Nhi thì đứng kế bên, trên tay cô ấy cầm một con dao cũng có dính máu. Khuôn mặt thì trắng bệch hiện rõ sự sợ hãi. Chuyện này thật không thể nào xảy ra được, Nguyệt Nhi mà lại có khả năng giết Lục Thiên, cô không thể tin được cảnh trước mắt mình lại chính là sự thật không một chút giả dối

Cô đi đến ôm anh thật chặt "Lục Thiên, anh sao vậy hả. Sao anh lại không vào phòng ngủ mà lại ngủ ở thư phòng, mau anh mau tỉnh dậy đi về phòng ngủ nha anh hic...hic" nước mắt của cô cũng theo lời nói mà chảy ra từng giọt nước mắt đau đớn. Ai nói là cô không yêu anh chứ, bây giờ cô đã biết rằng cô thật sự yêu anh rồi. Cô hiểu tình yêu là như thế nào rồi, cô sai khi đã không kịp nhận ra sớm hơn. Tim cô đau lắm khi nhìn thấy cảnh này, cô cảm thấy khó chịu lắm

"Đường Hy" Nguyệt Nhi đang định tiến lại gần cô hơn

"Chị im đi" cô quát lớn khiến cho Nguyệt Nhi hai chân không đi nổi nữa. Đây chính là lần đầu tiên Nguyệt Nhi nhìn thấy cô nổi nóng với cô ấy

Cô đưa tay lên sờ vào mặt anh "Bảo bảo anh không nghe em nói sao. Anh mau dậy đi đừng ngủ nữa, anh dậy chơi với em đi. Huhu....hic anh dậy đi mà, Lục Thiên à nếu anh không chịu dậy thì em sẽ đi tìm Vương Vĩnh đó, anh... anh đừng ngủ nữa" Vương Vĩnh chính là người yêu cũ của cô, bình thường nếu cô mà đi gặp hắn thì anh nhất định sẽ nổi giận. Nhưng bây giờ thì không, bây giờ anh không hề mở mắt ra nhìn cô huống hồ gì mà nổi giận.

Hứa Văn nghe thấy âm thanh quát lớn của cô nên đa nhanh chóng chạy lên xem như thế nào. Cậu định tiến lại xem ông chủ của cậu như thế nào thì nghe thấy âm thanh dịu dàng của cô "Có phải là anh chán em rồi có đúng không. Anh nói cho em biết đi, là anh không thích em ở đây vậy? Chỉ cần anh nói ra thì em nhất định sẽ thay đổi em sẽ không để anh phiền lòng nữa đâu" lời đã được nói hết nhưng vẫn là một khung cảnh đáng sợ im lặng đến run người. Nước mắt cô càng rơi ra nhiều hơn "Sao anh không nói gì hết vậy.hic...huhu..."

Hứa Văn "Đường tiểu thư à, ông chủ ngay bây giờ cần phải đưa đến bệnh viện gấp. Nếu không sẽ khó mà cứu được"

Bây giờ cô mới chợt nhận ra, cô gật đầu liên tục "Phải, mau đưa anh ấy tới bệnh viện"

Bệnh viện Trắc Vương

Cô đứng ngoài cửa phòng phẫu thuật, cô cứ đi tới đi lui khiến Nguyệt Nhi không thể im lặng được nữa "Tiểu Hy à em đừng... "

Lời của Nguyệt Nhi còn chưa nói xong đã bị lời nói đầy căm hận của cô chen vào "Chị im đi. Chị là ai, chị có cái quyền gì mà gọi tôi là tiểu Hy hic...." từ nhà đến bệnh viện cô vẫn không ngừng khóc và cầu nguyện cho anh

Nguyệt Nhi yếu đuối nói "Chị chỉ là muốn giúp cho em nên mới"

"Chị muốn giúp cho tôi nên mới giết Lục Thiên có phải không, chị tưởng chị nói vậy thì tôi sẽ tin chắc. Tôi nói cho chị biết nếu như ngày hôm nay Lục Thiên mà có xảy ra chuyện gì thì cả đời này tôi không thể tha thứ cho chị"

Cô từng bước đi đến đứng đối diện với Nguyệt Nhi "Trương Đan Nhi à không tôi phải gọi chị là Hàn Diệp Tổ mới đúng chứ có phải không hả cháu chồng. Dù sao tôi cũng là vợ sắp cưới của Lục Thiên Ngũ Thúc của chị cho nên chị vẫn nên gọi tôi một tiếng cô Ngũ chứ nhỉ" cô đang cố gắng lạnh lùng để có thể kìm nén nước mắt của mình. Nhưng cô lại không thể làm được, nước mắt của cô vẫn cứ tuôn ra

"Chẳng phải em nói em không yêu chú ấy hay sao. Cho nên vì vậy chị thay em giết chết chú ấy để em không cần phải cưới Ngũ Thúc"

Cô lắc đầu, trên môi mỉm cười, cười cho sự khinh bỉ "Không, chị sai rồi. Tại sao chị tàn nhẫn quá vậy hả, anh ấy vẫn là chú ruột của chị mà. Phải tôi từng nói rằng tôi không yêu Lục Thiên. Nhưng đó điều là nói dối, bây giờ tôi mới biết được. Nếu như trên đời này thiếu anh ấy thì tôi cũng không thiết phải sống nữa. Chị nghe rõ cho tôi, Đường Hy tôi yêu Hàn Lục Thiên. Nếu Lục Thiên có chuyện gì, thì người đầu tiên tôi hận và muốn giết chết nhất chính là chị"

Hết Chương 21

-Còn tiếp-

=> Chương 22: Sự thật đáng sợ

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Sự thật đáng sợ

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 21: Sự thật đáng sợ

Đã trôi qua 4 tiếng đồng hồ để phẫu thuật cho Lục Thiên rồi. Vậy mà vẫn chưa có kết quả gì, anh vẫn đang phẫu thuật trong đó. Nguyệt Nhi vì bị Đường Hy giận nên cô đi lang thang xung quanh bệnh viện. Cô nhớ lại lúc Lục Thiên sắp chết

Trong thư phòng

Nguyệt Nhi cùng Lục Thiên lên phòng và ngồi xuống. Hai người ngồi đối diện nhau "Có biết lý do vì sao tôi lại gọi cháu lên đây không?"

Cô cúi thấp đầu không dám nhìn anh "Tại sao? cháu thật không biết"

"Tôi muốn cháu tránh xa Đường Hy ra" lời của anh rất lạnh, lạnh đến mức cả cơ thể của cô như đang muốn đóng băng

Câu nói của anh rót cuộc là có ý tứ gì đây "Tại sao?"

"Chắc cháu biết tại Hàn Gia danh phận của tôi là gì mà" Khí thế của anh thật là quá khiếp người đi

Hàn Gia là dòng họ quý tộc và có quyền thế nhất ở nước S này, không phải chỉ có nước S thôi. Ngay cả đế quốc Hoàng Kim là đế quốc lớn mạnh nhất thế giới đã bị Hàn Gia nắm giữ rồi thì còn có ai hơn được Hàn Gia đây.

Danh phận của Lục Thiên thì chẳng có ai là không biết đến chỉ là nghe tên thôi chứ chưa từng gặp mặt. Anh cùng cha cô đang tranh đấu giành chức gia chủ ở Hàn Gia, cô biết, mọi người ai cũng đều biết. Chức gia chủ này chắc chắn là thuộc về Hàn Lục Thiên rồi, ba cô thì làm sao có thể sánh được với một ông trùm của đế quốc Hoàng Kim như anh chứ. Tuy là một ông trùm nhưng anh vẫn chưa cảm nắm được cái chức gia chủ cuốn sổ vàng của Hàn Gia.

Trên đời này có ai lại không biết Hàn Lục Thiên là một con người như thế nào. Tính cách của Hà Thiên Hạo tuy cũng rất tàn bạo nhưng làm sao có thể so bằng Lục Thiên. Anh không chỉ tàn bạo, mà còn giết chết chính dòng họ của mình. Anh rất ham quyền lợi, những người như Đại chủ, Nhị chủ, Tứ chủ bọn họ vì muốn tranh chấp chức gia chủ nên đều đã bị anh giết chết. Đây cũng chính là lý do vì sao Đường Hy lại sợ anh đến vậy. Cùng là máu mủ ruột thịt với nhau vậy mà anh lại có thể giết chết bọn họ chỉ vì quyền lợi gia thế. Anh đúng thật là một con quỷ dữ

"Danh phận của chủ thì sao hà chủ Ngũ?"

Môi anh khẽ nhếch lên tỏ ý cười nhưng lại không hề cười "Cháu thử suy nghĩ xem giữa tôi và Tam chủ cha của cháu thì ai sẽ có được cái chức Gia chủ của Hàn Gia đây?"

Cô hơi hoảng hốt vì câu hỏi của anh, tại sao anh lại có thể hỏi cô câu hỏi này, liệu rằng có ai có thể đọc được suy nghĩ của anh rồi nói cho cô biết anh đang nghĩ gì đi "Tại sao chủ lại hỏi cháu như vậy?"

"Vì gia đình cháu chính là đối thủ của tôi. Cho nên tôi không muốn cháu và Đường Hy quá thân với nhau"

Cô khẽ cười một cái "Vậy là chủ đang sợ một khi cháu và Tiểu Hy quá thân nhau thì lúc chủ định giết cháu sẽ có một phần khó khăn vì Đường Hy sẽ ngăn cản có đúng không?"

"Xem ra con gái của Tam ca đúng là có phần thông minh"

Bây giờ trong lòng cô chính là một nỗi khiếp sợ đối với người đàn ông này "Sao chủ có thể tàn nhẫn như vậy. Ba cháu dù sao cũng là anh ruột của chủ cùng ông nội, bà nội sinh ra thì sao chủ lại có thể giết ba con?"

"Không chỉ có ba cháu mà còn có đại ca, nhị ca, tứ ca tôi đều đã giết. Là do tam ca có số may mắn nên tôi chưa thể giết chết ông ta. Nhưng lần này tôi nhất định sẽ không tha" con người này rốt cuộc có trái tim hay không. Nếu càng để Đường Hy ở cạnh người này bao lâu thì sẽ càng nguy hiểm bấy lâu

"Cháu hỏi chủ một câu, chủ có yêu tiểu Hy hay không?"

Anh đứng lên, nhìn xuống đôi mắt đang mộng nước của cô "Chắc là không. Mà cháu thử nghĩ xem, lỡ như sau này có ngày tôi giết chết cô ta thì sao nhỉ?"

"Chủ... chủ" cô thật sự không thể nói nổi anh rồi.

Trên bàn có một con dao gọt trái cây, cô đưa tay tới cầm lấy con dao. Thấy hành động này của cô mắt anh có hơi híp lại "Cháu định giết tôi. Được thôi, đâm là phải đâm cho chết. Nếu cháu đâm không chết thì khi tôi tỉnh dậy chắc cháu cũng biết hậu quả rồi chứ nhỉ?"

"Chủ đừng thách cháu" cô tuy là người cầm dao nhưng thật không hiểu lý do vì sao chân cô lại tự động lùi về phía sau

"Tôi muốn cháu nói với Đường Hy một điều. Không biết cháu có thể giúp tôi không?" Cô càng lùi thì anh càng bước nhanh tới

"Khi tôi chết rồi thì hãy nói với cô ấy, cháu là người đã giết chết tôi"

Cô còn chưa kịp phản ứng điều gì thì ngay lập tức con dao trên tay cô bị anh nắm chặt lại và kéo thêm cả tay cô đâm vào lòng ngực của anh. Đâm vào chưa được bao lâu thì anh liền kéo con dao và tay cô ra. Máu bắt đầu chảy ra theo đường đâm

Cô hốt hoảng với hành động của anh. Anh làm vậy là có ý gì đây. Không lẽ anh chỉ vì muốn Đường Hy hận cô thôi mà không tiếc hy sinh cả tính mạng của mình. Người đàn ông san sát này thật hết thuốc chữa rồi. Đây thật là người chủ ruột của cô sao. Anh khiến cô sợ tê tái, cô muốn khóc khi thấy cảnh này. Bây giờ trong lòng cô chính là nỗi sợ đến tận cùng

Hết Chương 22

-Còn tiếp-

=> Chương 23: Nỗi đau người mang đến

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 23: Nỗi đau người mang đến

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 23: Nỗi đau người mang đến

Trong khi Nguyệt Nhi đang đi dạo xung quanh bệnh viện thì gặp phải một người đàn ông khiến cô ngày nhớ đêm mong. Hận không thể ngừng yêu anh.

Cô vội vàng tránh mặt Thiên Hạo nhưng chắc có lẽ là do anh quá nhanh nên đã kịp thời ôm chặt cô từ phía sau "Nguyệt Nhi là em có phải không. Anh biết là em vẫn còn sống mà" giọng của anh rất trầm ấm. Tràn đầy sự đau buồn nhớ cô

Cô muốn thoát khỏi cái ôm này, nhưng tiếc rằng sức lực của cô quá bé, làm sao có thể so sánh được với sức của anh "Hà Thiên Hạo rõ ràng ngày hôm trước tôi đã cho anh tận mắt nhìn thấy xác của Nguyệt Nhi rồi không phải sao. Anh mau buông tôi ra đi, tôi là Hàn Diệp Tổ chứ không phải là Nguyệt Nhi. Cô ấy chết rồi"

Anh từ từ thả lỏng cô ra, xoay người cô lại bắt cô phải đối diện với anh "Em nghĩ anh ngốc đến mức ngay cả cơ thể của vợ mình như thế nào anh cũng không nhận ra hả. Em nghĩ anh tin em sao, em sai rồi. Anh đã sai người đi điều tra thân thể của em. Em là Hàn Diệp Tổ và cũng chính là Hà Nguyệt Nhi của anh. Em là người phụ nữ cả đời này anh làm thế nào cũng không quên được em, anh yêu em nhiều lắm Nguyệt Nhi à"

Nghe được những lời cảm động này của anh khiến cô khóc đã khóc

Chát

Một cái tát được giáng thẳng xuống mặt của anh. Đây chính là lần đầu tiên cô làm anh đau "Hà Thiên Hạo tôi nói rõ cho anh biết. Từ cái ngày anh nói với tôi rằng anh yêu Tuyết Như, thì khi đó trái tim tôi nó đã bị đóng băng rồi. Nó đã tan nát vì anh rồi"

Anh cho dù là bị cô đánh nhưng lại không hề có cảm giác đau. Anh nắm chặt tay cô "Nguyệt Nhi em cho anh thêm một cơ hội nữa thôi có được không. Anh hứa với em, anh sẽ luôn ở bên cạnh em, sẽ không làm em buồn nữa" anh rất thật tâm a.

Cô lắc đầu, gỡ tay anh ra khỏi tay cô rồi đặt tự đặt tay lên ngực trái của mình "Anh có biết không? Làm sao anh hiểu được. Hức, tôi không biết anh có muốn nghe câu chuyện tôi muốn kể ngay bây giờ không?"

Anh gật đầu đồng ý "Được em nói đi"

Về mặt cô ưu buồn từng bước chân nhỏ nhẩn đang bước đi "Lúc trước có một cô gái rất ngu ngốc, vì báo hiếu cho ba mẹ nuôi là hai người không hề yêu thương gì cô gái ấy. Nhưng cô thì lại không quan tâm tới việc ba mẹ nuôi có thương yêu cô không, nên cô đã đồng ý với họ một chuyện cực kỳ khốn nạn. Đó là phải cưới một người đàn ông xa lạ, hắn ta cướp đi lần đầu tiên của cô, còn nói là hận cô. Vậy mà cho đến một ngày cô lại tin rằng lời hắn nói yêu cô là thật" cô vẫn cứ như vậy mà bước đi tới cái ghế được đặt gần bồn hoa

Cô ngồi xuống ghế, anh cũng đi theo cô và ngồi xuống cùng cô. Ngồi nghe cô kể tiếp câu chuyện còn đang dang dở

"Cô vì ngu mụ nên cũng đã trót lòng yêu hắn, dành cả trái tim, cả thời thanh xuân tươi đẹp của một người con gái chỉ để có thể chờ đợi yêu thương được ở bên cạnh hắn. Khi cô vừa mới nghe được tin rằng cô đã có thai con của hắn, cô rất vui và hắn cũng vậy. Để rồi qua 3 ngày sau cô lại nghe hắn nói ra những lời thật đáng sợ, sợ tới mức đã trượt chân ngã và đứa con đầu lòng của cô ấy còn chưa thấy được ánh sáng thì đã bị anh làm cho sốc chết. Từ khi đứa bé mất đi anh luôn nói là cô khiến cho đứa bé phải chết"

1 giọt, 2 giọt, 3 giọt, rồi..... nước mắt cô rơi rất nhiều. Cô đưa tay lên sờ vào bụng của mình, nơi mà 6 năm trước, lúc cô 19 tuổi đã từng có một thiên thần bé nhỏ nằm trong đây. Cô còn chưa cho con cô uống sữa mẹ, chưa bế nó lên lần nào cả.

"Rồi 2 năm sau khi cô và hắn ở bên cạnh nhau chưa được bao lâu thì hắn lại mất tích. Cô vì quá đau lòng nên đã tự xác, nhưng cô lại không chết. Đến 4 năm sau hắn mới chịu trở về bên cô. Nhưng hắn còn đem theo một người phụ nữa khác trở về cùng. Hắn còn nói là hắn yêu cô ta."

Cô lấy tay dụi nước mắt rồi quay sang nhìn anh "Anh nói xem nỗi đau mà người đàn ông tàn nhẫn đó đã mang đến cho cô gái đáng thương này. Liệu rằng cô gái có đủ rộng lượng để tha thứ cho hắn ta không?"

"Anh xin lỗi"

Đây không phải câu cô đang muốn nghe từ anh. Cô đang muốn anh trả lời câu hỏi của cô chứ không phải là 3 chữ xin lỗi vô ích này. Xin lỗi thì có thể giúp cho con của cô sống lại sao, có thể trả lại tuổi thanh xuân cho cô à. Anh cũng thật vui tính, cô hận anh đến thấu xương. Anh nghĩ chỉ cần lời xin lỗi của anh có thể để cho cô tha thứ sao. Anh sai rồi, cô đã chịu đựng đủ rồi, không chỉ có những nỗi đau lúc này cô kể thôi đâu, ngoài ra còn có rất nhiều nỗi đau khác anh đã mang đến cho cô.

Anh cầu xin cô cho anh cơ hội sao, anh đang mơ à. Cho dù nằm mơ thì cô cũng không bao giờ cho anh cơ hội. "Trên đời này tôi chỉ yêu duy nhất một người và hận một người đó chính là anh đó Hà Thiên Hạo"

Nói rồi cô lại đứng lên tiếp tục bỏ đi thêm một lần nữa. Cô để anh ngồi một mình mà bước đi. Nước mắt cô cũng không ngừng rơi, khi đối diện với anh cô luôn mạnh mẽ. Nhưng sau lưng anh cô vẫn luôn là một người phụ nữ yếu đuối suốt ngày chỉ biết khóc vì một người đàn ông bạc tình bạc nghĩa

Hết Chương 23

-Còn tiếp-

Chương 24: Tạm biệt

(105 vote nha m.n)

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

“Cả thế giới đều không bằng em”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23-2: Giải thích

Lúc trước Diệp Tố bị thất lạc ba mẹ khi còn rất nhỏ, khi đó cô được gia đình họ Trương đem về nuôi và đặt cho cô một cái tên là Trương Đan Nhi

Sau này khi cô lớn lên đã bị gia đình họ Trương bắt cô phải cưới Hà Thiên Hạo. Từ đó cô và anh đã dần dần yêu nhau, cho đến khi gia đình họ Trương bắt cô phải ký vào cái đơn từ con, cô đã đồng ý và ký vào cái đơn đó. Và cũng có nghĩa là cô không còn quan hệ gì với gia đình họ Trương nữa. Cho nên vì vậy Hà Thiên Hạo mới đặt cho cô một cái tên mới là Hà Nguyệt Nhi

Sau vài năm thì cô lại tiếp tục gặp lại ba mẹ ruột của mình đó chính là ông bà Hàn và người anh trai Hàn Kiệt. Tên khai sinh của cô là Hàn Diệp Tố

Giải thích gia thế

Dòng họ Hàn Gia gồm có 6 người con cháu sẽ kế quản cái chữ Gia chủ. 6 người bọn họ đều cùng một người cha một người mẹ sinh nhau ra.

Đứa con thứ nhất là Hàn Gia Huy, đứa con thứ hai là Hàn Vũ Lương, Đứa con thứ 3 là Hàn Vũ , đứa con thứ tư là Hàn Thiên, thứ tư là Hàn Lục Thiên và đứa con trai út là Hàn Thiên Lâm.

Tuy bọn họ cùng che mẹ sinh ra nhưng tính cách lại vô cùng khác nhau, trong số đó Hàn Lục Thiên cậu con trai thứ 5 trong nhà này lại chính là người đáng sợ nhất

Ở trong nhà tất cả 3 người Hàn Gia Huy, Hàn Vũ Lương, Hàn Thiên đều do một tay Lục Thiên giết chết bọn họ. May mắn là Hàn Vũ con trai thứ 3 của Hàn Gia và cũng là người ba ruột thân yêu của Diệp Tố vẫn chưa bị Lục Thiên giết. Còn đứa con trai út Hàn Thiên Lâm thì không có gì phải lo lắng có bị Lục Thiên giết chết hay không. Bởi vì trong gia đình Hàn Lục Thiên và Hàn Thiên Lâm là thân với nhau nhất

Giải thích cách gọi

Lý do Diệp Tổ gọi Lục Thiên là chú thì chắc các bn cũng biết rồi nhĩ

Còn lý do Đường Hy lâu lâu cũng gọi Lục Thiên là chú chính là bởi vì. Đường Hy chính là con gái nuôi của Hàn Vũ. Do hai bên gia đình cha mẹ của Đường Hy và cha mẹ của Diệp Tổ từ lâu đã là thân thiết với nhau. Cho nên đều nhận con của hai bên là con nuôi. Vì vậy Đường Hy hay gọi Lục Thiên là chú là vậy.

Vote nhé! Trên 50 vote Na mới đăng chương mới nha m.n

Nếu ai còn có gì thắc mắc thì hãy cmt bên dưới rồi Na sẽ trả lời nha

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Tạm biệt

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 24: Tạm biệt

(Các bạn hãy thử bậc bài hát cảm động nào đó mà bạn thích rồi hãy đọc Chương này nhé)

Sau khi phẫu thuật xong thì Đường Hy cùng Bác sĩ Lương Du đến phòng riêng của bác sĩ nói chuyện. Trên tay Lương Du cầm một xấp giấy bệnh "Em nên tự mình xem đi. Anh không muốn nói ra, mong rằng em sẽ chấp nhận sự thật này" nói rồi Lương Du cũng bỏ đi

Say khi đọc xong xấp giấy mà Lương Du đưa cho cô liền nhanh chóng rời khỏi phòng làm việc của Lương Du

Trong dãy hành lang u tối, lạnh lẽo của bệnh viện. Nước mắt cô cứ rơi mãi không ngừng, đôi chân bé nhỏ chậm chạp của cô bước từng bước đi trên hành lang, con đường này đi tới phòng bệnh của Lục Thiên tại sao lúc này nó lại quá dài đối với cô

Cô bỗng dừng chân lại trước cửa phòng bệnh của anh. Cô nhớ lại chuyện lúc nãy, trong đó nói rằng anh sẽ không tỉnh lại được nữa. Rất có thể anh sẽ trở thành một con người thật vật, sống nhưng không tỉnh lại

Đang suy nghĩ thì sau lưng đột nhiên có hàng loạt tiếng bước chân đang đi tới chỗ cô. Cô quay qua

Chát

Cô vừa mới quay qua đã bị ả phải cái tác của một cô gái, trên mặt cô ta cũng có nước mắt. Bên cạnh còn có đám vệ sĩ và một người nhìn gần nhưng có lẽ không gần, đó chính là Lão Thái Thái của Tư Gia bà nội của Hàn Lục Thiên

Cô gái kia tên là Lý Kiều Hoa là người phụ nữ rất yêu anh, cô ấy có thể chết vì anh bất cứ lúc nào. Là một cô gái lương thiện, Kiều Hoa cũng chính là người chị em tốt của cô, có lẽ lúc trước là vậy, bây giờ thì không còn nữa rồi "Đều là tại cô, cô không chăm sóc tốt cho Lục Thiên để bây giờ anh ấy vì bị bệnh nặng đã vậy còn bị dao đâm vào ngực. Cho nên bây giờ anh ấy mới hôn mê bất tỉnh nằm một chỗ ở đó, đều là tại cô. Tôi phải đánh chết cô, đánh chết cô hic...."

Hai chân cô từ từ khụy xuống "Bà nội, chị Kiều Hoa. Xin lỗi"

Người từ nãy tới giờ không nói gì cuối cùng bây cũng chịu mở miệng "Cháu thật khiến bà phải thất vọng. Tài sản của Lục Thiên, lúc nó chưa hôn mê thì nó đã chuyển nhượng hết tài sản của nó cho cháu rồi"

Cô lết tới chỗ của bà "Bà nội, Tiểu Hy không cần tài sản gì hết. Cháu chỉ cần được chăm sóc Lục Thiên thôi"

"Chẳng phải cháu rất muốn thoát khỏi thằng bé hay sao. Bây giờ cháu có cơ hội rồi, Tiểu Hy à cháu đi đi. Tư Gia này không cần cháu nữa" bà không chần chừ liền nói ra câu này.

Tuy lời bà nói nó thật sự rất nhẹ nhàng, nhưng đối với cô nó như sét đánh bên tai. Cô khóc lóc cầu xin bà "Bà nội, chẳng phải bà rất thương Tiểu Hy hay sao. Tiểu Hy xin bà đừng bắt cháu phải xa Lục Thiên mà"

Bà đỡ cô đứng dậy, lấy tay lau đi nước mắt cho cô "Phải, bà nội rất thương cháu. Tiểu Hy rất ngoan ngoãn nghe lời. Vì vậy đây là bà muốn tốt cho cháu. Lần này Tiểu Hy có thể nghe lời bà như lúc trước không. Nghe lời bà nội đi, năm nay cháu chỉ mới có 19 tuổi thôi. Dù gì cháu vẫn còn trong trắng mà, cháu vẫn có thể tìm một người cháu yêu thật lòng"

Cô lắc đầu "Tiểu Hy chỉ cần Lục Thiên thôi. Cháu chỉ cần anh ấy thôi bà nội à. Xin bà đừng mang chồng con rời khỏi con mà"

"Con và nó chưa hẳn là vợ chồng đâu. Từ nay con hãy xem như thằng bé chưa từng xuất hiện trước mặt cháu đi"

"Không. Bà nội à"

Bà cùng Kiều Hoa bước vào phòng bệnh bỏ mặt cô đứng ngoài cửa khóc lóc cầu xin như thế nào thì cũng vô dụng. Cô muốn bước vào trong đó nhưng bị đám vệ sĩ đứng chặn ngoài cửa không cho cô vào trong thăm anh. Cô khóc và quỳ trước cửa suốt một đêm khiến cô mệt mỏi mà ngất đi

Sau khi tỉnh dậy thì đã thấy chính mình đang ở Đường Lạc, là nơi suốt thời gian qua cô đã không trở về. Cô vì bị một người đàn ông bắt nên không được trở về đây. Đối với cô đây như là một con ác mộng chẳng thể nào tỉnh lại. Cô vội vàng leo xuống giường đánh răng rửa mặt chuẩn bị vào bệnh viện

Cô vừa mới bước xuống phòng khách đã bị ba mẹ của mình ngăn lại "Tiểu Hy con định đi đâu" giọng mẹ cô thật ngọt ngào giống như đang muốn khuyên nhủ cô chuyện gì đó

Cô mỉm cười nhìn bà "Mẹ à bây giờ con phải vào bệnh viện gặp Lục Thiên. Nếu anh ấy biết con bỏ đi sẽ rất tức giận đó"

Ba cô đi tới đặt tay lên vai cô "Con gái à, từ nay về sau con cứ ở nhà đi. Con được tự do rồi"

"Tự do. Ba à ba đang nói gì vậy" nhìn thấy ông lắc đầu không trả lời cô liền quay sang hỏi bà "Mẹ à rốt cuộc ba đang nói gì vậy. Sao con không hiểu gì hết, hai người đừng giấu con có được không"

"Con đừng quá đau lòng. Không có người này thì vẫn còn người khác, trên đời này vẫn còn rất nhiều người đàn ông khác sẽ yêu thương con thật nhiều"

Hết Chương 24

-Còn tiếp-

=> Chương 25 + 26

Rời xa

Xin lỗi

ÁC MA CUNG CHIỀU VỢ YÊU

"Cả thế giới đều không bằng em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Rời xa

"Phía Hàn Gia đã đưa Lục Thiên đi nước ngoài rồi, hiện tại ngoài Hàn Gia ra thì chẳng còn ai biết rốt cuộc Lục Thiên đang ở đâu"

Nghe xong câu này cả cơ thể cô như muốn mềm nhũn, vậy là từ nay cô sẽ không thể gặp anh nữa. Phải tùy theo duyên phận, hai chân cô ngã quy xuống đất. Nước mắt cô từ từ tuôn ra

Mẹ cô cuối xuống lau nước mắt cho cô "Con gái à, từ nay con đã tự do rồi. Hàn Gia đã giải trừ hôn ước, sẽ không còn ai dám bắt con gái của mẹ đi nữa. Con chỉ mới 16 tuổi đã bị bắt phải rời xa gia đình. Mẹ xin lỗi vì không thể bảo vệ được cho con, nhưng từ nay mẹ sẽ không để cho ai bắt con đi nữa"

Giọng cô yếu ớt thốt ra từng chữ "Vậy là con và Lục Thiên đã không còn liên quan gì... đến nhau" cô đứng dậy bước từng bước nhỏ đi lên phòng, nước mắt cô vẫn cứ rơi mãi "Con mất anh ấy rồi, mất tất cả rồi, không còn gì nữa"

Ông bà đau đớn nhìn đứa con gái tội nghiệp của mình, lòng bà đau như cắt, bà mệt mỏi dựa vào người ông cùng nhau nhìn đứa con gái chưa trưởng thành của họ đã phải chịu nhiều tổn thương như vậy. Rồi sau này liệu rằng cô còn dám yêu ai nữa không. Có ai thật lòng yêu cô hơn Lục Thiên, chắc chẳng có ai.

Hoàng Hàn

Nguyệt Nhi đắm mưa suốt một đêm cuối cùng cũng trở về nhà, cả đêm hôm qua cô khiến ông bà Hàn lo lắng không thôi, sợ rằng đứa con gái tội nghiệp của họ lại thêm một lần nữa biến mất. Cô không thêm nói một lời nào mà đã đi lên phòng

Cô núp một góc trong căn phòng u tối chẳng có một chút hơi ấm nào. Không gian yên tĩnh đến lạ thường, chợt tiếng điện thoại vang lên. Cô nhấc điện thoại lên nghe máy

"Xin hỏi cô có phải là vợ của Chủ tịch Hà không ạ?"

"Có chuyện gì" cô chẳng thèm nhận cái chức danh vợ của Chủ tịch Hà, Hà thiếu phu nhân

Đầu dây bên kia tiếp tục nói "Thưa thiếu phu nhân, hiện tại chủ tịch đang được cấp cứu tại bệnh viện Hoa Dương, xin hỏi cô có..."

Lời của cô gái kia còn chưa nói xong thì cô đã tắt máy. Hà Thiên Hạo đang cấp cứu tại bệnh viện Hoa Dương, mấy câu nói cứ quay quanh trong đầu cô. Cô vội vàng không kịp thay đồ đã chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Xin lỗi

Hoa Dương

Cô vừa tới phòng cấp cứu đã nhìn thấy một người đang nằm trên giường và được đẩy đi, trên người được bao phủ bởi một cái khăn màu trắng. Ngoài đám bác sĩ y tá ra, thì còn có Gia Dương, người đàn ông luôn đi theo bảo vệ cô, nhưng cô chỉ xem hắn là một người anh trai

Gia Dương đi tới chỗ cô đang đứng "Nguyệt Nhi lâu quá mới gặp em. Có lẽ em nên gặp Thiên Hạo lần cuối. Anh sẽ kêu bọn họ đưa cậu ấy tới phòng bệnh để em gặp mặt. Sau đó sẽ đưa cậu ấy trở về nhà lần cuối"

Phòng bệnh

Trong phòng bây giờ chỉ còn anh và cô, cô nhẹ nhàng mở cái chăn ra tới ngang bụng của anh. Cơ thể anh đều toàn là vết thương, đêm hôm qua cô vừa mới gặp anh kia mà. Nhưng tại sao hôm nay anh lại bất tỉnh nằm ở đây. Tim cô đau lắm, cô còn chưa tha thứ cho anh kia mà.

Tay cô nắm chặt lấy tay của anh "Hạo Hạo à anh đừng ngủ nữa có được không. Anh mau thức dậy chơi với em đi, anh đừng làm em sợ mà"

Nước mắt cô càng tuôn ra dữ dội hơn

"Em vẫn còn rất nhiều điều chưa nói hết với anh, anh tỉnh dậy đi rồi em sẽ nói cho anh nghe hết cảm xúc trong lòng em. Hạo Hạo à, anh đừng như vậy mà, nhìn anh như vậy tim em đau lắm. Nó thật sự rất đau đó anh có biết không"

"Em vẫn còn muốn anh đi khắp thế giới cùng em, tại sao anh không giữ lời hứa vậy hả. Anh bỏ mặt em, anh hết yêu em rồi ; anh mau nói gì đi, đừng im lặng như vậy có được không"

"Chỉ cần anh chịu tỉnh dậy thì em nhất định sẽ bỏ qua tất cả mọi chuyện. Em sẽ không bỏ rơi anh nữa, em sẽ luôn ở bên cạnh anh. Em yêu anh, yêu anh nhiều lắm"

"Thật không?"

"Thật, tất cả đều thật. Em hứa em sẽ tha thứ cho anh mà. Chỉ cần anh chịu..."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đi theo anh

"Em xin anh mau tỉnh dậy đi. Em hứa sẽ không giận anh nữa, em sẽ tha thứ cho anh mà huhu..." nước mắt cô vẫn không ngừng tuôn ra

"Thật không?"

"Thật, em hứa chỉ cần anh tỉnh dậy thôi. Em nhất định sẽ...."

Lời còn chưa dứt cô đã chợt nhận ra, giọng nói lúc này rõ ràng rất quen, cô ngẩng đầu lên thì thấy anh đang mỉm cười mở mắt ra nhìn cô. Cô như chết đứng bởi giây phút này, anh vẫn còn sống, anh vẫn chưa chết sao. Thấy anh vẫn còn sống khiến cô khóc càng lớn hơn

Anh hoảng hốt không biết làm gì khi thấy cô càng ngày càng khóc dữ dội hơn, anh cố gắng bình tĩnh lấy tay lau đi nước mắt cho cô "Sao em lại khóc, chẳng lẽ em thấy anh vẫn còn sống nên mới khóc sao hả" anh vừa mới ngồi dậy đã bị cô ôm chặt đến khó thở

Cô cuối xuống cắn một cái thật mạnh lên cổ của anh "Anh đáng ghét, anh có biết em lo lắng đến mức sắp chết đi rồi không. Hic...huhu, em ghét anh, em ghét anh"

Anh nâng cằm cô lên, môi anh đặt lên đôi môi mọng của cô mà hôn, anh hôn nhẹ nhàng một cái rồi buông ra "Nếu em ghét anh như vậy thì tại sao lúc này còn nói yêu anh. Cả đời sẽ ở bên cạnh anh không rời. Những lời đó là từ miệng ai nói ra vậy nhỉ"

Cô đánh lên vai anh một cái, anh nhăn mặt "Anh tuy không chết, nhưng anh bị thương là thật đấy"

Cô lo lắng chạm tay lên vai anh "Em xin lỗi. Lần sau anh có thể đừng giận như vậy không. Em thật sự rất lo"

Môi anh khẽ nhếch lên "Tha thứ cho anh có được không?"

"Nhưng còn Tuyết Như, em không muốn chia sẻ chồng" nói tới đây cô thật sự chẳng dám suy nghĩ tới việc lỡ như sau này khi cô trở về Thiên Gia thì chuyện gì sẽ xảy ra

Anh cuối xuống hôn một cái lên trán cô, nói với giọng điệu tràn đầy dịu dàng "Tuyết Như cô ấy bỏ đi rồi"

"Tại sao?" Cô không hiểu nổi cái vấn đề rắc rối này. Rõ ràng cô bỏ đi là để Thiên Hạo và Tuyết Như có thể ở bên cạnh nhau vậy mà bây giờ Tuyết Như cũng đã bỏ đi

"Anh cũng không biết lý do. Cô ấy nói với anh hai chữ tạm biệt qua ngày hôm sau thì cô ấy đã biến mất" anh mệt mỏi dựa người vào giường

"Anh có đi tìm cô ấy không?"

"Nếu cô ấy muốn đi thì anh quyết định đồng ý để cô ấy ra đi. Không muốn trói buộc cô ấy chỉ vì thứ tình cảm gọi là nhất thời của anh lại khiến Tuyết Như phải đau đớn, cô ấy còn quá trẻ"

Môi cô hơi chu ra, liếc nhìn anh "Anh không công bằng. Nếu vậy thì anh cũng nên để em ra đi, tại sao lại trói buộc em làm gì?" Cô vừa vui mà vừa tức giận

Anh nắm lấy tay cô "Em khác, em là người phụ nữ rất đặc biệt đối với anh. Tuy anh và cô ấy ở cùng nhau lâu hơn khi anh ở cùng với em, nhưng anh lại chẳng thể yêu cô ấy bằng em vì em chính là người anh quen trước. Em chờ đợi anh suốt 6 năm, vậy em có thể tiếp tục đi theo anh suốt quãng đời còn lại không?"

Cô khóc rồi, thật sự khóc rồi. Khóc vì những lời cảm động của anh, đây là thứ tình yêu cô luôn khao khát suốt mấy năm qua "Hạo Hạo xin lỗi"

"Anh mới là người phải xin lỗi em đấy bảo bối à"

Cô ôm anh thật chặt như chẳng muốn anh rời xa cô nữa dù chỉ là một chút "Em yêu anh. Xin anh đừng bỏ rơi em nữa có được không?"

Anh xoa đầu cô đầy vẻ cưng chiều "Được, anh hứa với em"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Niềm cô đơn uất hận

Quán Bar

Đường Hy ngồi uống rượu một mình. Trong lòng cô tràn đầy vẻ đau buồn, nỗi đau mà do chính cô đã gây ra cho bản thân mình. Lúc Thiên Hạo còn ở đây thì lúc nào cô cũng có thể dựa dẫm anh, ôm anh, cảm nhận hơi ấm từ anh. Nhưng bây giờ đã không còn nữa rồi, cảm giác cô đơn này cô chưa từng nghĩ tới sẽ có một ngày cô sẽ trở nên giống hệt như Nguyệt Nhi. Cô và Nguyệt Nhi đúng là cùng một loại hoàn cảnh. Người đàn ông của họ đều biến mất không biết tung tích ra sao. Cô thật chẳng muốn sống nữa, mất anh cô như mất đi cả thế giới. Cô chưa cưới anh, cô còn muốn sinh con cho anh mà, tại sao anh lại bỏ rơi cô

Nguyệt Nhi nghe tin Đường Hy mất tích thì đi tìm cô khắp nơi, mọi người sợ cô sẽ dại dột vì yêu mà tự tử giống như Nguyệt Nhi vào 4 năm trước. Ngoài quán Bar ra thì Nguyệt Nhi chẳng biết phải tìm cô ở đâu, vì cô rất thích đi Bar.

"Tiểu Hy à" vừa nhìn thấy cô thì Nguyệt Nhi đã nhanh chân chạy tới chỗ cô

Cô quay sang nhìn Nguyệt Nhi "Chị tới đây làm gì?"

"Chị biết em vẫn còn rất hận chị. Chị xin lỗi em, nhưng chị xin em đừng suy nghĩ đại dột, quên chú ấy đi"

Từng giọt lệ đang đua nhau mà tuôn ra, muốn cô quên anh, chuyện đó phải hỏi xem trái tim cô có làm được không "Nếu chị nói dễ nghe như vậy, muốn quên thì liền quên. Vậy thì tại sao chị không quên Thiên Hạo đi, tại sao chị phải đợi chờ anh ta suốt 4 năm. Chị nói ra mà không biết ngượng sao hả?"

Phải, ngay cả Nguyệt Nhi còn không thể quên được Thiên Hạo thì có tư cách gì kêu cô phải quên anh đi "Chị hiểu cảm giác của em bây giờ, chị cũng từng như em thôi. Vẫn đợi chờ vô ích"

"Em xin lỗi, em hiểu lầm chị rồi. Em đã xem camera, chị không phải là cố tình đâm anh ấy, vì muốn em tránh xa chị nên mới tự hại mình. Nhưng cuối cùng anh ấy không phải vì nhát dao đó mà hôn mê, anh ấy vì bệnh mà hôn mê" nói rồi cô nâng nguyên một chai rượu lên uống gần hết

"Em say rồi, để chị đưa em về"

Sau khi đưa Đường Hy về rồi thì cô cũng chẳng còn việc gì làm, rảnh rỗi đi dạo. Đang đi thì nhìn thấy Thiên Hạo, trước mặt cô là vài đám vệ sĩ đứng giữa là anh người đàn ông cô yêu

Cô bước tới ôm chặt lấy anh, ôm anh thật chặt, sợ rằng anh cứ như vậy mà biến mất thêm lần nữa. Nhìn Đường Hy như vậy cô thật cũng chỉ muốn khóc thay Đường Hy. Cảm giác của Đường Hy cô đương nhiên là người trải qua rất rõ. Cảm giác nó khó chịu lắm, cả cơ thể dường như không còn sức lực, tim thì đau, cứ muốn ngủ nhưng lúc nào cũng không thể ngủ được vì nhớ anh . Một ngày dài như một năm, cứ muốn khóc mãi chẳng thể ngưng được.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Hạnh phúc mới

Thấy cô khóc như vậy khiến anh rất lo lắng "Nguyệt Nhi em sao vậy. Sao lại khóc?"

"Hạo Hạo xin anh đừng bỏ rơi em nữa" cô yêu anh rất nhiều, chẳng có ai hiểu được cô yêu anh nhiều cỡ nào đâu

Anh vội lau đi nước mắt cho cô "Anh sẽ không bao giờ bỏ rơi em đâu bảo bối à. Chúng ta có thể kết hôn thêm một lần nữa được không. Dẹp bỏ đi những nỗi buồn của trước kia, và làm lại từ đầu tiếp tục hạnh phúc mới của chúng ta"

"Em đồng ý. Hạo Hạo em yêu anh, anh là cả thế giới là cả cuộc đời của em. Trên đời này chẳng có thứ gì có thể so sánh được với anh ở trong lòng em"

"Anh cũng yêu em bảo bối của anh"

Cả hai người hạnh phúc yêu thương nhau. Trải qua biết bao nhiêu sóng gió rồi cuộc cũng có thể trở về bên nhau. Làm lại từ đầu, tìm lại hạnh phúc mới đã bỏ lỡ.

Một năm sau

"Aaaaa.... Hạo Hạo bụng, bụng em đau quá, chồng à" Nguyệt Nhi đang cùng Thiên Hạo xem phim thì đột nhiên bụng cô truyền đến một cơn đau dữ dội

"Vợ à sao vậy em. Đừng làm anh sợ chứ"

"Em... hình như...em sắp sinh rồi"

"Đề anh đưa em đi bệnh viện"

Bệnh viện AHSM

Anh lo lắng đi tới đi lui trước phòng sinh, anh sợ rằng mẹ con cô sẽ có chuyện gì. Nếu thiếu họ anh cũng chẳng còn gì, coi như là mất trắng

"Tiểu Hạo con dâu mẹ sao rồi hả con" ba anh dìu mẹ anh đi tới phòng sinh.

"Cô ấy đã ở trong đó 2 tiếng rồi"

Ba anh vội cắt ngang "Chỉ là 2 tiếng thôi mà. Lúc trước khi sinh con ra ba đã chờ hơn cả 24 tiếng lận đó"

"Oa oa oa..."

Đột nhiên trong phòng truyền tới tiếng em bé khóc, sự lo lắng đã dịu đi. Y tá bồng trên tay một đứa bé và đi ra "Chúc mừng gia đình mẹ tròn con vuông, là một tiểu thiếu gia rất đáng yêu" mọi người vui vẻ hẳn lên vì nó là con trai

Anh đi đến gần giường bệnh nơi cô đang bồng đứa con đầu lòng của mình "Nguyệt Nhi, anh vui lắm. Em không sao rồi"

Cô mỉm cười "Anh à chúng ta nên đặt tên gì cho con đây hả anh"

"Hà Phong Ân em thấy sao. Phong trong phong dũng mạnh mẽ. Ân trong ân tình ân nghĩa" cô dịu dàng vuốt tóc cô

"Tên rất hay nha. Vậy từ nay nó sẽ là Hà Phong Ân, và là Tiểu Ân Ân của chúng ta"

"Phải"

Cả gia đình ba người đều vui vẻ hạnh phúc. Cuối cùng cô cũng có thể thoát khỏi sự đau đớn mất con của trước kia rồi, vì bây giờ cô đã có Hà Phong Ân

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Quay về quá khứ

3 năm trước

Năm mà Đường Hy chỉ mới 16 tuổi. Cô là hoa khôi của trường Hoa Vinh một ngôi trường có danh tiếng nhất thành phố. Ở đây đa số đều là con nhà quý tộc. Đường Hy dù gì cũng là thiên kim của Đường Chu

Cô là một cô gái đáng yêu, xinh đẹp, 11 năm đều nhận được học bổng. Cô lúc nào cũng đứng hạng nhất của khối, có quyền thế, trong tương lai có thể quản lý cả một cái công ty lớn. Xung quanh cô luôn có những người yêu thương và quan tâm cô. Cô sống rất vui vẻ tràn đầy hạnh phúc và tiếng cười cô chưa từng phiền muộn về việc gì. Mọi người ai cũng phải ganh tị với cuộc sống thoải mái của cô.

Nhưng cho đến cái ngày ấy, cái ngày mà cô đúng 16 tuổi. Cuộc sống cô trở nên hỗn loạn, rối bời. Từ khi anh ta xuất hiện, cô chưa từng có một thời khắc nào yên ổn

Ngày 1 / 2 / 2016

"Tiểu thư của tôi ơi, hôm nay là sinh nhật của cậu rồi. Cậu có muốn tớ tặng quà cho cậu không?" Cô gái này tên là Lương Hân Đình. Là cô bạn thân tốt nhất của Đường Hy

"Hôm nay là sinh nhật của tớ sao?" Cô thắc mắc hỏi

"Nè ngay cả sinh nhật của cậu mà cậu còn không biết sao? Chúng tớ đã đặt nhà hàng rồi đó" Hân Đình tức giận nói

"Được vậy tớ sẽ đến, bây giờ cũng đã đến giờ tớ phải về rồi. lát nữa cậu gửi địa điểm và thời gian qua tin nhắn cho tớ nhé" cô đứng dậy đeo balo vào

"Được. Tạm biệt cậu, tối gặp"

"Tạm biệt"

Khi mới vừa đi ra ngoài cổng trường thì đã thấy một đám học sinh đang túm lại nói chuyện. Không biết chuyện gì mà thấy bọn họ bàn tán xôn xao đến vậy

Liếc mắt nhìn xung quanh thì cô thấy Lý Kiều Hoa người chị trên cô 1 khóa (chắc các bạn còn nhớ người này mà nhỉ. Na đã giới thiệu ở Chương 24 rồi nhé) cô nhanh chân chạy tới chỗ Kiều Hoa "Chị Hoa Hoa, mọi người đang bàn tán chuyện gì vậy ạ"

Kiều Hoa nhìn về phía cô, nở một nụ cười thật tươi "Chắc em còn nhớ chị từng kể cho em nghe về người mà chị thích có đúng không?" Nụ cười của Kiều Hoa tỏa nắng chói chang lòng người. Kiều hoa đứng hạng nhất về hoa khôi của trường, Đường Hy thì đứng hạng hai.

"À là cái anh chàng Hàn Lục Thiên gì đó có phải không?"

"Đúng vậy, chắc chị chưa nói cho em biết anh ấy chính là con trai thứ 5 của cô hiệu trưởng. Mọi người đang bàn tán về anh ấy đấy"

Cô đang nghe nhầm sao, Kiều Hoa thích con của cô hiệu trưởng một trong những người có thể là vị hôn phu của cô

Sau khi cuộc nói chuyện kết thúc thì ai về nhà nấy. Vừa vào đến nhà cô đã lạch bạch chạy đi tìm ba mẹ "Ba mẹ. Vị hôn phu của con tên là gì? Là đứa con thứ mấy của cô hiệu trưởng vậy ạ?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Lo sợ

Ba mẹ cô hơi bị ngạc nhiên khi cô hỏi về vị hôn thê từ nhỏ của mình. Từ trước tới giờ cô chưa bao giờ hỏi về người này. Ba cô trả lời "Vị hôn phu của con tên là Hàn Lục Thiên là đứa con thứ 5, Ngũ gia của Hàn Gia và cũng là một trong sáu đứa con của cô hiệu trưởng trường con. Sao vậy chẳng lẽ con nôn lấy chồng đến vậy sao? Con chỉ mới 16 tuổi thôi đó"

Một câu như đâm thẳng vào tim cô, chuyện này sao lại trùng hợp đến vậy. Rồi tình bạn giữa cô và Kiều Hoa sẽ như thế nào. Liệu rằng Kiều Hoa có hận cô không? Kiều Hoa có đau lòng đến phát khóc không? Trong đầu cô đang nghĩ gì. Cô phải làm sao đây, sao chuyện này lại trùng hợp quá vậy, trùng hợp đến lạ kỳ

Cô cứ như vậy không nói lời nào mà đi thẳng lên phòng, cả cơ thể cô dựa vào cửa phòng từ từ ngồi xuống sàn nhà. Cô suy nghĩ rất nhiều, trong lòng cô hiện ta có một nỗi sợ quá lớn.

Cô và Kiều Hoa từ nhỏ đã thân hơn chị em ruột, vậy mà bây giờ chỉ vì một người đàn ông liệu rằng Kiều Hoa có ghét bỏ và không thèm nhìn mặt cô nữa

Hay là cô nên cầu xin ba mẹ để giải trừ hôn ước. Nhưng phải cầu xin như thế nào, chẳng lẽ đi xuống dưới nói rằng Kiều Hoa thích Lục Thiên cho nên Đường Hy muốn hủy bỏ hôn ước để cho Lục Thiên và Kiều Hoa ở bên cạnh nhau. Nếu làm vậy thì quá vô lý. Rồi cuộc cô nên làm sao mới có thể thoát khỏi cái gông hôn ước 15 năm này đây

Từ khi mới sinh tới giờ rõ ràng cô chưa từng hại ai hết, vậy mà bây giờ cô lại bị ép phải chọn cách giải quyết khó khăn này. Giữa gia đình và bạn bè cô nên giải quyết như thế nào mới đúng nghĩa đây

Sau một hồi suy nghĩ cuối cùng cô cũng nghĩ ra một cách giải quyết. Cô quỳ xuống trước mặt ba mẹ mình mà cầu xin

Ông bà lo lắng muốn dìu cô đứng dậy nhưng cô lại không chịu. Cô úy khuất rơi từng giọt nước mắt nhìn ông bà mà nói "Con muốn hủy bỏ hôn ước. Cầu xin ba mẹ đồng ý"

Ông hốt hoảng nói "Con đây là đang đùa cợt sao, con nói muốn hủy liền hủy à. Gia tộc Hàn Gia là một gia tộc lớn, con được kết hôn với một trong những gia chủ tương lai ở Hàn Gia thì đó chính là ước muốn của biết bao nhiêu thiếu nữ đó con biết không?"

Mẹ cô xoa đầu cô "Con gái ngoan mau nói cho ba mẹ biết đi, tại sao con muốn hủy hôn ước. Dù sao gặp mặt rồi hủy cũng được mà con"

"Ba mẹ. Con có người mình thích rồi" đây đều là gia, chỉ là lời bịa đặt thôi

Ba cô tức giận đến nghẹn họng "Con con nói con đã có người con thích. Con gái à, lỡ như đó chỉ là do con nhất thời đại dột thôi thì sao?"

"Ba à con không đại dột. Con là yêu anh ấy thật lòng"

"Con không hối hận?"

Cô nhanh chóng trả lời "Con không hề hối hận"

Ba cô gật đầu, nhưng khuôn mặt có chút buồn rầu "Được, coi như đây là do con quyết định. Ba sẽ đi nói chuyện lại với Hàn Gia"

"Con cảm ơn ba mẹ"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Không do em định đoạt

Trong một buổi Party tại nhà hàng Vinh Phúc, hôm nay là sinh nhật của Đường Hy nên mọi người cố tình tổ chức thật lớn để cô có thể vui vẻ. Trong buổi

tiệc đều là những người bạn luôn giúp đỡ cô suốt thời gian cô học cùng họ. Buổi lễ được diễn ra rất vui vẻ cho đến khi cô vào nhà vệ sinh.

Bên trong phòng vệ sinh nữ chẳng có ai hết, đột nhiên có một người đàn ông bước vào và khóa cửa lại, khiến cô sợ hãi chẳng biết nên làm gì, người đàn ông từ từ tiến đến gần phía cô

"Cô là Đường Hy, tiểu thư Đường Chu, 16 tuổi. Từ nhỏ đã có hôn ước với Ngũ Hia của Tư Gia là Hàn Lục Thiên, con trai của hiệu trưởng trường Hoa Vinh" giọng nói của người đàn ông này rất lạnh lùng

Cô hoảng loạn chẳng biết phải làm gì, người đàn ông này tại sao lại biết quá nhiều về cô. Hắn muốn giết cô, hay là bắt cóc tống tiền. Hắn cần bao nhiêu cô điều sẽ cho mà, chỉ xin hắn đừng đụng vào cô thôi

"Anh, anh là ai. Sao anh biết những chuyện này"

Khuôn mặt của hắn bắt đầu hòa hoãn lại, hắn lễ phép mở cửa ra "Xin lỗi phu nhân, là do Hứa Văn vô lễ. Hiện tại ông chủ đang muốn gặp phu nhân, mời phu nhân đi theo tôi"

Wf cái quái gì đang xảy ra vậy, phu... phu nhân, ai là phu nhân của hắn. Cô còn chưa cưới chồng thì lấy đâu ra cái danh phận phu nhân này. Còn cái gì mà ông chủ, không lẽ là Hàn Lục Thiên, nhưng hắn muốn gặp cô làm gì

Phòng Vip 125

Cô bước vào phòng, cảnh tượng trong phòng khiến cô sợ hãi, khung cảnh trong đây yên tĩnh đến lạ thường, cô còn không ngờ tới ngay cả nhà hàng mà còn có cả một căn hộ riêng nữa. Cái nhà hàng này chắc hẳn là của Hàn Gia nắm quyền rồi.

Bên trong phòng chẳng có một tí xíu động tĩnh gì, nhưng đột nhiên cửa phòng mở ra. Có một người đàn ông bước vào, khuôn mặt cực kỳ hoàn mỹ, làn da hơi trắng giống như con gái, từng cái nhíu mày của anh có thể khiến biết bao nhiêu con người khiếp sợ. Dáng cực chuẩn nha, cao cũng khoảng chừng 1m8, góc nghiêng tuyệt đẹp, cả ngoại hình lẫn khuôn mặt của anh giống như có bùa mê, nó có thể khiến người ta nhìn hoài không chán. Trên người anh mặc một bộ đồ vet, cả vart được nói lỏng ra trong quyền rũ vô cùng.

Cô cứ như vậy nhìn chăm vào anh từ đầu đến cuối cho đến khi anh đã ngồi xuống ghế mà cô vẫn còn nhìn anh

"Tôi biết tôi rất đẹp, em không cần phải nhìn tôi hoài như vậy. Sau này cả cơ thể của tôi đều là của em rồi" ngay cả giọng nói cũng chứa đầy ma mị.

"Đồ tự luyện" khoan đã lúc nãy anh nói cái gì. Cái gì mà sau này cơ thể của anh đều là của cô, bậy rồi.

"Qua đây ngồi đi"

Cô như bị anh thôi miên, cực kỳ nghe lời mà ngồi xuống. Chưa kịp ngồi xuống ghế đã bị anh kéo cô ngồi, cả cơ thể cô đều được anh ôm. Cô hoảng loạn chẳng biết làm gì, cứ như vậy mà đẩy anh ra nhưng không được vì sức anh quá lớn

"Thả tôi ra"

Vậy mà anh càng ôm cô chặt hơn, anh nắm lấy tay cô nói "Hình như em đang muốn hủy hôn thì phải?. Còn nghe nói là em đã có người đàn ông khác"

"Phải đó. Tôi tôi có người tôi yêu rồi. Chúng ta dù gì cũng không hề yêu nhau, vì vậy chúng ta nên hủy hôn đi"

Môi anh khẽ nhếch lên, chân mày thì hơi nhíu lại "Chuyện này không do em định đoạt, muốn kết hôn hay hủy hôn thì đều do tôi quyết định, em không có cái quyền đó"

Cô tức giận quát lớn "Muốn kết hôn hay không đều do cả hai quyết định, anh tại sao có thể quyết định còn tôi thì không?"

"Vì gia thế của Hàn Gia lớn mạnh hơn Đường Gia gấp đôi. Vì vậy tôi mới là người có thể quyết định, còn em thì không. Câu trả lời này đã đủ chưa"

Cô đứng bật dậy "Đù, đù cái con khi đấy. Anh đừng ý là anh có quyền thế thì muốn bắt nạt ai thì bắt nạt. Anh có tin tôi sẽ không tha cho anh không hả?"

"Em thử xem" anh vậy mà rất bình tĩnh giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra

"Anh anh.... hức" cô không nói được lời nào liền tức giận bỏ đi.

Sau khi cô rời khỏi thì Hứa Văn liền đi vào "Ông chủ"

Anh đứng dậy thất lại cả vart "Cậu mau sắp xếp mọi chuyện với hai vợ chồng Đường Gia đi, sớm để con gái của họ dọn vào Lương Viên"

"Vâng"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tim đập nhanh

Ngày hôm nay đã là sau một tuần Đường Hy gặp Lục Thiên rồi. Cô vừa mới bước vào nhà thì đã thấy Lục Thiên đang ngồi nói chuyện với ba mẹ cô ở phòng khách

Cô định đi lên phòng luôn để tránh gặp anh vậy mà lại bị ba cô gọi lại. Cô ngoan ngoãn đi tới "Ba mẹ"

Ông vui vẻ nắm tay con gái ngồi xuống ghế "Đề ba giới thiệu với con, người này là...."

Lời của ông còn chưa nói hết đã bị anh cướp lời "Chúng con đã gặp nhau rồi"

Nghe anh nói như vậy khiến ông càng mừng hơn "Tốt, vậy là quá tốt rồi"

"Hôm nay con có thể đưa Đường Hy đến Cảnh Viên được không?" Anh chưa gì hết đã muốn cô dọn về ở cùng rồi

"Đương nhiên là được rồi"

"Không được" cô còn chưa đồng ý thì ba mẹ cô đã đồng ý thay cô rồi

Cô tiếp tục nói "Con không muốn ở cùng với anh ta"

Mẹ cô đứng dậy kéo cô lên phòng

Trên phòng

"Tại sao con lại không muốn?"

Cô buồn bã trả lời "Chẳng phải con từng nói rồi sao, con muốn hủy hôn, con có người con yêu rồi"

"Gia đình chúng ta không thể hủy hôn với Hàn Gia được đâu con à"

"Tại sao hả mẹ, kết hôn là chuyện rất quan trọng phải có sự đồng ý của cả hai. Anh ta đồng ý thì sao, dù sao con vẫn không đồng ý. Nếu cả hai cưới nhau mà không có tình yêu thì chỉ có đau khổ thôi mẹ à"

"Nếu muốn hủy hôn thì phải là do bên Hàn Gia hủy hôn. Hai bên gia đình đã thân với nhau từ khi ông nội con còn sống rồi, nên phía Hàn Gia rất có khả năng dễ lật đổ Đường Gia chúng ta đó con à. Con phải giúp chúng ta"

"Được"

"Vậy để mẹ phụ con thu xếp đồ đạc"

Cảnh Viên

Vừa mới bước vào đại sảnh thì đã có một người phụ nữ đi tới ôm chặt lấy Lục Thiên.

Nhìn thấy cảnh này trong đầu cô thoáng nghĩ tới vài chuyện. Cô bước đến gần anh đẩy ả ra rồi nắm tay anh

Ả tức giận quát lớn "Cô là ai, cô có cái quyền gì xen vào tình yêu của tôi và Lục Thiên"

Môi cô khẽ nhếch lên, nhìn ả bằng ánh mắt khinh bỉ "Cô nhớ cho rõ đây, tôi là Đường Hy, là vợ sắp cưới của Lục Thiên"

Ả ta khoanh hai tay lại đi tới chỗ cô "Tôi tưởng là ai, vợ sắp cưới thì ngon lắm sao. Tôi mới là người phụ nữ xứng đáng làm phu nhân của Hàn Lục Thiên. Còn cô chắc cũng giống mấy con điểm ngoại đường thích tiền của đàn ông, chỉ là một con chó bám theo đuôi người khác thôi"

"Cô nói đủ chưa?"

"Đương nhiên đủ rồi. Tôi chẳng muốn nói nhiều với loại chó điểm cứ bám lấy....."

chát

Lời của ả còn chưa nói xong đã bị ả một cái bạt tai của cô " so với tôi cô còn giống một con chó bám theo đàn ông hơn. Một người đàn ông đã có hôn ước rồi vậy mà cô còn bám theo"

"Cô dám" ả tức đến ghen hòng không nói lên lời nào. Vừa định dơ tay lên đánh cô thì ả đã bị một cái liếc mắt của anh làm cho sợ tê tái

Cô buông anh ra rồi nhào tới nắm đầu ả "Từ trước tới giờ cô đã bị đánh ghen bao giờ chưa. Hôm nay tôi sẽ cho cô biết"

Cô giật đầu ả xuống khiến ả nằm dài dưới đất, cô leo lên người ả nắm đầu rồi tát mặt ả xong rồi còn xé đồ.

Đánh xong cô đứng dậy lườm ả một cái "CÔ muốn đụng đến ai muốn yêu ai thì cũng đừng nghĩ tới cô sẽ có được Lục Thiên"

Cô bước tới dẫm lên bụng ả một cái "Người đàn ông này cô không có cửa để dành đâu. Nếu còn lần sau, thì cô chết chắc"

Trên phòng

Anh ngồi trên giường còn cô thì thu dọn quần áo bỏ vào tủ "Tôi thật không ngờ con người cô lại khác hoàn toàn với tin đồn"

"Sao nào lúc nãy tôi ngầu lắm đúng không?" Lúc cô định quay sang nhìn anh thì anh đã đứng trước mặt cô rồi. Khoảng cách của hai người rất gần chủ còn một tí xiu nữa thôi là hôn nhau rồi. Tim cô đập rất nhanh khi đứng như vậy. Cô nhanh chóng lấy lại bình tĩnh đẩy anh ra

"Thôi chúng ta xuống ăn trưa thôi"

"Được"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Nổi âm áp khó tránh

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Chương 34: Nổi âm áp khó tránh

1 tháng sau

Cô đang đau bụng khó chịu trong người thì anh đi tới xoa đầu cô "Em sao vậy?"

Cô liếc anh một cái "Không liên quan tới anh"

Anh tức giận bởi sự lạnh lùng đó của cô giành cho anh, anh nhẹ nhàng nâng cằm cô lên để cô nhìn thẳng mặt anh "Em ghét tôi đến vậy sao?"

Cô đẩy tay anh ra "Đương nhiên rồi, cả cuộc đời này tôi đều ghét anh, cho nên vì vậy tốt nhất anh nên tránh.. um."

Lời của cô còn chưa nói xong thì đã bị anh chặn lại bằng một nụ hôn. Cô không thể nào tưởng tượng nổi, what? Chuyện gì đang xảy ra. Hàn Lục Thiên vậy mà lại cưỡng hôn cô

Anh buông cô ra "Đang suy nghĩ gì?"

Cô đẩy anh ra rồi chạy lên phòng, cô lại bị mất nụ hôn đầu bởi Hàn Lục Thiên. Có phải quá nực cười không, cô đã từng thề rằng sau khi hủy hôn được rồi thì sẽ giúp cho Như Hoa và Lục Thiên ở bên nhau. Vậy mà lần này cô và anh lại hôn nhau.

Cô cứ trốn trên phòng cả ngày mãi không chịu ra khiến anh lo lắng nên đi lên xem cô thế nào. Vừa mở cửa phòng ra thì thấy cô đang ngồi khóc trong một góc, ngay cả đèn cũng chẳng thềm mở

Anh đi tới xoa đầu cô "Sao em lại khóc"

"Hàn Lục Thiên tôi ghét anh.... hic... huhu tôi ghét anh lắm"

Anh dịu dàng ân cần ôm cô vào lòng "Em cứ ghét đi, anh không để ý đâu. Chỉ cần em muốn là được, chỉ xin em đừng khóc nữa thôi"

Cô cảm nhận được sự ấm áp từ anh nên không tự chủ được bản thân mà vòng tay ra sau lưng ôm anh, cứ như vậy mà khóc. Trong lòng cô cảm thấy rất có lỗi với Như Hoa, cô thật chẳng dám nhìn mặt Như Hoa nữa. Cô cũng giống như bao nhiêu người phụ nữ khác, sẽ động lòng với người biết quan tâm dịu dàng chăm sóc cho mình. Cô ước gì đây chỉ là một giấc mơ thôi, coi như đây chính là giấc mơ đẹp nhất mà cô từng gặp, để khi tỉnh dậy cô và anh đều sẽ không biết đến nhau.

Hôm nay cô lại phải đến trường như mọi ngày, nhưng hôm nay chẳng có niềm vui vẻ mà chỉ có nỗi buồn muốn xin lỗi ai đó

Vừa mới vào trường thì cô lại thấy người đàn ông đó, người mà suốt một tháng nay luôn khiến cô có cảm giác nhưng lại không dám suy nghĩ tới điều gì tới anh

Đột nhiên anh hướng đến phía cô và đi tới "Sao vậy?"

"sao... sao... sao là sao" cô trả lời như chưa từng có chuyện gì xảy ra

Anh bỏ một tay ra khỏi túi quần rồi xoa đầu cô "Học cho tốt vào. Anh về đây"

Mọi người trong trường ai cũng bàn tán xôn xao chuyện giữa cô và anh. Cô thật không biết nên kiếm cái lý nào để chui vào nữa. Cô cố gắng mạnh mẽ mà đi thẳng lên lớp

Hết Chương 34

-Còn tiếp-

=> Chương 35: Nỗi niềm được giấu kín

(50 vote nhé không đủ thì Na không đăng nha)

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Sự thật được phơi bày

Đường Hy cùng Lục Thiên nắm tay nhau bước vào trường. Cô thì đi lên lớp còn anh thì tới phòng hiệu trưởng

Đang ngồi xuống ghế thì thấy Như Hoa đi vào lớp "Chị Như Hoa"

"Em và Lục Thiên quen biết nhau sao?"

Thì ra mọi chuyện lúc nãy ngay cả Như Hoa cũng đã nhìn thấy, cô làm sao có thể giấu được nữa nên cũng đành nói sự thật "Em xin lỗi. Em thật sự không muốn điều này xảy ra đâu, em và Lục Thiên có hôn ước với nhau cũng là do người lớn sắp đặt, em thật sự không biết chuyện gì hết cả. Như Hoa à chị nhất định phải tin em"

Môi Như Hoa hơi nhếch lên, chân thì cứ bước từng bước nhẹ nhàng lùi về sau "Thì ra cô chính là vị hôn thê của anh ấy. Hèn chi anh ấy chưa bao giờ để ý đến tôi"

Cô lo lắng đứng bật dậy "Em thật sự chẳng biết chuyện gì hết cả. Chị à"

"Cô câm đi" và cuối cùng thì Như Hoa vẫn không thể nào chịu nổi cú sốc này mà bỏ đi

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Nỗi niềm được giấu kín

Tại Lương Viên

Anh vừa thấy cô về thì liền vui mừng đi tới chỗ cô "Sao hôm nay em buồn quá vậy hả?"

Cô vừa nhìn thấy anh liền tức giận "Anh tránh xa tôi ra đi, đồ tồi" cô vứt balo xuống đất rồi đi thẳng lên phòng

"Hứa Văn cậu đi điều tra xem hôm nay ai đã làm gì cô ấy"

"Vâng thưa ông chủ"

Tối tối sau khi anh đã biết lý do vì sao cô nổi nóng với anh. Anh vừa mở cửa đi vào phòng cô thì đã bị cô ném gối tới "Ai cho anh vào đây, anh cút đi"

Anh đột nhiên tức giận quăng thẳng một sấp giấy xuống đất "Có phải tôi chiều em đến hư rồi đúng không?"

Cô nhặt sấp giấy đó lên, toàn bộ đều là thư tình của cô ở trong trường và còn có hình ảnh cô nói chuyện cùng những người con trai khác. Đây chẳng phải là do anh đang ghen sao. Anh nghĩ vì chuyện này nên cô mới tránh xa anh

Anh dùng lực nắm chặt tay cô "Tôi hỏi em, tôi có cái gì không bằng những thằng đó. Tôi chẳng lẽ không đủ tốt với em hay sao. Tại sao những thằng đó thì em luôn mỉm cười còn tôi thì không hả?" Ánh mắt của anh rất tức giận rất lạnh lùng, tà mị đến mức cô sợ run cả người

Nước mắt cô chọt rơi ra, cô chẳng dám nhìn thẳng mặt anh, cô cúi mặt xuống và nói ra những lời trong thâm tâm của mình "Ai cũng được, nhưng anh thì không thể"

Môi anh khẽ nhếch lên "Cho tôi một cái lý do được không?" Tay anh từ từ thả lỏng tay cô ra

"Không. Anh chỉ cần biết, cả cuộc này cho dù tôi có yêu anh đến chết thì tôi cũng không bao giờ đồng ý làm vợ anh. Xin lỗi, còn lý do thì tôi không thể nói cho anh biết được"

Anh buông hăng tay cô ra "Đường Hy em giỏi lắm. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người con gái nào như em cả, yêu nhưng không dám thừa nhận, yêu nhưng lại tự làm chính mình đau. Từ nay tôi cấm túc em không được phép gần gũi với những thằng con trai khác"

Anh dùng tay nâng nhẹ cằm cô lên, chân mày anh hơi nhíu lại "Và em cũng đừng suy nghĩ đến việc sẽ rời khỏi tôi. Ngày nào Hàn Lục Thiên tôi còn sống thì ngày đó em đều phải ở bên tôi. Nếu em có ý định bỏ trốn thì nên nghĩ đến công ty của gia đình em sẽ có kết quả như thế nào." Nói rồi anh bỏ đi để cô ở lại một mình trong căn phòng tối tăm rồi ren này.

Nước mắt cô cứ rơi mãi chẳng dừng, cô úp mặt xuống đầu gối và khóc.

Kể từ ngày hôm đó anh lạnh lùng hẳn đi, chẳng còn dịu dàng với cô như lúc trước nữa. Sức chiếm hữu của anh cũng càng ngày càng dâng cao khiến cô phải khiếp sợ cái con người này.

Anh cũng ít về nhà hẳn ra, cô cứ nghĩ anh sẽ có người phụ nữ khác vì chuyện này nhưng chuyện đó lại không hề xảy ra

Cô đi tìm Hứa Văn để hỏi chuyện "Hứa Văn à tôi hỏi anh vì sao tôi chưa bao giờ nghe nói ông chủ của cậu có người yêu hết vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cũng Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Nỗi đau của anh

Cô cùng Hứa Văn đi dạo xung quanh vườn hoa "Anh có thể kể cho tôi nghe lý do tại sao từ trước tới giờ ông chủ của anh chưa bao giờ có bạn gái không?"

Hứa Văn dùng chân lại "Vì ông chủ mắc bệnh sạch sẽ không để phụ nữ động vào người. Chỉ cần có phụ nữ động vào thì cơ thể ông chủ liền cảm thấy khó chịu, nơi bị đụng vào thì rất rát và ngứa. Đó là lý do tại sao ông chủ chưa bao giờ có người yêu"

Nghe cậu nói vậy khiến cô càng thắc mắc hơn "Nếu vậy thì tại sao anh ấy có thể động vào người tôi"

"Tôi cũng rất bất ngờ với điều đó. Nếu phụ nhân muốn biết thì có thể đi hỏi ông chủ"

Cô gật đầu rồi lại lắc đầu "Nhưng tại sao anh ấy lại bị mắc căn bệnh sạch sẽ đó"

Hứa Văn thờ dài rồi kể tiếp "Câu chuyện cách đây cũng được 4 năm rồi. Năm đó ông chủ chỉ mới 19 tuổi. Anh ấy yêu một người con gái tên là Diệp Hoài. Ông chủ rất yêu cô ấy nhưng cô ta lại phản bội ông chủ. Cô ta lại đi quyến rũ bạn thân của ông chủ cho nên ông chủ từ đó sinh ra đã ghét phụ nữ"

"Um" cô thật không thể ngờ một người đàn ông vừa có địa vị vừa có ngoại hình như Hàn Lục Thiên vậy mà lại bị gái cảm ứng, chuyện nực cười này mà cũng có thể xảy ra với anh

"Vậy tôi đi làm việc trước "

Cô gật đầu rồi cũng bỏ lên phòng

4 năm trước

Cái ngày đau đớn và nhục nhã nhất cuộc đời của Lục Thiên. Anh vì yêu Diệp Hoài nên đã tự mình thiết kế ra một căn nhà dành riêng cho cô và anh

Lúc trước anh không lạnh lùng và tàn nhẫn như vậy, sau chuyện này con người anh mới dần thay đổi hoàn toàn

Một buổi chiều sau khi anh đi công tác về nhà, vừa bước lên cầu thang anh đã nghe được âm thanh rên rỉ của phụ nữ và hơi thở nặng nhọc của đàn ông, từng âm thanh ghé thăm đó cứ vậy mà đi sâu vào thân tâm của anh

Mở cửa phòng ra thật đúng như những gì anh nghĩ, cái loại tình tiết ấy cũng đã diễn ra trong cuộc sống của anh. Cô ta người anh yêu vậy mà lại nằm dưới thân người đàn ông khác trong căn nhà anh, trong phòng và trên giường ngủ của anh và cô ta

Môi anh khẽ nhếch lên một nụ cười lạnh lẽo đến phát run. Anh chẳng nói lời nào cứ vậy mà đóng cửa phòng lại rồi bước đi ra, hai người bọn họ trong căn phòng vì quá hăng say nên không hề hay biết những việc làm bỉ ổi của họ anh đều đã tận mắt nhìn thấy hết

Kể từ đó anh chẳng nói gì về chuyện đó với cô ta, căn nhà đó coi như là anh đã bố thí cho cô ta rồi.

4 năm sau anh vẫn vậy cô ta vẫn không hề hay biết anh đã hết yêu cô ta mà chỉ còn hận cô ta. Diệp Hoài vẫn sống cùng với anh nhưng anh ít khi về đó hơn, ít tiếp xúc với cô ta hơn.

Hết chương 37

-Còn tiếp -

=> Chương 38: Khách không mời cũng tới

Vote nhé

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiêu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Hẹn ước

Hôm nay lại là một ngày đẹp trời nhưng Lục Thiên lại chẳng ở nhà nên cô buồn chán chẳng biết phải làm gì nên cô cũng đành trở về thăm ba mẹ

Vừa trở về cô cứ như một nàng công chúa luôn được yêu thương tôn trọng hết sức. Mẹ cô liền đi tới nắm tay cô kéo đến ghế.

Cô cùng gia đình mình ăn cơm uống trà rồi tâm sự chuyện phiếm

Khi cô về đến nhà thì cũng gần 9h tối, cô thật chẳng muốn về đây một chút nào, căn nhà này thật sự rất lạnh lẽo và cô đơn. Cô đi lên phòng cũng chẳng có anh ở đây có nghĩa là anh vẫn chưa về. Cô đành đi tắm rồi trèo lên giường nằm đọc tiểu thuyết coi như dùng nó để giết chết thời gian

Cô đọc mãi đọc rất lâu cho đến khi nghe tiếng xe anh về thì cô mới nhìn đồng hồ cũng 12h hơn, lúc này cô mới cất quyển tiểu thuyết đi rồi nằm xuống giả bộ ngủ. Sau khi tắm rửa xong anh cũng leo lên giường nằm kéo cô sát vào người anh

"Ngủ ngon" giọng anh ấm áp đến cực độ

Cô quay qua ôm anh, cơ thể anh rất rắn chắc tạo cho người khác có cảm giác an toàn. Cô nằm trong lòng anh rồi cũng từ từ ngủ thiếp đi

Sáng hôm sau khi thức dậy thì cũng đã không thấy anh. Hôm nay cô có hẹn với Như Hoa nên dậy rất sớm vậy mà cũng không thấy anh đâu

Tại quán cà phê

"Hôm nay chị hẹn em ra đây là có chuyện gì sao?"

"Tôi chịu thua, tôi sẽ không giành anh ấy với cô nữa. Nhưng cô phải hứa với tôi một điều, cô nhất định phải chăm sóc anh ấy thật tốt"

"Nhưng..." cô chưa nói xong đã bị Như Hoa cướp lời

"Nếu như cô không chăm sóc tốt cho anh ấy thì đợi đi rồi sẽ có một ngày Lục Thiên sẽ thuộc về tôi" ả nói với giọng rất chắc chắn

"Được, em hứa với chị" cô cũng gật đầu đồng ý

Ả đứng lên "Tạm biệt " rồi bỏ đi không nói lời nào

Cô nhìn bóng dáng của ả từ từ rời đi cùng với những câu nói lúc nãy khiến bây giờ đầu óc cô suy nghĩ rất nhiều điều phiền muộn

Hết Chương 38

Chương 39: Hiện tại chỉ còn nỗi đau

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Hiện tại chỉ còn nỗi đau

Quay về hiện tại

2 năm sau

Cái gì đến rồi cũng đến, cuối cùng năm nay cô cũng đã 20 tuổi, cô đã đợi chờ người ấy suốt 2 năm qua, trong 2 năm ấy bạn bè của cô ai cũng có người yêu, còn có vài người cũng đã có chồng còn có con nhỏ. Thật đáng tiếc cô chẳng có được hạnh phúc như họ.

Cũng do cô quá ngu ngốc nên mới đánh mất anh, có lẽ cô cũng nên quên anh rồi, cho dù có gặp lại thì cô cũng đâu xứng đáng ở bên anh

Hôm nay cô đã cố gắng lấy đủ dũng khí ra để đi xin việc làm, cô không thể cứ trông cậy vào ba mẹ của mình hoài.

Công ty Kim Hàn

Công ty này là một công ty rất có uy tín trên thị trường kinh doanh, công ty Kim Hàn chỉ mới thành lập được một năm thôi mà đã rất có tiếng trên thế giới trong thị trường kinh doanh.

Cô bước vào phòng phỏng vấn, hai mươi phút sau cô bước ra, trên mặt cô hiện rõ một khuôn mặt đang rất vui vẻ vì cuối cùng cô cũng không phải ở nhà mà cứ ủ rũ nhớ anh. Cô sẽ cảm thấy thoải mái hơn khi được đi làm

Vì vui nên cô muốn đi dạo xung quanh cho khoan khoái, nhưng ai ngờ cô lại có thể gặp được Nguyệt Nhi và Thiên Hạo ở đây, còn có cả con trai đã 1 tuổi của họ

Đường Hy cùng gia đình họ cùng nhau đi ăn ở nhà hàng gần đó. Đang ăn thì Nguyệt Nhi lên tiếng hỏi cô "Tiểu Hy à, em định sẽ ở như vậy suốt đời hay sao?"

Cô ngẩng đầu lên nhìn Nguyệt Nhi "Ý chị là sao?" cô không hiểu ý của Nguyệt Nhi cho lắm nên bèn hỏi ngược lại

Nguyệt Nhi nghiêm túc nhắc lại câu hỏi "Em không định yêu ai nữa sao. Em cũng đã 20 tuổi rồi, cũng đã đến lúc em phải tìm tình yêu thật sự của mình, chứ em không thể cứ đợi chú ấy mãi như vậy, em cũng đã đợi chú ấy rồi còn gì. Giờ này chưa chắc gì chú ấy còn sống. Dù gì em cũng..."

"Đủ rồi, chị đừng nói nữa. Lục Thiên vẫn còn sống, em nhất định phải đợi anh ấy " lời của Nguyệt Nhi còn chưa nói xong đã bị cô cắt đứt. Rõ ràng cô đã muốn quên anh rồi nhưng khi Nguyệt Nhi nói như vậy khiến cô thật tức giận.

Những gì Nguyệt Nhi nói khiến cô đã đau càng thêm đau "Vậy bây giờ em hỏi chị, tại sao lúc trước chị không đi tìm tình yêu mới mà chị lại đợi Thiên Hạo, thời gian chị đợi anh ấy còn lâu hơn cả em. Chị có thể đợi được người đàn ông của chị thì em cũng sẽ đợi được người đàn ông của em, nên chị không cần phải nhắc nhở em"

Cô đứng dậy nhìn Nguyệt Nhi nói tiếp "Em tưởng đâu em và chị đều giống nhau, đều đợi người ấy quay về, nên chị sẽ hiểu được cảm giác lúc này của em. Nhưng có lẽ bây giờ em đã sai rồi, em thật sự rất thất vọng về chị. Và từ nay chị đừng để em nghe chị nói anh ấy không còn, bởi vì anh ấy chắc chắn vẫn còn sống" nói rồi cô đứng lên bỏ đi

Mất của Nguyệt Nhi như sắp khóc, cô dựa người vào người của Thiên Hạo "Hạo Hạo, có phải em đã sai rồi đúng không, em rất quá đáng phải không. Em đã khiến Đường Hy thất vọng về em"

Thiên Hạo ôm cô "Không đâu, người sai là cô ta. Bảo bối của anh không bao giờ sai" anh vẫn vậy vẫn luôn Cung Chiều yêu thương Nguyệt Nhi đối với anh cả thế giới này chẳng ai quan trọng bằng vợ anh, Thiên Hạo có thể hy sinh hết tất cả chỉ cần Nguyệt Nhi vui là anh cũng hạnh phúc lắm rồi. Nếu có kiếp sau anh vẫn muốn được làm chồng Nguyệt Nhi, muốn yêu cô thêm kiếp nữa.

Hết Chương 39

Chương 40: Thật sự là anh?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Thật sự là anh ?

Ngày hôm sau tại công ty Kim Hàn, Đường Hy vừa bước chân vào sảnh công ty đã thấy mọi người trong công ty đang tập trung chuẩn bị làm việc gì đó rất quan trọng, có nhiều người gấp gấp đến mức chạy xém tông vào cô

Đột nhiên cô tiếp tân đi tới "Này cô làm cái gì mà cứ đứng thờ thẩn ở đó, mau đi chuẩn bị đi chứ "

Chuẩn bị, mà phải chuẩn bị cái gì mới được " Cho em hỏi là chuẩn bị cái gì vậy chị? "

Chân mày cô áy nhủu lại " Trời ơi cô là nhân viên của công ty mà không biết hôm nay là ngày chủ tịch từ Mi trở về để theo dõi công ty mà cô cũng không biết "

Cô cuối đầu xin lỗi " Dạ em xin lỗi chị " rõ ràng cô là người mới vào làm thì sao biết được, đã vậy cô còn phải xin lỗi, đúng thật nực cười.

1 tiếng sau

Tất cả các nhân viên trong công ty đều ra đứng xếp thành 2 hàng để đón chủ tịch. Bỗng ngoài cổng có một chiếc xe hơi viwow nhìn cực kỳ sang trọng đậu trước cổng công ty

Trên xe có một người đàn ông bước xuống xe. Hắn mặc một bộ vest màu xám, còn đeo kính râm. Do nhìn từ xa nên cô không rõ, nhưng cô lại cảm thấy hắn rất quen thuộc, giống như hai người đã từng gặp nhau ở đâu đó.

Người đàn ông đó từ từ tiến vào sảnh công ty, mọi người ai ai cũng cuối đầu xuống chào hắn. Nhưng duy nhất chỉ có cô là không cúi đầu chào hắn.

Từ khi hắn bước vào đã khiến cô như người mất hồn, tim cô càng ngày càng đập nhanh hơn. Trong đầu cô luôn hiện những chữ " Đó là anh, thật sự là anh sao. Anh về rồi sao, Hàn Lục Thiên, thật sự là anh?"

Khuôn mặt ấy thật sự quá giống với anh. Tuy anh đeo kính râm nhưng cô vẫn có thể biết được người ấy chắc chắn là người đàn ông cô đã chờ đợi suốt thời gian qua. Tình yêu của cô thật sự quay về rồi.

Nhưng nếu anh đã quay về thì sao, liệu rằng cô có xứng đáng ở bên anh, quan trọng hơn là anh có còn yêu cô hay không điều đó mới là điều quan trọng nhất

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Được gặp lại anh

"Hàn Lục Thiên" cô khẽ gọi lớn tên anh, cô muốn biết người đó có thật sự là anh, người cô đã nhưng nhớ suốt 2 năm qua

Do cô dám gọi thẳng tên chủ tịch của họ, nên các nhân viên trong phòng ai cũng nhìn cô bằng ánh mắt kỳ lạ, giống như cô là người ngoài hành tinh. Nhưng cô chẳng thèm quan tâm tới họ, cô chỉ quen tâm xem người đàn ông này có thật sự là Hàn Lục Thiên hay không.

Lúc này anh mới hướng mắt về phía cô mà đi tới " Em làm ở đây sao?"

Cô gật đầu trả lời với giọng nói cực kỳ yếu ớt giống như đang cố gắng nén khóc " Vâng ạ"

Môi anh khẽ nhếch lên " Lát nữa lên phòng gặp anh, anh đợi em " nói rồi anh cũng quay lưng bỏ đi chẳng thèm để ý tới những ánh mắt của các nhân viên khác đang nhìn họ

Mọi người ai ai cũng không tin vào mắt mình vì Đường Hy dám gọi thẳng tên của chủ tịch bọn họ vậy mà không bị la mắng hay bị đuổi việc đã vậy mà còn được anh nói chuyện dịu dàng còn được nói chuyện riêng với anh

Hứa Văn đột nhiên từ đâu đi đến " Đường tiểu thư lâu quá không gặp cô "

Cô nghe giọng Hứa Văn nói chuyện với cô nên không nhìn theo hướng anh rồi đi nữa mà quay qua nhìn Hứa Văn " Đúng vậy lâu quá không gặp. Từ khi Lục Thiên biến mất thì anh cũng không thấy đâu. Nhiều lúc tìm anh có việc đề hỏi anh nhưng lại không biết tìm anh ở đâu. Bây giờ thì tôi đã biết, thì ra là anh ở cùng Lục Thiên "

" Không ngờ thời gian trôi qua nhanh thật, chưa gì mà cô đã trưởng thành hơn, nói chuyện biết suy nghĩ hơn. Cô không còn là một đứa con nít như lúc trước " Hứa Văn nói với giọng trêu ghẹo cô

Cô bĩu môi rồi mỉm cười với Hứa Văn " Tôi cũng không còn nhỏ gì, tôi cũng đã 20 tuổi rồi "

Hứa Văn tỏ vẻ ngạc nhiên " Đường tiểu thư đây đã 20 tuổi rồi sao, nhớ hồi nào tôi nhìn thấy cô thì cô cũng mới 16 tuổi vậy mà bây giờ đã 20. Nhưng sao tôi thấy khuôn mặt cô chẳng thay đổi chút gì cả, thậm chí còn đẹp hơn trước "

" Anh bớt trêu chọc tôi đi có được không "

" Được được. Thôi không đùa với cô nữa. Để tôi dẫn cô lên gặp chủ tịch "

Cô gật đầu đồng ý rồi đi theo Hứa Văn

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Sẽ mau quên thôi

Tại phòng chủ tịch

Cô bước vào phòng làm việc của Lục Thiên, vừa nhìn thấy anh nước mắt cô liền rơi ra. Anh nhìn cô, môi hơi nhếch lên " Sao vậy, chẳng lẽ thấy anh trở về khiến em không vui à "

Cô không tin, cô còn được nghe giọng nói này một lần nữa " Thật sự là anh sao? "

Anh nghiêm túc nói " Phải, là anh. Mau tới đây với anh "

Cô như bị anh thôi miên, ngoan ngoãn nghe lời đi tới chỗ anh đang ngồi. Vừa bước tới đột nhiên anh đứng bật dậy rồi kéo cô ngồi xuống ghế

Anh lấy tay lau đi những giọt nước mắt vẫn còn đọng lại trên khóe mắt cô " Để em chịu uất ức rồi "

Cô nghe anh nói câu đó khiến cô càng khóc lớn hơn, phải cô thật sự đã chịu quá nhiều uất ức rồi. Nhìn thấy cô khóc như vậy khiến anh dỗi cờ nào cô cũng không chịu nín.

Nhìn những hành động dịu dàng đó của anh khiến cô đã nhớ càng thêm nhớ. Bây giờ cô chỉ muốn được anh ôm vào lòng mà khóc cho thật đã.

Anh nhìn cô bằng ánh mắt cực kỳ nghiêm túc mở miệng nói " Đường Hy à, anh có vợ rồi "

Lời nói này của anh khiến cô dừng lại tiếng nấc kia. Nhưng bây giờ nước mắt cô không rơi vì hạnh phúc nữa mà nó đang rơi vì đau, tim cô hiện tại nó đang rất đau

Cô cố gắng không để rơi ra những tiếng nấc nghẹn kia, cô cũng mạnh giọng nói " Em không tin "

Anh trầm giọng nói lại " Anh nói thật, em cũng rất thân với vợ của anh " anh thật sự không gạt cô vì vẻ mặt của anh lúc này rất nghiêm túc không giống như đang đùa giỡn

Rốt cuộc vợ của anh là ai, cô thân với ai chứ " Là ai, anh nói rõ ràng hơn đi "

Anh thở dài rồi nói " Vợ của anh là Như Hoa "

Thì ra Như Hoa là vợ của Lục Thiên, cuối cùng chị ấy cũng đã có được anh. Bây giờ có lẽ cô đã mất tất cả thật rồi, lúc trước cô còn hy vọng về anh, nhưng có lẽ bây giờ đã không thể hy vọng về anh nữa rồi. Cô đã mất đi tình chị em lẫn tình yêu của chính mình.

Như Hoa nói đúng nếu như cô không thể khiến Lục Thiên vui thì Như Hoa nhất định sẽ cướp đi Lục Thiên. Cô vẫn còn nhớ rất kỹ câu nói này của Như Hoa về 4 năm trước, cho dù có như thế nào cô cũng không quên được lời hứa này nhưng 2 năm trước cô đã lỡ quên mất nên mới bị Như Hoa cướp

Cô cố gắng giọng sao cho giống như cô là một người rất mạnh mẽ, những giọt nước mắt kia cũng vì cô mà ngừng rơi "Được, em hiểu rồi. Dù sao em cũng sẽ quên anh sớm thôi "

Nói xong cô đứng dậy cầm nín mà quay đi, khi vừa quay đi thì giọt nước mắt cô cố gắng nín từ nãy giờ cuối cùng cũng rơi ra, rơi đến không thể nào rơi thêm. Tim cô đau lắm, cô không làm việc nổi nữa nên quyết định ra khỏi công ty.

Hết Chương 42

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Sự thật quá cay đắng

Cô đau lòng đi dưới những cơn mưa, ngay cả ông trời cũng đã khóc thay cô. Bây giờ cô mới hiểu thì ra suốt hai năm qua cô thật sự đã chờ đợi vô ích rồi. Cô vì một mối và quá đau lòng nên không cẩn thận đã ngã xui trên đường. Cô nằm dưới những cơn mưa, người người tập nập chạy đi trú mưa mà chẳng ai thèm quan tâm đến cô. Một lúc sau mới có một chiếc xe thể thao đậu gần cô, cô được bổng lên xe, chiếc xe bắt đầu chạy đi trên đường.

Khi cô mở mắt tỉnh dậy thì đã thấy chính mình đang nằm trong một căn phòng cực kì sang trọng, trong căn phòng có hai màu chủ đạo là màu trắng và màu xanh da trời. Đang nằm lay hoay ngắm nghía căn phòng thì có một giọng nói vang lên

"Cuối cùng chị cũng tỉnh rồi "

Giọng nói này cô cảm thấy hình như rất quen thuộc, dường như cô đã từng nghe qua rồi, cô quay qua nhìn người đàn ông đã phát ra giọng nói đó "Hàn Thiên Lâm "

Mới anh khẽ nhếch lên " May là chị còn nhớ em, tưởng đâu chị quên bản thiếu gia rồi chứ "

Hàn Thiên Lâm là em trai của Hàn Lục Thiên, một trong số những người có quyền lực nhất ở Hàn Gia. Năm nay anh chỉ mới 19 tuổi, từ nhỏ anh đã sống ở Pháp, theo như cô biết về anh thì cả cái Trái Đất này anh đã đi gần hết rồi, dù sao sở thích của Thiên Lâm cũng là đi du lịch còn đỡ hơn một người suốt ngày chỉ biết cắm đầu vào công việc như Lục Thiên.

Cô đang suy nghĩ thì giọng nói của anh lại vang lên nữa " Azzzya, lâu quá không gặp chị, càng ngày em càng thấy chị xinh đẹp hẳn ra nha "

Mặt cô hơi đỏ, do ngại nên cô chẳng biết làm gì nên chỉ đành quăng cái gối vào người anh " Cái thằng nhóc này, mãi mà cũng không thay đổi tính tình, suốt ngày chỉ biết trêu chị " cô cố dùng sức để ngồi dậy nhưng vô ích

Anh biết cô đang muốn ngồi dậy nên đi tới ngồi xuống giường rồi đỡ cô ngồi dậy, anh nhìn cô chân mày khẽ nhíu lại " Còn chị nữa, suốt ngày chỉ làm người ta lo lắng, có biết chị đã sốt nguyên đêm rồi không, em không lo lắng không được mà "

Cô đột nhiên nhào tới ôm lấy anh, tay vuốt lưng anh " Cũng chỉ có em là quan tâm tới chị " cô thả anh ra, tay nhào nặng mặt của anh " Hazzz, cục cưng của chị cũng đẹp trai quá nè, em đẹp trai vậy rồi ai mà chịu cho nổi đây hả cục cưng "

Anh lấy tay véo má cô một cái " Đương nhiên rồi, chị nghĩ em là ai cơ chứ. Ngay cả anh trai em còn không thể sánh bằng vẻ đẹp của em nữa đây "

Nhắc đến hai chữ Lục Thiên khiến nụ cười trên môi cô dập tắt đi, tim cô chợt nhói lên, nước mắt cô lại muốn rơi ra nữa rồi.

Nhìn cô như vậy anh cũng đủ hiểu là cô đang buồn " Chị vẫn còn yêu anh trai em đúng không? "

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Tất cả đều hơn

Thiên Lâm nhìn cô chăm chú " Chị vẫn còn yêu anh trai em đúng không? "

Cô thật sự rất muốn trả lời là không nhưng ai cô cũng có thể nói dối, nhưng chỉ nhất có mỗi Thiên Lâm thì cô có muốn nói dối cũng khó, nên cô cũng gật đầu nói sự thật.

Anh thờ dài hồi tiếp " Vậy anh trai em đã có vợ rồi chị biết chứ "

Mắt cô nhắm chặt lại chẳng dám nhìn thẳng mặt anh " Đã biết "

Anh cuối đầu xuống hôn một cái thật nhẹ lên trán cô " Chị đừng buồn nữa, có em ở đây thì chẳng ai dám bắt nạt chị đâu "

Câu nói này của anh khiến cô thật sự rất xúc động, cô cũng đang rất cần một người nào đó nói với cô câu này ở lúc này để cô có cảm giác yên tâm hơn, ấm áp hơn " Cảm ơn em "

Cô lại một lần nữa ôm anh thật chặt rồi ngủ thiếp đi trong lòng anh từ lúc nào không hay.

Anh đặt cô nằm xuống giường, đắp chăn lại cho cô rồi cũng đi ra ngoài để cô một mình ở trong phòng.

Ngày hôm sau

Hôm nay cô vừa đến công ty đã thấy Như Hoa ngồi ở ngay sảnh công ty. Cô định không để ý đến cô ta nhưng ai ngờ " Đường Hy " cô ta lại kêu lớn tên cô

Cô dừng chân lại, quay qua nhìn cô ta bằng ánh mắt chán ghét " Có chuyện gì? "

Chát

Đột nhiên một bạt tay được giáng thẳng xuống mặt cô , cô liếc cô ta " Chị dám đánh tôi "

Cô ta nghe ngang nhìn cô bằng ánh mắt đầy khinh bỉ " Có phải cô biết Lục Thiên ở đây nên cố tình đến đây làm rồi dụ dỗ chồng tôi luôn có đúng không?"

Chát

Cái tát lần này không phải do cô ta đánh cô mà là cô đánh cô ta, cô giật tóc cô ta ra sau rồi đẩy cô ta thật mạnh ra " Chị đừng tưởng chị được làm vợ anh ta rồi thì Đường Hy tôi đây sẽ sợ chị. Lúc trước không phải tôi sợ chị mà là tôi nể chị lớn tuổi hơn tôi thôi. Nhưng bây giờ nếu chị dám động vào tôi thì tôi không để yên cho chị đâu"

Cô ta chỉ tay vào mặt cô " Mày đánh tao, mày dám đánh tao. Mày có tin tao khiến cho gia đình của mày phá sản không hả"

Cô bước tới gần à " Chị đủ tư cách đó sao? Cả cuộc đời này của Đường Hy tôi ghét nhất là ai dám chỉ tay vào mặt tôi đấy"

Chân à lùi ra sau " Chồng tao có quyền, chỉ cần tao muốn thì nhất định anh ấy sẽ chịu "

Môi cô khẽ nhếch lên " Nếu không có Lục Thiên thì chắc chị cũng chỉ là một con đi chỉ biết moi tiền trai, à quên bây giờ chị cũng chưa chắc gì là vợ của Lục Thiên, có thể chị chỉ là một con chó được anh ta nuôi dưỡng thôi"

Ả định dơ tay lên đánh cô, nhưng cô nhanh hơn đã bắt được tay ả, cô bắt đầu nói tiếp " Ngoại trừ chị có được anh ta ra thì chị cũng chẳng có gì hơn tôi đâu, để tôi kể cho chị nghe tôi hơn chị những gì nha chị gái thân yêu"

Cô nắm chặt tóc ả " Tôi hơn chị ở địa vị trong xã hội, nhà tôi giàu hơn chị. Tôi có ăn học hơn chị, tôi đẹp hơn chị. Tôi được nhiều người yêu hơn chị, azzzya còn nhiều quá hazzz tôi kể không hết rồi. Nói chung tất cả tôi đều hơn chị, chẳng có thứ gì tôi muốn mà chẳng có cả"

Ả đẩy cô ra lớn tiếng nói " Nhưng mày không có được vị trí vợ chủ tịch như tao, mày không có được Lục Thiên "

Cô nhìn mọi người xung quanh đang nhìn vào cô, bọn họ nói cô là người thứ ba. Cô muốn làm thay đổi tình tiết này, cô muốn người có tiếng xấu là ả chứ không phải cô

Cô lật ngược tình thế nói " Lục Thiên cơ á, hức chị nghĩ tôi cần chắc. Chị đừng quên và đừng tự đề cao bản thân mình quá. Người thứ ba không phải là tôi mà là chị, lúc trước chồng chị yêu tôi biết bao, nhưng tôi đã đá anh ta trước. Chị nhớ kĩ cho tôi, chồng chị mới là người muốn cưới tôi chứ tôi không hề muốn cưới anh ta. Bây giờ tôi cũng đã chơi chán anh ta rồi nên tôi tặng cho chị đó, chị không cần cảm ơn tôi đâu nhé "

Cuối cùng cô cũng đã lật ngược tình thế, mọi người bây giờ đang mĩa mai cô ta chứ không phải cô. Ả ta xấu hổ tức giận chạy tới đẩy cô thật mạnh, xuyt nữa là cô đã té. Cô tức giận đi tới dơ tay lên...

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Không muốn thấy mặt

Cô tức giận định giơ tay lên tát ả một cái, nhưng ai ngờ Lục Thiên lại tới kịp lúc nắm tay cô lại. Lực nắm quá mạnh nên đã đẩy ngã cô.

Hắn nhìn cô bằng ánh mắt đầy căm ghét " Ai cho phép em động tay với Như Hoa, em càng làm vậy càng khiến anh hận em thêm thôi. Mau dừng lại tất cả hành động và suy nghĩ ngu ngốc của em lại đi, chúng ta sẽ không bao giờ quay lại với nhau được "

"Anh đủ rồi đó " Thiên Lâm từ đâu đi tới đỡ cô đứng lên " Chị có sao không?"

Cô lắc đầu, bây giờ nước mắt cô chẳng thể rơi được nữa, cô thật sự mệt mỏi lắm rồi, cô không muốn vì hắn mà phiền lòng nữa. Cô không muốn giống những người phụ nữ mềm yếu khác, cô muốn mình phải trở nên thật mạnh mẽ

Cô bước tới, dơ tay lên tát thẳng vào mặt hắn trước sự ngỡ ngàng của tất cả mọi người. Hắn quay qua nhìn cô bằng ánh mắt đầy phẫn nộ

Cô nhìn hắn bằng ánh mắt đầy khinh bỉ " Hắn Lục Thiên có lẽ sau hai năm, hình như anh bắt đầu bị mắc bệnh tự luyến có đúng không? Ai nói tôi muốn quay lại với anh. Hôm nay tôi đến đây là để xin nghỉ việc "

Hắn định mở miệng nói gì đó nhưng bị cô chiếm mất lời nói " À, anh đừng nghĩ tôi nghỉ việc là vì anh nha. Không phải đâu đấy, tôi nghỉ việc là vì Thiên Lâm, anh ấy không muốn tôi làm ở đây nữa. Tôi và anh ấy đang yêu nhau " cô bước tới nắm lấy tay Thiên Lâm

Hắn nhìn qua Thiên Lâm đợi anh nói gì đó nhưng hắn không ngờ anh lại kéo Đường Hy đi.

Trên xe

"Sao chị lại đem em ra làm bia đỡ đạn?" anh thật tức giận, anh không muốn tình cảm anh em của bọn họ bị rạn nứt chỉ vì một người phụ nữ

Lúc này cô rất mạnh mẽ, nhưng trước mặt anh cô lại rất yếu đuối " Chị xin lỗi, chị sai rồi " nước mắt cô từ từ rơi ra, trời cũng đột nhiên có mưa

Nhìn cô như vậy khiến anh thật không đành lòng " Vậy em sẽ làm người yêu giả giúp chị khi ở trước mặt anh trai em"

Cô quay qua nhìn anh "Thật sao?"

Anh lấy tay lau đi nước mắt cho cô " Thật, từ nay chị đừng khóc nữa. Đừng để em thấy những cơn mưa buồn đấy. Chị đồng ý với em chứ, chỉ cần chị hứa với em, thì em có thể đồng ý tất cả yêu cầu của chị. Vì lúc nào chị khóc trời cũng sẽ đổ mưa, em không muốn thấy cảnh chị khóc rồi trời đổ mưa nữa "

Cô hít hít vài cái rồi gạt đầu, dơ tay lên lau đi hết nước mắt của mình. Cô sẽ nghe lời anh, sẽ không khóc nữa. Cô quay qua nở một nụ cười thật tươi với anh

Nhìn cô như vậy, trên môi anh mới nở được nụ cười. Chắc chỉ khi ở bên cô thì anh mới có cảm giác vui vẻ như vậy

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Nụ hôn bất đắc dĩ

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Thiên Lâm đưa cô trở về nhà , cô vừa bước xuống xe thì anh cũng xuống theo.

Cô nghe tiếng bước chân của anh phía sau nên quay lại nhìn anh " Sao em vẫn chưa về?"

Hai tay anh đút vô túi quần nhìn cô mà mỉm cười " Dù sao em cũng về nước chưa được bao lâu, hôm nay em rảnh sẵn tiện đưa chị về rồi em vào thăm hai bác luôn "

Cô mỉm cười gạt đầu rồi mở cổng ra "Được, vậy em vào đi "

Anh cùng cô đi vào nhà, mẹ cô vừa thấy anh đi sau cô bà liền đi tới " Trời ơi, Tiểu Lâm con về nước rồi sao?"

Anh cười cuối đầu chào bà " Con chào bác "

" Mau mau tới phòng khách ngồi, hôm nay bác có nấu rất nhiều món, Tiểu Lâm ở lại ăn cùng gia đình bác nha" bà kéo anh ngồi xuống ghế kế bên cạnh bà

" Vâng ạ, dù sao con cũng chưa ăn gì "

"Mẹ à, rốt cuộc con với Thiên Lâm ai mới là con ruột của mẹ đây?" cô thật gan tị với những gì bà dành cho anh nha, bà còn chưa thương cô như vậy

" Trời ơi con còn đứng đây làm gì mau đi lên phòng gọi ba con xuống đây nói có khách quý tới thăm " bà nhìn cô bằng ánh mắt giận dữ

"Tại sao phải là con"

"Còn không mau đi"

Cô nghe lời đi lên gọi ba mình. Cô thăm mắng, Thiên Lâm chết tiệt dám dành mẫu hậu của cô.

Sau khi ăn xong anh bị mẹ của cô bắt lên phòng cô ngồi đợi bà mang trái cây lên.

Trên phòng bầu không khí trở nên u ám chẳng có một tí âm thanh gì. Bỗng anh nói " Thì ra đây là phòng con gái. Không ngờ chị cũng nữ tính như vậy" lý do tại sao anh nói như vậy cũng đơn giản thôi vì căn phòng cô chẳng có màu nào khác ngoài màu hồng, trên tường thì treo đầy ảnh của cô, rồi còn có ảnh Idol của cô là nhóm nhạc đang cực kỳ nổi tiếng trên Kpop là nhóm BTS, rồi còn có TFBoy

Nhìn thấy anh đang ngắm căn phòng nên cô bước tới ngồi xuống giường, đang đi gần chiếc giường hình như anh bị vấp phải cái gì đó nên đã không đứng vững mà ngã xuống. Anh nằm lên người cô vì cô ngồi ngay giữa giường

Chỉ còn một tí xúu nữa thôi là cô và anh sẽ hôn nhau, cả hai nhìn nhau rồi đột nhiên anh cúi xuống đặt môi mình lên môi cô. Cảm giác mềm mại của môi anh đặt lên môi cô khiến cả người cô như bị tê liệt, cô từng hôn Lục Thiên nhưng cô chưa bao giờ có cảm giác này, đối với Thiên Lâm một chút ngại ngùng cũng không có

Cả cơ thể cô như bị thôi miên, cô từ bị động trở thành chủ động, cô há miệng ra để anh đưa lưỡi vào. Cả hai cùng nhau chìm đắm trong nụ hôn đó. Đột nhiên cánh cửa phòng được mở ra khiến anh và cô giật mình ngồi dậy

"Mẹ - bác " cả hai cùng nhau lớn tiếng gọi

Bà đứng ngoài cửa mỉm cười nói " À xin lỗi mẹ làm phiền hai đứa rồi. Hai đứa cứ tiếp tục đi mẹ ra ngoài đây" bà định đem trái cây lên cho cô và anh nhưng ai ngờ bà thấy cảnh này nên đành đi xuống. Nói thật bà muốn gả Đường Hy cho Thiên Lâm hơn là Lục Thiên, Thiên Lâm từ nhỏ đã ngoan ngoãn nghe lời còn rất dịu dàng với tất cả mọi người vì vậy bà rất thương anh. Nếu cô và anh cưới nhau thì chắc chắn đó là niềm hạnh phúc nhất đối với bà

Ở trong phòng cô ngái đến mức chẳng dám nhìn anh, cả căn phòng trở nên nóng bức tuy đang mở máy lạnh.

Anh hiểu cô đang ngại và biết anh đã sai khi không tự chủ được bản thân mà hôn cô " Em xin lỗi " rồi anh chẳng nói lời nào nữa mà bỏ đi để cô lại một mình trong phòng

Cô nằm trên giường thắc mắc tại sao cô lại không tức giận với anh, đáng lý ra là cô đã cho anh một bạt tay rồi nhưng lý do vì sao cô lại không làm vậy, thậm chí là cô còn phối hợp để anh hôn. Trong lòng cô còn cảm thấy vui, cô thật chẳng hiểu rốt cuộc hôm nay cô bị làm sao. Cô suy nghĩ mãi rồi ngủ thiếp đi

Hết Chương 46

Chương 47: Tránh mặt

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Tránh mặt

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Một tuần su kê từ đêm hôm đó cô dần dần tránh mặt anh, cô không dám đối diện với anh. Cho đến ngày cô nghe ba mẹ nói rằng anh sẽ đi Anh thực hiện ước mơ của anh, có lẽ anh sẽ không về nữa. Chuyến bay của anh khởi hành lúc 5h chiều mà bây giờ đã 4h30

Cô gấp gấp chạy tới sân bay, cô đi tìm anh khắp sân bay nhưng chỉ thấy Lục Thiên và Như Hoa cùng với gia đình của họ chứ không thấy anh đâu. Cô đối mặt với gia đình họ. Như Hoa bước đến trước mặt cô "Cô đến đây làm gì? "

Cô chẳng thèm nhìn lấy à dù chỉ một cái, cô chạy đến chỗ Lục Thiên " Anh à, Thiên Lâm đâu rồi "

Hắn thờ dài nói " Thăng bé vào máy bay rồi, e là em đến trễ rồi"

Nghe câu nói này nước mắt cô đột nhiên rơi ra "Em ấy sẽ không về đây nữa"

"Phải"

Cô chẳng nói lời nào nữa mà bỏ đi. Cô đi bộ trên đường, từng giọt nước mắt rơi xuống, đáng lý ra nghe tin Thiên Lâm đi thực hiện ước mơ thì cô nên vui chứ, tại sao cô lại khóc. Những giọt nước cũng từ từ rơi xuống đất, trời lại mưa rồi. Cô lại không giữ lời hứa với Thiên Lâm rồi, cô từng hứa là sẽ không khóc kia mà. Nhưng nước mắt cô vẫn cứ rơi, cô rất muốn ngừng khóc nhưng cô lại không thể

Có lẽ cô đã yêu anh mất rồi, nhưng làm sao có thể rõ ràng cô vẫn còn chưa quên được Lục Thiên kia mà. So với tuổi tác và hoàn cảnh thì cô với anh chẳng thể đến được với nhau. Lại tiếp tục thêm một người đàn ông cô yêu nữa lại rời xa cô. Số của cô chẳng lẽ không thể có tình yêu hay sao

Rốt cuộc kiếp trước cô đã làm nên điều gì để kiếp này phải trả lại. Đáng lý ra cô không nên tránh mặt anh, cô nên nói chuyện và tạm biệt anh, nhưng không ngờ anh lại ra đi khi chưa một lần tạm biệt. Giây phút này tim cô lại đau nữa rồi, cảm giác của 2 năm trước đang ùa về trong tâm trí của cô.

Hết Chương 47

Chương 48: Tìm anh

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Tìm anh

Ác Ma Cung Chiều Vợ Yêu

Lần này cô nhất định không để đánh mất tình yêu của mình nữa, cô quyết tâm đi tới nước Anh để tìm Thiên Lâm

Sau khi đáp chuyến bay cô chẳng biết nên đi đâu tìm anh, vì đây là lần đầu tiên cô đến nơi này.

Cô ngồi trên taxi. Tài xế xe hỏi cô "Where do you want to go? (bạn muốn đi đâu?) "

Cô cũng chẳng biết đi đâu nên thôi đành đi tìm chỗ ở rồi tính sau " Let me ask which hotel has five stars recently? (cho tôi hỏi, gần đây có khách sạn năm sao nào không?)"

Tài xế nhìn cô qua kính chiếu hậu " Yes, so now you want to go there? (có đấy, vậy bây giờ cô muốn đến đó phải không?)"

Cô gật đầu nói " Yes, now you take me there (Vâng, đưa tôi đến đó đi)

Tài xế bắt đầu khởi động xe " Ok"

Tại khách sạn Holetme, cô đứng trước quầy tiếp tân

Cô tiếp tân nhìn cô mỉm cười hỏi " hello, which room do you want to book? (xin chào, quý khách muốn đặt phòng nào? "

Cô mỉm cười lại với tiếp tân " Give me a 5-star room, spacious and cool (Cho tôi một phòng hạng 5 sao, rộng rãi, thoáng mát là được)"

Cô tiếp tân bấm gì đó vào máy tính rồi mở tủ ra lấy một cái thẻ ở trên có viết số 203. Vừa nhìn cô đã biết đây là khóa phòng loại thẻ, cô tiếp tân đưa cô cái thẻ rồi cô nhận lấy " Yes, please invite us to 203 rooms (Vâng ạ, vậy mời quý khách nhận phòng 203 nha)"

"Ok (được)" cô cầm lấy tấm thẻ rồi đi lên phòng

Bên trong phòng đủ tất cả các yêu cầu của cô. cô mệt mỏi đến mức vừa nhìn thấy chiếc giường đã leo lên nằm, cô định nằm một chút thôi nhưng ai ngờ lại ngủ quên mất. Tối tối cô mới tỉnh dậy cũng đã 19h tối

Cô đi tắm rửa sắp xếp quần áo vào tủ rồi đi ra ngoài kiếm gì ăn. Vừa mở cửa phòng ra cô đã ngạc nhiên vì người đàn ông đứng trước mặt cô là Thiên Lâm. Cô không ngờ cô và anh lại cùng ở chung một khách sạn, anh ở phòng 206 đối diện với phòng 293 của cô

Hết Chương 48

Chương 49: Sống chết cũng không về

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Cung Chiêu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.